د وزیرستان ژاغ

د سویلي وزیرستان د شاعرانو ګډ اواز

ترتیب او ټولونه : نورعالم ماسید

کال ۲۰۲۶م

Ketabton.com

سویلي وزیرستان ، لدها (کلی ، ګاډاوی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

د وزیرستان هغو زړور شاعرانو ته...
چې د بارودو په لوګیو کې یې هم د شعر مشعل مړ کېدو ته پرې نه ښود،
او د خپلې خاورې درد یې د قلم په ژبه تر نړۍ ورساوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې خبرې

وزیرستان زموږ د هغه غرو وطن دی چې د تورو او مېړانې تر څنګ پکې د مینې او شاعرۍ نغمې هم ډېرې دي. د دې خاورې په هر کلي او هره دره کې داسې شاعران شته چې د خپل زړه حال په ډېر خوندور انداز کې بیانوي.

ما وغوښتل چې د وزیرستان د ټولو شاعرانو یو یو غزل راټول کړم، تر څو دا خواره واره غږونه د "وزیرستان غږ" تر نوم لاندې په یو کتاب کې یو ځای شي. دا کتاب یوازې د پاڼو ټولګه نه ده، بلکې دا زموږ د خاورې د روح او زموږ د پښتونولي یو انځور دی.

دا غزلونه ما یو یو له فېسبوک نه راټول کړي دي، ځکه زموږ ډېرو ملګرو خپل شعرونه هلته خوندي کړي وو. ما وویل داسې نه چې دا ښکلي کلامونه د وخت په تېرېدو ورک شي، نو ځکه مې په یو ځای کې راټول کړل چې زموږ راتلونکي نسلونه پرې خبر شي. پدې کتاب کې مې کوشش کړی چې هم د وزیرستان په خپله خوږه لهجه کې لیکلي شعرونه راوړم او هم هغه چې په عامه معیاري پښتو لیکل شوي دي، ترڅو زموږ د سیمې د ژبې رنګ او خوند هم خوندي پاتې شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د هغو ټولو شاعرانو قدرداني ده چې د خپلې خاورې، میړانې او غیرت په ژبه یې خپل زړونه سپین کړي دي. "وزیرستان غږ" زموږ د ټولو د زړه اواز دی. په دې کې مینه، درد، پښتونولي او د ښه ژوند هیلې راغونډې شوې دي. دا د هغو غیرتي شاعرانو غږ دی چې په سختو وختونو کې یې هم خپل قلم او ادب نه دی پرېښی.
زه د خپلو ټولو شاعرانو او لیکوالو ملګرو مننه کوم چې د خپلې خاورې د نوم روښانولو لپاره خواري کوي. دا کتاب د هغو ټولو زړونو ته ډالۍ دی چې د خپلې خاورې مینه پکې ژوندۍ ده.

ستاسوورور،

نورعالم ماسید
سرپرستِ اعلی
پشتو ادَبي ټولنه (خپله ژبه)
ډېره اسماعیل خان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروفسر اکبر نایاب

واورین شالونه

واورین شالونه
چې په اسمان د تورو وریځو لښکر
د دنګو غرونو د سرونو له شا
په مکیزونو قدمونه اخلي
او د روښانه نمر د سپینو شعلو
لاره کې ودرېږي دېوال پورته کړي
ماشومان یؤ بل باندې زېري کوي
چې تر ماښامه به د دې وریځو نه
سپین سپین مهین مهین او نرم نرم
د داودي ګلونو پشم کېږي
تورسرې پاځي وارخطا غوندې شي
چې هله زر کوئ لرګي سنبال کړئ
د مال لپاره د تازه "خېړیو"...
څو "وځکي" په منډه منډه راوړي
د الګړ په غاړه له بهانده "کورېز" نه
د جینکو د لوپټو اورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان ته ورسي شفق تريٍ جوړ شي
سړي د "تبر" پهٔ قوي ضربونو
د "ايژيکې" دړې ټوټې ټوټې کړي

د لوړ "پيرغر" لهٔ لوري ورو ورو وربځې
د "درې" غرونه پهٔ ايسار کې واخلي
بر د لواړهٔ نه تر رزمکه پورې
د نښترونو د نغمو پهٔ شور کې
سيلۍ خبر د سپينو واورو راوړي

چې د ماښام سيورې را وګرزيږي
نو د پيرغر پهٔ پلنه وچه سينه
د داودي ګلونو کر شروع شي

د غرونو مينځ کې د هر کور لهٔ چته
د انګيټو ! لهٔ لوؤ ډک پائپونه...
داسې تورتم جوړ کړي د تورو لوګو
لکه پهٔ مېنځ کې د تورخم د غرونو
چرته ريل ګاړی پهٔ سفر روان وي

چې د سهار رڼا وزر خوارهٔ کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لرو کلو نه اواز د آذان
د خاموشۍ ټول ایسارونه مات کړي
په تورو غرونو کښې شي بیا په څپو
د ژوند ! د ښکلي ژوند بهاندې هیلې

زهٔ د "ټیکونې" سر تهٔ وخېژمه
د نمر او وریځې پټ پټوني لوبه
د لرې لرې تماشه کؤمه
د غرونو یوه نهٔ ختمېدونکې کړۍ
لهٔ دنګ پیر غر تر "اینګماله" پورې
د لوړ "قطمې" نه تر "شواله" پورې
د ټولو غرونو پهٔ مغرور سرونو
وي غوړېدلي سپین واورین شالونه

زهٔ د شعور لهٔ دایرې بهر شم
او د تېر وخت د ښکلاګانو انځور
زما پهٔ ذهن خپل وزر خوارهٔ کړي
واورین شالونو کښې رانغښتي غرونه
د دنګ پیرغر نهٔ ګېر چاپیر تاوېږي
لکه ملبوس سپین لوپټو کښې جونه!
د وړوکي اختر رسمونه لمانځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادګیرنه!

څېړی......شاه بلوط

وځکي......د لرګو یو غټ پنډوکې چې ښځې یې د ځناورو د خوراک یا د سوزولو دپارهٔ راوړي......

تبر.....کلهاړه

ایژیکې.....د نښتر د ونې غوړ لرګې د د اور د بلولو دپاره استعمالیږي....

پیرغر......پرېغال غر

دره.....د پیرغر نه تر مکین پورې د غرونو پهٔ.مینځ کې اباده علاقه دره نومیږي

لواړهٔ....د شوال یوه حصه

رزمک....د ځای نوم دې

لوؤ...لوي.....د انګیټې پهٔ پائپونو کښې د لوګي تورکي

تورخم....د ځای نوم

ټېکونه....زمونږ د کلي پهٔ شا د یوهٔ غرهٔ نوم

قطمعه....د مکین پهٔ سیمه کې یو لوړ غر

اینګمال.....د رزمک سره نزدې ځای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر خان صیب

براچیژي که نه

وزیــــرســتــانه چیـــرې میـــژ دیــــرته یودیژي که نه
میـــژ خـو باهـــار یـــي چـــې لمـــن دې ابودیژي که نه

دیشمان دې تو په رانګې بژه شه لکه تـه یـې بژه کړې
آ دې لـدهے پـه شنـــې پنګـــې بـــندې واریژي که نه

آ ګنـډې سپـرګې شنـه شمـــدي او غنمـکاک وو وچ وي
په تورې غـرې کشې تور بلبل ویـس هـن ژاغیـژي که نه

شپیشـتین، شـورۀ، او شـنکۍ بدر تـه سـالوم مـــې یایه
پـه کاروانـــې مانځـــه مـــوړینـــه ویـــس بادلـیژي که نه

پرېغال مې سنـګرې دای اشنا یایه وېر جار مې کـې ټول
په تانکې ســار یـې ویـس سـاړې سیلۍ چالـیژي که نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غیــژ وېر بـاداله کـه مکین تـــه لـــژ يې چـــاپی هـن کـه
بیا میژ وېریود که داسې ورې ورې چې بېراچیـژي کـه نـه

چې کله لــــوړ شـې و کــــړمه تـه بـیا ژاغ وېـــر وکـه
و سپــینکي مخ تـه يـې بیا کسه چې بادلـیژي کـه نـه

میــژه اختــر غدې خـو پـه تـو بندې مائن يـــې اشـــنا
کـــه کلـه دیـــراغلۀ پـــه يـــو بـــل وو جاریژي کـه نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

انور مروت

نوې پیمانه

د هغوخلقـــو بـــه هرســـاعت مـــخ تـــور وي
پـــهٔ ظـــاهره چـــې وي نـــور د ننـــه نـــور وي

ایجـــاد شـــوې اوس څـــهٔ نـــوې پیمانـــه ده
ایماندار بـــه پـــهٔ زنـــدان او یـــا پـــهٔ ګـــور وي

بـــې غیرتـــومزې وکـــړې پـــهٔ هیـــواد کښـــې
غیرتـــي د پـــاره خپلـــه خونـــه اور وي

دا ســـړے بـــه ســـر د لانـــدې راپرېـــوزي
داچـــې هرســـاعت دبـــل پهٔاوږوســـور وي

د بیزوپهٔشـــان چـــې هـــرډول تـــه ګـــډېږي
داســـې خلـــق نـــهٔ بهـــر ،او نـــهٔ د کـــور وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــهٔ هــر چــا بــه د یــارئ اعتمــاد نــهٔ کــړې
اکثــــر ویــــنم د لســــتونې پــــټ منګــــور وي

د،انــــور، پــــهٔ شــــعر هغــــه ځــــوک پــــوهیږي
چــــــې نــــــهٔکوڼ وي نهٔپهٔدواړوســــــــترګوکوروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

امین جان امین وزیر

نور وو څوک وي

څوک چې تو پسې رنځیر دای پیژانې یې
چې ووخته دې ځون پهٔ ویر دای پیژانې یې

نور وو څوک وي خو پشتین وو وي چې پروت دای
دا چې ټول پهٔ وینې سیر دای پیژانې یې

شنهٔ چمن کې جوړ دې سرې وینې ګلینه
پشتونخواه دو که کشمیر دائی پیژانې یې

چې پهٔ ژوند یې شه خبره پهٔ خولهٔ نشته
مو دې یغې نه جوړ پیر دای پیژانې یې

دغ سړي نه لکه ګل زیاي ژوندای ورک دای
دا پهٔ سترګې چې بشیر دای پیژانې یې

د چې کشلې مسلمون پشتونهٔ ویژ نې
دا دې کیمې خولې تکبیر دای پیژانې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خیــریات پــــهٔ بــونه ورهٔ تــه دې ویلـــوړ دائی
دا روغـــــلائی کیـــــم فقــــــیر دای پیـــژانې یې

دا چــې رانګ یې دای وو وشتــای خــو ورک نــهٔ دای
تـــــو چــــــې رو وهٔ آ زنځـــــــیر دای پیـــژانې یې

چــــې روپــام یې شـــهٔ هــمزولیې تــه یې ویــل چــې
دا ســــــــړای امیـــن وزیـــــــــر دای پیـــژانې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد شاه افکار

لېوانتوب

تـه یـې څـه کـې، مـو دې تـو پـه پښـې کشـې پرېیـاش
ایـــره زړه مـــي دي هـــاوو پـــه پښـــې کشـــې پرېیـــاش

لېوانتـــوب بـــې انتهـــا دي تـــو پـــه عشـــق کشـــې
دا ارمـــون مـــي دې داوو پـــه پښـــې کشـــې پرېیـــاش

میـــږه ایشـــکي پـــه الفـــاظ کړلـــي بـــادالې
نـــور هنـــر ووم دي دنیـــو پـــه پښـــې کشـــې پرېیـــاش

یـــو دې تـــو نـــوم مـــې رو وړاې دای پـــه ســـار شـــې
ټـول مـذهب مـې دي ملـو پـه پښـې کشـې پرېیـاش

دی اظهـــار هـــار یـــو انـــداز خـــالکې بـــادنوم دای
دارد مـــې ځکـــه دې خانـــدو پـــه پښـــې کشـــې پرېیـــاش

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـــو چـــې چیغـــه دې هـــو وکړلـــه مالانګـــه
ووړکیـې هـوش بیـا سـتي دې مـو پـه پشـې کشـې پرېیـاش

ډېـر مغـرور وه پـه غـزل، چـې خولـه مـې وبـر کـړه
افکـار درسـت دیـوان دې مـو پـه پشـې کشـې پرېیـاش

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسرار خان وزیر

وخوږهٔ

زړه مــــې پــــه يــــوروني بنــــدې وخــــوږهٔ
ځــون مــــې پــــه لېــــووني بنــــدې وخــــوږهٔ

ځکــه يــــې دې ميــــږ دې غــــرې نشــــتر يــــوړل
شــاۍ يــــې پــــه مشــــروني بنــــدې وخــــوږهٔ

مــړ يــې کــــهٔ دې وخــــت ســــرکار تــکــړه ســــړای
لاش يــــې پــــه مرغــــوني بنــــدې وخــــوږهٔ

چــــا پــــه خپــــل وطــــن ســــريــنه وشــــاندل
چــــا پــــه ظالــــموني بنــــدې وخــــوږهٔ

وريــــږې يــــې پــــه خــــور غريبــــون وخــــواړې
لــــم يــــې پــــه خــــانوني بنــــدې وخــــوږهٔ

يــــوره اســــرارخان خــــو پــــه تــــو سَــــر تيــــر وهٔ
تــــو پــــه رقيبــــوني بنــــدې وخــــوږهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعجاز قاصد

مات لوظ

پـهٔ مـا بـیا شـولو سبـا پـهٔ دروازه کښې
خـبر راکـړلو رڼـا پـهٔ دروازه کښې

زنځـیر وتـکوي مـات لـوظ رایـاد کـړي
رقـابـت کـوي هـوا پـهٔ دروازه کښې

د مجـنون جـوړې لا سـر مات شـوای نـهٔ دای
بیـا ولاړ دای د لیـلا پـهٔ دروازه کښې

سـتـړای سـتـړای راغلـم کـور تـه او تـهٔ نـهٔ وې
مـورې راغـلله ژړا پـهٔ دروازه کښې

ژونـده مـار دای ژونـده تـا نـه بغـاوت کـړي
راتـه پـروت دای ژونـده ستـا پـهٔ دروازه کښې

وخـته! دا دې کـوم ملنـګ راڅـخه جـوړ کـړو
وخـته! خـېر غـواړم د چـا پـهٔ دروازه کښې

منتـظر بـه ستـا پـهٔ هیـله قاصـد ناسـت ؤم
رانـه تـللې بـه وي سـاه! پـهٔ دروازه کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اریانه ماسید

بوڼهٔ

تــــور وژده بــــــوڼهٔ وي پـــې رانځيــــر يــې کـــړهٔ
ســــترګې وې کـــه څـــهٔ وي پـــې رانځـــير يــې کـــړهٔ

بيـا وو داســـې ځيــر ځيــر چـــاته نـــــهٔ کــــسه
دا مــې چـــې پـــهٔ زړهٔ وي پـــې رانځـــير يـــې کـــړهٔ

خـــدايه يــــو بــــوڼهٔ يـــې سيـخ ويــــلوړ نـــه وهٔ
تـــول کــــوژهٔ ووژهٔ وي پـــې رانځـــير يـــې کـــړهٔ

ګــل لــــکه چــــې ډيــــره تنـــــده و وايـــــې
داس نمــــونــه مـــــړهٔ وي پـــې رانځـــير يـــې کـــړهٔ

سپيـنې چـــوړې نـــــهٔ وې او خنـــــجر نـــــهٔ وي
بس خـــو چې هـــر څـهٔ وي پـــې رانځـــير يـــې کـــړهٔ

زهٔ آريــــانه ويـــــس ليـــا پـــالا سيـخ نـــــهٔ يـــهٔ
يــــوه ريـځ ولمـــــونهٔ وي پـــې رانځـــير يـــې کـــړهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوېس قربان

دا خو ته يې

د تـــا تـــور پـــه تنـــدي ځلانـــد لکـــه خـــال وړم
ځکـــه ځنـــو کښـــې تنـــدی پـــټ او سمبـــال وړم

دا خـو تـــه يـې چـې مـې وژنـــې پـــه يـــوه غشـــي
ګنـــي زه پـــــه سيـــنه تـــــورې لکـــــه ډال وړم

د آشـــنا بېـــرته راتـــلـک چــــې کـــوم طـــــمه
ګـــويا بېـــرته لـــه مجـيب ځخـــه بنـــګال وړم

هيڅ امېـــد مـــې د بـــاران، پـــه للـــمه نـــه شـــي
لـــه خـــوار درمنـــد بوجـــۍ تشې کال پـــه کـال وړم

د پـــرېغل ســـوري کـــــول يـــې را پـــه ســـر دي
ځکـــه متـــې د فـــــرهاد غونـــــدې کنـــګال وړم

پـــه دې خـــوار قسمت مـــې داســـې چـارې وشـــوې
کاميـــــابي تـــــه چـــــې رســـــېږمه زوال وړم

ســـتا پـــه مينـــه کـــړمه ويـــاړ او شـــرم نـــه کـــړم
"قـــربان" شـــوی تـــندی ځکـــه ګـــور تـــه ويـال وړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اياز وزير دوسلي

ماتوم

صـــرف دا نـــه ده چـــې مثـــال خبـــره نـــه مـــاتوم
مـرګ تـه راضـي يـم خـو فـل حـال خبـره نـه مـاتوم

ســـتا د ســـحر خبـــره ماتـــه شـــي ماښـــام لا نـــه وي
زه خـــو دي يـــاره پـــوره کـــال خبـــره نـــه مـــاتوم

نـه کـــنه زه پـه ښـــار کښـــې اخـــوا ديخـــوا نـه ګورمـه
ځکـــه چـــې زه د کلیـــوال خبـــره نـــه ماتـــوم

وعـــده خـــلاف نـــه يـــم فقـــط د ملاقـــات تـــږی وم
مـــخ دي درپـــټ کـــړو پـــه دســـمال خبـــره نـــه مـــاتوم

زمـــا د کـــور تلکـــي دي وي خـــو تـــاوان نـــه ورکـــوم
منګـــی تـــرې اخـــلم د کـــولال خبـــره نـــه ماتـــوم

لــه مــا قسـم واخلـه خـو ســتا لــه قولـه يـره راځـي
زه ايـــاز جـان بـه پـه هـــر حـــال خبره نـــه ماتـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارشدالله عاجز

زه وو مړ وه

تـــه وو کـــې ډېـــر آرمـــونینه زه وو مـــړ وه
کـــې وو هـــر واخـــت فـــریودینه زه وو مـــړ وه

بیـا مـې ژوړه سـتی دې ړانـــګ قبـر پــه خلــې
تــش مـــې کســــه تصـــویرینه زه وو مـــړ وه

پــه ژوانــدینــیې خـــو دې شــه رو ســره نــه کــړل
بیـــا وو غـــوړې زیـــوراتینه زه وو مـــړ وه

ارمـــون جــان وو دیـــرنه مــړ شـــهٔ بیـــا وو ژوړې
رو دې نـــــه کـــــړل دیـــــدانینه زه وو مـــړ وه

زه ارشـــد خـــو ډېـــر عاجـــز غـــوندې انســـان یـــه
تــو مــې غــوړې پــوس پــه غـــرینه زه وو مـــړ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

امیر زاده شابی خېل

مازیګر وو

څـه یـخه شـان هـوا وه د غـرهٔ سـر وو مازدیـګر وو
را خـتی زمونږ خـوا تـه زېـړی نمـر وړ مازدیـګر وو

تېـرشوی هغـه وخـت مـې همېشه زړه تا قیـام کـړې
شـنې ونـې وې وېلـې وې او ګـودر وو مازدیـګر وو

روانه شـوې آرمـان مـې شـوې پـه شا دې راکتل تلې
بیلـتون دې پمـا ؤړ غـوندې محشـر وو مازدیـګر وو

د لـرې دې کـتمه پـه کنـدهٔ فنـا کېـد لې
زمـا آرمـان مـړېده سـبا آختـر وه مازدیـګر وو

څـه خـوند یـې کـړو چې تـه ورغـاړېوتې ده وېـل نـه
آمـیر شـابي خـېل تـا نـه مـراور وو مازدیـګر وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

آمان مانتوئی وال

پهٔ تو قاسام دای

تیـــــره تـــــام وي پـــــه وزرې
ډېـــــرې خـــــؤلې ډېـــــرې خبـــــرې

څـــــهٔ پیـــــره شـــــوې پیـــــره خـــــدای دای
څـــــهٔ شـــــوې تـــــهٔ ،څـــــهٔ دې شـــــوې غـــــؤرې

خپـــــل اختـــــیور پـــــه تـــــو قـــــاسام دای
پـــــه سیـــــرې او پـــــه سنـــــدرې

څـــــو پېـــــیې وو رنـــــې ایشـــــکې
کـــــه ټکـــــرای دې مـــــخ نـــــه لـــــرې

بـــې اختـــیوره ایشـــکې تـــل خـــورې
ســـــــــــرزورې دې زوراورې

نـــن ســـابـــو پـــاریـــن دې یـــؤ کـا
کانـــی لـــوېـــژې پـــه کمـــرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه خاندو په خؤلهٔ دې کونډې
څهٔ وي ژوند دې میسو پرې

دې وروغه په پال وو درېمي
کام چې غوړې کو دې سترې

لاؤ غېبال شي په لشکرې
میدون وي دې سترګاورې

میژ په واخت پسې کوژهٔ یي
واخت نیکار دې بختاورې

ورهٔ په ورهٔ سره میشتهٔ یي
غرینه غرینه سره لرې

دا دې میژ نوزکې هیلې
دا دې ژوند لوړې ژاورې

لژ وو مخشې ځنې تیر شي
باس کې دا برې ګوارګورې

دا میرچې میرچې واختینه
دا ګېوږیار کېوږیار تېرې

تور خاچن نیاتینه
خوله خبرې ملغالرې

دې امان دې ژوند خبرې
مستې پېغلې مراورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایاز درویش

تۀ رونغلې

ډېر پـه نیــــوز مــــې جــوړ ریمـــــول وۀ تـــه رونغلـې
یــــو ســاعـــت روبنـــــدې کـــول وۀ تــه رو نغلـې

دې عیـــد رېـځ وه خـواشـــولې وې تامـــوشــــې وې
مـــو پــه زنیې ایــش شیــــن خــــول وۀ تــه رونغلـې

ســـرۀ ګلیـــــنه مـــې پــــه تــور وربـل کشــې لاک وې
دې خــــړمیــني خـــــوژ مــاحـــول وۀ تــه رونغلـې

رقیـــبون غمـــــازون تــــــول رونــــــه چاپېــــر وې
مــو پـه ســـــار دې غــــام کچـــــکول وۀ تــه رونغلـې

مـــو چــې کیــم زړګـای پــــه مینـــــه و دېـرکـــــړای
دېــــرتـــه ایــش مــې ډېـر سامبـــول وۀ تـــه رونغلـې

چې خبــار شــوۀ چــې دې میـــنې یــور دې بــل دای
هغـــه واخت مـــــې چــې کیــــم وول وۀ تـــه رونغلـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــو دې تـو پـــه میــــنه هــر یـو شـای قــربان کـۀ
نـه پـه څـــون وۀ نــــه پـه مـــول وۀ تـه رونغلې

زه دې تـــونه چـــې جــــدا شـۀ بیــا د مـړ شـــۀ
کـــړای خـــدای تـه مـې دا ســـوول وۀ تـه رونغلې

ویـس ایـــاز درویش پـــه کیمـې ستـــرګې ژوړې
تش پـه مانـــځ کشـې یـــو دېــوول وۀ تـه رونغلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخمد سپنکۍ وال

لېواني یایي سندرې

مست شـوي دي دې حـسن لېـــــواني ویـایي سـندرې
شېــرین وزیــــــرستان کشې پسرلي ویـایي سـندرې

رودریمـه دې ګـودر پــه غــــوړه جـــوړې لمدورې دي
تمبـــل ژاغـــوي پیغـــلې پـه مَنګـــي ویـایي سـندرې

تیـتون شـنه شول جـانانه سپوندې هـن ګلیـــنه وکــړل
پـه غرینه شــــــې ګل شوي دي شمـدي ویـایي سـندرې

رودریمه یوره خــــــواند کـو دې کَمـر پــه غوړه جـامې
رنګـین شــــول دې واطـن موزدیګـاري ویـایي سـندرې

قیصې دې نفرت ختمې کړلې هـر سـړي په منځ کـشې
په یــو ځـوی روڼـول شـــوي خپل پرادي ویـایي سـندرې

اخمـده وېـرته غـوژ شه ځـهٔ خـواژې یـي ویـایي
دې تانګـــې مېـلې سار بنـدې شپونکي ویایي سندرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

امجد طوفان محسود

نظر ساتمه

ځان په اسمان کښې لکه لمر ساتمه
تولې دنیا باندې نظر ساتمه

خدایه دولت راکړې خو داسې دولت
چې نور ماړه کړم ځان نهر ساتمه

یمه بې ماله بې محله بادشاه
چې ستا دمینې تاج په سر ساتمه

چې لښ ده بل ده زړه په درد پوهیږم
ځکه خپل ذړه پرهر پرهر ساتمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتل وزیر

د ګوړې زهر

د چـــا د پـــاره چـــې مـــا غـــم کـــړای دای
هغـــه زمـــا نـــه نفـــــرت سـم کـــړای دای

څـــوک چـــې زمـــا د شخصـــیت دښـــمن دای
لکـــه د غـــر مـــې وارتـــه زغـم کـــړای دای

زمـــا د ښـــو تمـــه د نـــه کـــــوی اوس
چـــا چـــې توهیـــن زمـــا د چـم کـــړای دای

زه دې د ګـــــوړې زهـــــر ښـــه پیـــژانم
زمـــا پـــه نســـــل دې ستـم کـــړای دای

کاش چـــې خـــیالات او احســـاسات ښـــکلی وای
دغـــه ارمـــان مـــې دم پـــه دم کـــړای دای

ستـــا بـې ننـــګی بـــه تـول جـــهان تـــه ښـــایم
اتـــل وزیـــــر دارتـــــه قســم کـــړای دای

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد خاورې جان

دا ملو دای

روښـــه ورک مـــې دې لیـــدلي خـــوب تعبیـــر دای
رو پـــه غـــوړه وخـــت دې ایســـپني زنځیـــر دای

دا مالــــــک دای دا ملــــــو دای دا فقیــــــر دای
دا دنیـــــو دو خدایــــه رت مــــې زړه تاغیــــر دای

ژواندیـــن څـــه دای پـــه دنیـــو دې زاري غـــوړاپ دای
زنـــداګي هـــن پـــه سکـــارواتې پـــوس بایيـــر دای

میـږ پـه شـته واطـن کشـې ځکـه پـه نشـت شـمیر یـو
چـې پـه هـار چـا دې خپـل نـاس نفـس توخیـر دای

تربرنـــــــي دو بـــــــادبختي دو بادنیـــــــاتي دو
دا ماجـــــار دای دا ماســـــید دا وزیـــــر دای

پـــه دا تـــور غرینـــه کشـــې تـــورې بالـــوګرځي
هـــار ساړای ځنـــې لاګیـــا دې ځـــون پـــه ویـــردای

(c) ketabton.com: The Digital Library

نــا چــې خــداي کــو ګلــه پپــزي ام ســـاره پــرې کــړې
نـــا پـــه خـــداي دا وې چـــې دا ســـاړای دې پیـــردای

شـوپیـــــری لــــژ یــــې دي حــــال پښـــتنه وکـــه
چـا خـو وپل چي خـاورې جان یور دې رانخیر دای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارماني ماسید

زړینه موت شول

څه په امید امید مې لوی لوی امیدینه موت شول
په داغه لیارکې خو دې ډېرې خلکې زړینه موت شول

دې یوې واړې غلطی دا نتیجه ؤ واتله
ځومره په نه کیسه دې میژ پوخه لاوظینه موت شول

داغه رشتیا دو چې دنیو خو پسې ړانګه نه شوه
خو نا په دغ ساړی پیرا کلی قومینه موت شول

چې میژ توس نهٔ شوي سره سوړ تاوون دې ځکه وشهٔ
چې دې دریم ساړي دې لوسه اې میژ ورینه موت شول

ویس آرماني ماسید دې ځکه غلای ګرځي
دې سوي زړه یې سوي آرمونینه موت شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلام خیسوروال

سندره

مکـــــــــرینه کوي ، پــهٔ سپـــین ټکـــري کـــو
لیــا میــــــــنه کوي ، لیــا هـــس مســــتي کـــو

مکـــــــــرینه کوي، داري پـــــهٔ ورهٔ کشــــــې
ټکـــرای چـــې ونځـي ، پـهٔ سپــینه خـــولهٔ کشـــې
چـــې څــــهٔ وو یـې وي ، روتـــــه پـــهٔ زړهٔ کشـــې

دې لـــرې ځـــوی نه ، مــــې زر سهـــــي کـــو
لیــا میــــــــنه کوي ، لیــا هـــس مســــتي کـــو

مکـــــــــرینه کوي ، جـــــومه یـــې تـــوره
واړه لایـــــــلو دو ، ډیـــــــــره مغـــــروره
خـــــــبرې نکـــو ، دو سپــــــینه حـــــوره

پـــهٔ نـــهٔ خـــــبره ، یـــــــې رو بــــادي کـــو
لیــا میــــــــنه کوي ، لیــا هـــس مســــتي کـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکـــــــــرینه کوي ، پـــهٔ ســـار لنـــــګی کـــو
چـــي ســـــترګي تـــورې ، کلـــــــــه نـــــــاری کـــو
زړګـــای وو مـــې تانګ ، دې زنـــــــــــدګی کـــو

دې مـــو غـــونديې وو ، ډيـــــر لېـــــــــواني کـــو
ليـــا ميـــــــنه کـــوي ، لـــا هـــس مســـــتي کـــــو

اســــــلام خيسوروال ، پـــهٔ زړهٔ رانځـــــــير دای
دې ســتـړي ژونــد نــه ، ستـــي رتې تاغيـــــــر دای
ملنــګ ســـــړای دای ، پيـــــر دای فقيـــــــر دای

دې ځکــــه داســــــې ، ســـويې شـــــاعري کـــو
ليـــا ميـــــــنه کوي ، ليـــا هـــس مســــتي کـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمدامانزائی

د نیکه شمله

د ازلـــــه دومـــــره نـــــه وم بېغرتـــــه
د حیـــا ســـتر مـــې تـــا مـــات کـــوو شـــهرته

ځمـه ښـار تـه ځـان تـه لنـګ او پتلـون اخلـم اخلـم
د نیکـــه شـــمله مـــې ټیټـــه ســـر پـــه ښـــکته

اې بـــې شـــرمه بدنصـــیبه بـــد قســـمته
اې پښـــتونه ټیـــک ټـــوکره بـــې عزتـــه

زه د کـــوره د شـــعور تـــلاش کـــې اوځـــم
بـــل مشـــال دې تـــر مکتـــب راپســـې واخلـــه

بدرګـــه شـــه زمـــا وروره تـــر منزلـــه
ستـــر ګامونـــــه دا ادب راپســـې واخلـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابشار مسید

زونیې

لکــه چــې زونیې کــوي شــور دې بــل وطنــه روشــي
داســې یــودینه دې لاشــتاى زړه تــه دې ننــه روشــي

چې دې شارجې اودې عجمان په منځ شي زړه ته روشـې
په شتـېرنګ نوست وه پــه سیرات مې بابېژنه روشـي

داســې وو نــه وشــي چــې زه کلي تــه بــیا راؤون وه
داسې وو نه وشــي چې مخ تــه مــې مائینه روشـي

دې مـو دې زړه دې درد خــبرې تـه یـې فکــر نـه وي
خلق غــزل کسي پــه واه واه پــه مننــه روشـي

دځنــې خلـک زړه تــه نیـغ ننــوزي وو ابــشاره
د ځــنې ځنــې ګوزاره کــو پــه پشــتنه روشـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

الطاف حسن ملکشاې

ځون ته غلاې

وۀ ځـون تـه غـلاې لکـه تـوره شـپه ځـووني تېـراوۀ
کـاپېر غامینـه دې پـه مـوت زړه ګوشـاکي تېـراوۀ

غـړي مـې مـړۀ صـیرات مېـژي شـې روخـه وګـاړدیژي
چـې دې ارمـون پانـډه دې تـو پـه وتـاکي تېـراوۀ

رشـتیا چـې نـه پیـژي سـترګې دې غـامې دې لوسـه
ګانـډیېر دا وي بـاس خـو واختینـه لیـا ژوانـدي تېـراوۀ

دې ژمـې شـپه وووره سـوړه او تاراکـاې لماشـوم
دي انګیتـۍ پـه غـوړه نوسـت شـپې دې مـارګې تېـراوۀ

سـتړاې سـتېمان دې بیلتونـۀ بـود مـې پـه زړه څیـړیـژي
زړه مـې خـوژیژي ډېـر داردینـه دې خوانـدي تېـراوۀ

هیلـې پـه موتـه سـتن ګانـډۀ الطـاف حسـین لګیـا یـه
پـه یـوه ارمـون پسـې دې بـل ارمـون سـکازي تېـراوۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

انور علي انور

ګرځوله

یو وخت وو چې په جېب کښې مې قلاره ګرځوله
بې‌انصافه وومه نو ځکه مې هنداره ګرځوله

یو ته وې چې د مینې نه منکر وې او کافر وې
یو زه وومه چې مینه مې بسیاره ګرځوله

هغه هم پښتنه وه په بام پاس به یې سلګۍ کړې
ما هم خالي جولۍ په دغه لاره ګرځوله

ډېر ښه مې پېژندلو په کړه وړه یې ښه خبر ووم
نو توره مې تېره ځکه تیاره ګرځوله

په دې آخري وخت کښې یې ټپې د مینې ویلې
انور په کښې لمن ځکه داغداره ګرځوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوستان وزیری

عبث ژوند

نه د لر او نه د برشوو
منځ کې پاتې یو حیرانه

عبث ژوند راباندې تیرشو
هم مو خونه شوله ورانه

ای زمونږ بدبخت قسمته
په خپل کور کې پریشانه

کله کله خو داس وایم
ځان ته اور ورکړه بوستانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوستان وزیری

ګل خانان

ګـــــل خانـــــان هرځـــــای پراتـــــه یـــــو
ګـــــل خانـــــان ټـــــول پښـــــتانه یـــــو

رد بـــــد مـــــه وایـــــئ یوبـــــل تـــــه
ځکـــــه ټـــــول ړانـــــده ،کاڼـــــه یـــــو

کـــــه پـــــه لـــــر او کـــــه پـــــه بـــــر یـــــو
پـــــه خپـــــل کـــــور کـــــې میلمانـــــه یـــــو

دتعلـــــیم څخـــــه پـــــه تیښـــــته
ځکـــــه جـــــوړ ځانتـــــه فتنـــــه یـــــو

خپـــــل ورور چیـــــرې زغمـــــی نـــــه شـــــو
خـــــو دښـــــمن تـــــه پـــــه ســـــجده یـــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل دلوړې نه مړه کیږو
خو، پرادو ته خزانه یو

وطن زمونږ په سراباد دی
خپل پراته په ویرانه یو

وزیریه! ډیر افسوس دی
هسې جوړه افسانه یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدرخېل مجاهد

یو څو خلک

غیرت پښتو کې په یو رنګ دي بس یو څو خلک دي
ولاړ چې تل د قام په ننګ دي بس یو څو خلک دي

په افرادي قوت خو مونږه پښتنهٔ ښه ډېر یو
په پښتنه مینه چې رنګ دي بس یو څو خلک دي

تشه په خوله مسلماني ده کردار هیڅ نه لري
چې دخپل نفس سره په جنګ دي بس یو څو خلک دي

مېرنی ورور په شان سلوک زما پښتون سره تل
حق ته مې حق نه ویي ګونګ دي بس یو څو خلک دي

زه نه پوهیږم چې د خلک مینه څه ته وایي
چې در بدر ګرځي ملنګ دي بس یو څو خلک دي

چې په سیرت او صورت دواړو باندې ښکلي ښکاري
لکه په شان د تور لونګ دي بس یو څو خلک دي

د ښکلو مینه هر څوک غواړي بهادرخیل یې غواړم
څوک چې مئین په غنمرنګ دي بس یو څوخلک دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهرام وزیرستاني

خفه مه شئ

چې د ذات لــه جـــزیرې نـــه مـــې فـــرار کـــړي
څـوک دې مـا هـم د خپـل ځـان سره پـه لار کـــړي

چـې یـې واړه تهمتــــــونه پــه ځــان بـــار کـــړم
کــه د میـــنې پـــه داغـــــونو مې داغـــدار کـــړي

لا مـــې خـــلاص کـــــړي د یـــادونو لــه عـــذابه
لا د خپـــل خـــــوبونو خپـــله ما مخـــتار کـــړي

زر رخصت راکـــړئ خـــــفه مـه شـــئ یـــارانو
تنهایـــــــي راتـــه پـه لار کښـــې انتـــظار کـــړي

مـاشـومتـوب تـــه مـــې ډیـــر زړهٔ شـــوے بهـــرامه
څــوک دې لـږ غــوندې وختـــونه را ایســـار کـــړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلال خون خېل

دې مو غریبه یوره

دا په میــــــژ څنګـرې بـې شـامره ریځې شپې روغلې
په مخ مې ځکـــه دې تـاودې ایشکـــې چـاپې روغلې

دې مـو غـــــــریبه یـــوره زه دې پېځـــیدله پـــه زړه
تـه چې خالي لوس دې بـازوره ســترګې سـرې روغلې

ملنـګه بیـا دې زړه ته څـه ویــلوړ دي څــه شــوي دي
کـه په ځـــــــنډنې میلـــــــې پـوري داروزې روغلې

نن دې ځـــوونی دې ژړئیګــورې جامې غــوړې رونـه
انډخـور مــړ شــوائ دائ اشنا په مړې ایرې روغلې

دې خـدائ په کـړې امـــــر صبر کـوي څه وو کـوي
چـاته وروئیځ او چـاته غبارګــــــې جنــــوزې روغلې

ویـس دې ځـون غـم داسې الک غـوندې لیـده شـي روتـه
یـوره پـه سـر مـې چـې دې کلي قـوم قیـصې روغلې

پـه صـــدقه وو دې خپـل سر ټکرائ شـانده دې خیـــره
خـــون خیلـــه دو ورې که روغ تـه دې مـــیرچې روغلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېت الله بېت

زندګي تېره کړه

مـا هېڅ ونــکړل ما پــهٔ منـدېه زنـــدګـی تېـره کـړه
مـا پـهٔ پـــردو غـمـــونـو غـونـدېه زنـــدګـی تېـره کـړه

ما الـزامـونه پهٔ ځان یـوړل مـا ډېـــر خـــهٔ و زغمـل
خو پـهٔ ښکاره مې ویالـه ټـنـدېه زنـــدګـی تېـره کـړه

پـهٔ دې ســړي د چـا نـظر نـهٔ وهٔ چــې بـد دې وکـړل
ځـکه خـــو دې ســړي بـــر بنـــدېه زنـــدګـی تېـره کـړه

ډېـر لـهٔ مـودو نـه یـو زلمـې ورک دی لـــهٔ دې کلـی نـه
دلـتـه یـوې پېـغلې لـکه کـــونـدېه زنـــدګـی تېـره کـړه

بیتّ د هغـــې زنــدګـۍ فـکر کـــړم چـې خـنګه بـــه وی
خـــومـرا بې خـونـــده مو د لـنـــدېه زنـــدګـی تېـره کـړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله جان ملنګ

تور لونګ

تیـــن لـــه زمـــکـې زرغـونیـــږي بنـګ د زمـــکـې
زرغـونیـــږي هـــــم دا تـــــور لـونـګ د زمـــکـې

څـــه تنـــکۍ تنـــکۍ ځـــوانۍ اوخـــوري بـې دریـغـه
زوروو دای زوروو قلـــــــــــــنګ د زمـــکـــې

خـامـوشـي یـــې هســـې مـــا ګنـــه انســـانـــه
ډیـــر وحشـــت لـــري وحشـــت غـورزنـګ د زمـــکـې

د هغـــو مـــــزل بـــــه څنـګـه پـــه رحـــت وي
چـې منـــــزل یـــې وي ژور ګـــــړنـګ د زمکـې

زه د هـغـې ورځـــې غـــم خـــوړلـې نیـم یـــم
چـې ولاړ مــــې وي دیـــوال تـــرڅـــنګ د زمـکـې

یـــو ځـــل اوکـــره ګلان بـــیا یـــې خـــوی ګـوره
هسـې مـا وایـــه چـې خـــــړ دای رنـــګ د زمکـې

د سـمـــاء ربـــــه ولاړ کـچـکـول پـــــه غـــــاړه
غـــواړي خیـــر ستـــا د رحـمت ملنـــګ د زمـکـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهرام وزیر

خیال وساتئ

که څوک مو سیال نه وي دَ ځان سره یې سیال وساتئ
مات زړونه جوړ کړئ او دَ روغو زړونو خیال وساتئ

دغه جنګونه نفرتونه تري نه اوباسئ نور
خپل زړونه پاک دَ ماشومانو په مثال وساتئ

هر یو انسان ته مینه ولرئ دَ زړه په کور کښې
هر یو انسان په ځان کښې دغه یو کمال وساتئ

دَ نفرتونو شپې رڼا کړئ سپین سحر به را شي
هر څوک په خلې کښې آذانونه دَ بلال وساتئ

که هره ورځ نه وي دَ غم او دَ ښادۍ په موقه
دَ خپلو خلکو یاد په زړه کښې کال په کال وساتئ

دَ غټـــې وسپنې ټوپک په اوګه مه ګرځوئ
دَ یو چا اوښکو ته په جیب کښې یو رومال وساتئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهان ته مه ګـورئ دَ پلار نیکـه عـزت تـه ګـورئ
پښتاني پیغلې په سـرونو بانـدې شـال وسـاتئ

که خپـل ګناه کوئ خو بل ته یې ستاینه مـا کـړئ
غلط فکـــرونه دَ خپل ځان سره سـنبال وسـاتئ

بـهرام وزیر وایم خپل ژوند په داسـې چـل وژغـورئ
دَ بل تیاره ژوند تـه پـه لارو کښـــې مشـال وسـاتئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بــدروال محسود

خپله لهجه

تــرخې تــــرخې ابــــبۀ مې بيـــا په زړۀ رو وؤ وشتې
دې څــور څـــوش لشکـــرې مــې په ورۀ رو وؤ وشتې

دې بادې ديکانځاۍ دې ژنيــه شۀ وکـړل چــې باند کۀ
دا شکـر داې ! چــې تــه زېــتې پــــه شۀ رو وؤ وشتې

جـذبه دې دې وطـن خـدمت ته کيـم ځائکې نـه رو وړه
دې ميـــژ ډالـــــه تـــــه داســې زر په ځۀ رو وؤ وشتې

پېـريـونې په هـاوؤ کړې که تـه خــــپل دامـره تکړه يې
ده ځـــرنـــګه دې کـــــــوټ پـــه دېـــوؤلۀ رو وؤ وشتې

وزر اؤ پــه آووز شـــې دې قــــــدرت ناخشـــې جــــاواتې
د زونځـــــې دې کــــوبل نـــه پـــه پرېغــــله رو وؤ وشتې

دې تـــو په ديـد مې سترګې نظيـــر شۀ شې بـــدرواله
دې پـــــورې نـــه مــې وليــدې! په مــــړه رو وؤ وشتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېشان محسود

د یوې پېغلې سندره

والـــــوتم پـــهٔ خیـــال کښــــې د سیلـــــۍ شـــــومه
بـــاد شـــــومه، بـــــاران شـــــومه بړلـــــۍ شـــــومه

خیـــال راتـــــه دستـــــا د سپـــــرلو راغللـــــو
څــــانګه شـــــومه، ګل شـــــومه غوټـــــۍ شـــــومه

وخــــوړو تیــــندک مـــــې ژوانــــــدانهٔ ســــــره
ویښـــــه شـــــوم، بیـــــداره ګــړنـــدۍ شـــــومه

شـــور مـــې چـــې د خپـــــلو بنـــګړو واوریـــدو
ســـاز شـــومه او ســـوز شـــومه شپېلـــۍ شـــومه

دا چـــې زهٔ د غـــــــرونو غـــــــرڅنـــــۍ شـــــومه
تـــاپســـې پـــــرېشـــــانه! لیـــــونـــــۍ شـــــومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تسلیم نور ماسید

خپله لهجه

بېخي مې دې زړګي پهٔ بوغ دې شنهٔ آسمون ژالئ دو
بې شمیره بې ایسوبه پې ټیپئ دالئ دالئ دو

دې غم سپېرهٔ بودېنه دي پهٔ ټول سیرات مې لاګئ
پهٔ هر آندام دې غام پرخه نارې نارې لالئ دو

که څومره زور زهٔ وېر که ډېر مشکل دي دیدانینه
خواندي په دېوالې یې روخه داسې شن خولئ دو

دې سترګې نه لاشکار رامه کاژه شوله دې ایشکې
تنکي تنکي منډون پې خوري شپونکئ مې لیوانئ دو

واخ رټ مې ژاړوی ستي تسلیم نور ماسید پاګل شوهٔ
آفسوس آ یو تصویر دای چې پې جوړه ګلالئ دو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنها مسید شمن خېل

ګونانګورې سترګې

نصیب مې نه شوه دې تـو میـنه او ځووني په ژواندین
تنهـا دې پـریشـوه و ژاړو تـه ارمـوني پـه ژوانـدین

مـوته روګـرونه وې خپـل ځـون نـه نازولـیې میـنې
مـو دیـر کـړه مینـه ته دې ویـنې قـرباني په ژوانـدین

غامې دې خلوس کړۀ دې سیرات بل دې همزولیې نوستي
هجـر دې کـړلۀ ډیـر بې حـده تاووني په ژوانـدون

کاش چې مې نـه لیدای اوال پـه ګـونانګورې سترګې
نـن وه مې ویلـې تیراولـه پـرېشاني پـه ژوانـدین

دې چا وه زړه روبندې سویځي ځوک مې خوندي په حال
ډیـر خـوګـمون روبنـدې کو دې لیواني پـه ژوانـدین

مـو شمن خیل تنها دې خـواند نـه ډاک خوبیـنه لیدل
تـو دې غامې په جیل شې بند کـړلۀ عمـري په ژوندین

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثناء الدین جرس

الزام دی

دلتــــه نـــــه کېـــږي ناکـــــام دے محبـــــت
دلتــــــه سراســـــــر الـــــــزام دے محبـــــــت

دلتـــه دوه زړونـــه يـــو ځـــای اوســـېدی نـــه شـــي
دلتـــــه هـــــر ســــاعت انجـــــام دے محبـــــت

دلتــــه خلــــق نفرتونــــه بلهــــا ســــاتي
دلتـــــه ډک د زهــــــرو جـــــام دے محبـــــت

تـــه کـــه هـــر څـــو د نفـــرت پـــه نظـــر ګـــورې
زمــــا زړه کــــــې ســــــرعام دے محبـــــت

ثنـــاء الـــدين جرســـه چـــا چـــا تـــه بـــه وايـــې
پـــه نظـــر کـــې يـــې نيـــلام دے محـــــبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

جاني مسعود

غرنۍ لهجه

څوک وو وُودهٔ وي دي فـــــاني ژوند پـه سُوړهٔ خوبینـه
دې چــــا دې ستـــــرګې نه وو تللي وي څُوژهٔ خوبینـه

څوک ؤو په زور زور پېوي دې ایشکې ډاکې ستـــــرګې
خو کـــــــــړای وو نشي پـه سوړهٔ لومدهٔ بونهٔ خوبینـه

دې میژ په خووره کشې میشتې ستي خپلــه لیار لنډوې
دې غـورمهٔ زئیـــړه پــــرې نـه کـو ولمــــونهٔ خوبینـه

خود ؤی په غرینـه شې تـور خـولي لیؤون رامې موتـاوي
چې ســـــاړې سیورې ته بې غامـه کـو شـپونهٔ خوبینـه

تېر خو دي تېـر ایندیاسې نور هن وېر تـه خبـر نشـته دای
که چیــــرې پرې نژدي بـې غـــــاوره پشـتونهٔ خوبینـه

"جــــاني" دې هر یوه مېسوپر پـه زړګـي دا آرمـون دای
چې مېژه کـــــــړي وای په ژونــد یو ورې شهٔ خوبینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمال وزیر

خالي لاس

د جنـــتونو ســـرچیـــني تــــه خالي لاس ولاړ یم
زمــا جنـــت زمـــا ادې تــــه خالي لاس ولاړ یم

پـــهٔ واړه خــلهٔ یــې خــومره ډېر فــرمائشـــونه وکـــړل
غـــربته! هغــې فـــرشـــتې تــــه خالي لاس ولاړ یم

د جنـــتونو پــــــهٔ لټـون لکه ســـوالګرى اخیـــر
د ګنــــاهونو کفـــــارې تــــه خالي لاس ولاړ یم

لـکه پښـتون د خپــل بابا کتــاب مــې نهٔ دى لـوستــى
نـــن ټیـــټې سترګې زمـــانې تـــه خالي لاس ولاړ یم

د خپــل زړګــي پهٔ هدیـره کښې مې ځان ښخ کــړ راغلم
جمـــاله هغـــې پښـــتنې تــــه خالي لاس ولاړ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

جفنان پښتین

سرخوږلیه

کیســـه مـــې درتـــــه وکــــړله تمـــــامه سر خوږلیه
تـــا بیـــا هغـــــه را یـــــادکــــړلو مـــاښامه سر خوږلیه

ځوانان مو شهیدان شول خوښندې مېندې موشـوې بـورې
په یـــو تښـــــر راتـــــول نهٔ شــــولې قـــامه سر خوږلیه

ړومبې صف کـې دې بیا درې مقتدیان سره پهٔ جنګ دې
لــــبړ مــــخ پســــــې راواړه وه امـــــامه سر خوږلیه

یا خکلـــیه خفـــه نشـــې دې کښې زه ملامت نـــه یم
نظـــر زمـــا در واوړیـــــدو بـــې پـــــامه سر خوږلیه

ســـاقي بـــه راتـــه ستـــا کوُل پـه هـــر ځای صفتونه
نشـــه نـــهٔ شـــوم خمـــار نهٔ شـوُمه جـامه سر خوږلیه

جفـــنان پشـــتین چې تا تـه د لفـظونو جـامې درکړې
پـه مـا بانـدې بیـا بیـا راشـه الهـــامه سر خوږلیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنون محسود

قتلیږو

جرګه جرګه راؤځئ پښتنو له هره ښاره
چې غبږ پورته یو ځای کړو د مظلوم اولس د پاره

تر څو به په نامه د ترهګر باندې قتلیږو
تر څو به مو لمن وي ترهګر په نوم داغ داره

زمونږه خو له سترګو نه د اوښکو په ځای نم ځي
ته بیا هم ولې چُپ یې اې زما د قام واکداره

د ظلم او د جبر او ستم خو اخیر حد وي
قتلیږو هره ورځ صبه مونږ وتي یو له شماره

په مونږ باندې یو داسې اژدها مسلط شوای
ولاړ ګوته په خوله یو او څوک غبږ نه کړو له ډاره

جنونه ورکړه هر چا ته بلنه ورته وایه
شریک چې کړو یو بل غم کښې ځانونه وطنداره

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمشد زار خان

خیال کوه

الله چې څه درکړي پې نازېږه خیال کوه
دنیا کښې د ملنګ غونډې اوسېږه خیال کوه

دوه درې ورځې جوندون دای دا به تیر شي دا تېرېږي
جانانه هسې مه مرورېږه خیال کوه

دا خاوره د محبوب د قدم خاوره ګڼې نه دي
قدم په ورو ورو آخله او تېرېږه خیال کوه

زړګیه خلق ګوري او ښه پته ورته لګي
مړې اُښکې مې په مخ ځي و پوهېږه خیال کوه

انسان مزاج پرست دې دا موسم غونډې بدلیږي
په خیال کښې مې غوړېږه راغوړېږه خیال کوه

جمشید زار خان زړګای در پسې وخوت او ته خاندې
له سترګو نه مې زر زر فناکېږه خیال کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانثار ماسید

وراسبېدي

دې کلـــي چينارينـــه تـــه لامبـــې وراسبـــدې
پـــه دا خـــوؤره هـــار کـــور تـــه جـــنوزې وراسبـــدې

اشنـــا رو تاپـل شـوي جانـګ خـو داس لېبـې رو وکــړې
ګـــودر تـــه ووم دي کلـــي هديـــرې وراسبـــدې

دنيـــو وو وبلـــې نـــه وورّوي دې ستـــغ ســـتيني ســـيرې
دې ميـــږ خـــو تـــر آســمون پـــورې نـــوري وراسبـــدې

هېچـا پـه دغ واطـن کشـې پـه سـوؤړه زړه ژونـد و نـه کـه
هـــار کـونجـــي تـــه يـــې کلـــه حـادثـــې وراسبـــدې

دا کيمـــه بالـــو داتـــه شـــوه مېشتـــه دې مېـــږ بادشـــاه
چـــې ســـيوري ووم دې ډور وبـــس تـــر ځبـــرې وراسبـــدې

خـــوژ امـــن چېـــرې و نـــه لېـــده وبلـــې جانثـــار
دي شـــنې غـــرې وه سارينـــه تـــه ميـــرچې وراسبـــدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمت یار برکي صیب

دې څړمین واخت خابرې

چې ماتک وبوسي شنې پخې جِنجواړی هن ونخی
چې کوماندتې سپین ګل تویي شنه کوَرکوَنډې هن ونخي

چې دې سنسُبیې ګلون بلانګ شي دې وبله په غوړه
چې دې پروتیې ګلون ړانګ شي دې کامره په غوړه

دې لګاډ په غوړه چې آ تور تور انِځرون پوخه شی
چې دې خیسور آ بې دانه خوژه تیتون پوخه شی

چې وه کورې ته خیخکي روشي په مانځُلې پسې
چې په بزمون شې جینکې شوري په کانډُلې پسې

چې دې تُرکې سره ګلون بیا ماخشیلې شیري کو
چې ګانډې سپرغې شنې شي ووړکي ګړدیوې شیري کو

چې بیا په واسه کشې میناکې میناکون براوي
چې مالکون په شپیشتونه کشې بیا تامبیون لاګاوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بیا دې غــره شپونه بــادلې دې واطــن وه ویایــي
چې وه رازمـــاک تــه خلــق بیا چــهوټا لنـدن وه ویـایي

چې دې وونـړه هغـه خـواژې خـواژې مېـوې پـاخې شـي
چې دې اعظـم ورســـک مانــدتې ، آلیــچې پـاخې شـي

چـــې دې وونـــړه مـانړې ماکــین تـه میرومشـاه تـه روشـي
چـې بیـا دې غـره مېـوې وه ټـاک تـه وه دیـره تـه روشـي

دې غـره شېـین چـې لېــوانی شـــي لېوانتـوب شـیري کـو
چې وه بلبــل تــه مخــه ونخطـي کاچــاتـوب شـیري کـو

چې بیـا کاټــور کـو شایطـونون ووړکـي چرګې بـامبرې
چې کو دې پــیر ډېــبې تـه مَخشــې دې مُوشـې ګوارګـوړّې

چې په مامونیــې پسې ووړکـــي وه کامــرې تـه لاک شـي
چې څوک ګوارګـوَړّې ځباوي څـوک وه تیتـې تـه لاک شـي

چــې پــه هــر ووړخ شـــې شېـروې ځُنـــګې وغـــازاوي
چــې شـاوان پــوخ شـي , مــارغاړوې ځُنـــګې وغـــازاوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ووشه پسې دې کلی مول وه غرې ته وه وزي
چې په ملاخون پسې میناکې شنې پنګې ته وه وزي

چې دې واطن په تورې غرې کشې بیا پامني وشي
چې په کاندې , لورې , کامرې کشې بیا وېلنی وشي

چې ګاڼ خت ووغندي پاشتیانې وه اپبه ته دریمي
چې څوک دې لګاډ غوړه ته څي څوک و چینه ته دریمي

چې دې کاروون مانځې څېړې شنه شنه پرګي هن رو وري
چې بیا دې بدر لګاډ دې بدر زانغوزي هن رو وري

چې بیا بارړې ، شنه یووري ، شنه ناناز رانګ ولاګي
چې دې شوره هغه خوژه ، خوژه بادرانګ ولاګي

دې غره مرغې چې یویې هن وکو ، باچیون وبوسی
دې توس ورمړ چې حکمتیاره آلیګون وبوسي

بیا که په شنه آسمون ژالې وي شاژ پرېغله ته دریمي
که دې خدائ خواشه وه شېرینه شاژ ووغره ته دریمي

(c) ketabton.com: The Digital Library

حزب الله بهیر

ښهٔ یمه

دومـــره جنګ زپلـې یـم لېـمهٔ مې خـراب شـوي دي
کـور کلــې کـوڅې پټـې هـــر څهٔ مـې خـراب شـوي دي

اوس هــغه پــهٔ مـا باندې مئیـنه مــاته نــهٔ ګــوري
هغـه تـاؤ برېتـونه ګــڼ وېښـــتهٔ مـې خـراب شـوي دي

زهٔ پهٔ داسـې وخت او داسې سیمه کښې رالــوئ شـومه
دومـــره مــې ژړلـې دي بـــــانهٔ مـې خـراب شـوي دي

ښـهٔ یمـه بـس ښـهٔ یمــه بېخــې جـــانانه ښــهٔ یمــه
بس یـو څـــو رګـــونه دي د زړهٔ مـې خـراب شـوي دي

مـا بهیــروزیر تـــه نصیـحت کـــول عبـــث ګـــڼم
ځــا مــړه هیـڅ نـــهٔ منـم مغـزهٔ مـې خـراب شـوي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

حنظله خیسوروال

شین منافقات

د خـــــــو شیـــــــن منـــــافـــــقات دائ
دې پــــــــلونکي ډیـــــر بـــــاد عـــــادات دائ

دهٔ دې میــــــــژ حــــــــق دائ خــــــــواړلائ
هــــــــر ســــــړي تـــــه شــــهٔ جــــــوات دائ

مخــــــــومـــــــخ وو دیــــــــــرته ویــــــــایهٔ
ژاغــــــــــیدو ورستـــــــــــې شیــــــمات دائ

څــــــــنګرې شیــــــــن وزیـــــــــرســـتان وهٔ
خــــــو ویـــــس ړنـــــګ دائ حقیــــــقات دائ

تــــــو پــــــهٔ غلـــــې دوکـــــې بـــــرید وکـــــهٔ
لـــــــکه ویېـــــــــــر دې آخیــــــــرات دائ

اعـــــــتبار تـــــــه یـــــــې ځـــــــون جـــــوړ دائ
څـــــــومره کشـــــــلای پـــــــهٔ ســـــونات دائ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې مو زړهٔ خو سمندر دائ
دې تو ډیر کمزورائ نیات دائ

اخترام دې مشر ورک شهٔ
نوي نسل زده خولکات دائ

مو ستي مه ستړیاوه ګله
دې مو ډیر زیوت غریبات دائ

هر سړای پټه خولهٔ نوست دائ
کاني ټول ته معلومات دائ

حنظله پهٔ زړهٔ خوژمان دائ
ضروري یې ملاقات دائ

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیات محسودي

دې وطن غرينه

تـــــور دې وطــــان غـــرينـــه دي غامينــه دي
بـــال پـــې ســـره يـــورينـــه دي غامينــه دي

وژوړهٔ پـــه تـــوكـــه پـــه ځـــُون وژوړه
كـــور پـــه كـــور ويـــرينـــه دي غامينــه دي

ژونـــد داى چـې تېـــريـــژي دنيـــو پـــوتې دو
ستـــړاى يـــــهٔ دړدينـــه دي غامينــه دي

خـدايه ګـــرون وطـان وو مـــې ابـود نـهٔ شـــي
ستـــړي ووم ستـــــې زړينـه دي غامينــه دي

بيـا دې غـام سيلـۍ روغلـــه څـــرخي كـــوي
څـــه نيبـــوګ واختينـــه دي غامينــه دي

ننـګ غېـــرت پشتـــو ووم ســـر خـــواړلاى داى
هســــــې منـــدلسينـــه دي غامينــه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــــه غیـــراتــــــي دې دنیـــــــــو تلـــلـــي دي
پـــــــرې یــــــي چـــــې سرینـــه دي غامینـــــه دي

خـــــــوره دې وطـــــان هـــن پـــــې یتیمـــه شــــوه
ړنـــــــګ پـــــــــــې وطنیـنـــه دي غامینـــــه دي

څــــوک چـــې امـــن غـــوړي خـــواشولي غـــوړي
پـــــــرې یـــــي ګـــــــربنینـــه دي غمینـــــه دي

زه حیـــــــات مسیـــد بـــې ننګــــــه نــــه یــــمه
مـــــوت مـــــې غبــــارګ لوسینـــه دي غامینــــه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیات زینده ور

سرې مه اوباسئ

ازار به اوکړي له قطاره سرې مه اوباسئ
لېږ دې نشه شي له خماره سرې مه اوباسئ

ښکلو بیشکه چې نخرې کوئ نازونه کوئ
ښکلو خو داسې له اختیاره سرې مه اوباسئ

د وطن خلکو د وطن له حاله ځان خبر کړئ
د وطن خلکو له بازاره سرې مه اوباسئ

د امن خوب ویني د امن خوب یې ډېر ارمان دے
لېږ یې دمه کړئ له چیناره سرې مه اوباسئ

هغه که ځان سینګاره وي هغه بې ځایه نهٔ دے
هغه مئین دے له سینګاره سرې مه اوباسئ

د مینې هره خوشبویي دې زینده وره واخلي
د چا د زړهٔ له نوبهاره سرې مه اوباسئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

حبیب الله مخلص

نیمګړای ژوند

د ژوندون په داسې لار زمونږ مزل دای
سرمایه یې تور لحد اخېر منزل دای

وخت د چا انتظار نهٔ کوي تیریږي
که څوک ښهٔ کړي او که بد عمل یې خپل دای

نفرتونه مو کړلي ځای پر ځای دي
پهٔ دنیا کښې څومره بد زمونږ عمل دای

پښتنو چې پکښې څهٔ ګټه موندلې
هر وګړای د خپل ورور میراث ته غل دای

له مودو پس مسافر ورور کور ته ورشي
کور کښې ورور یې ببخي خوښ پهٔ نهٔ لیدل دای

یم حبیب مخلص پرېشان نیمګړي ژوند کښې
چې لیکلي مې پرېشان واړه غزل دای

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمید حساس

د ژوندون کاروان

د ژوندون دغه کاروان هسې تېرېږي
لکه باد چې د خزان هسې تېرېږي

ځنګه تېرې چې دا تېرې زمانې شوې
ورځې شپې لکه طوفان هسې تېرېږي

دا ښایسته ښکلې ځوانې چې ته پرې نازکړې
لکه ګل د ګلستان هسې تېرېږي

دا رنګونه ،محفلونه او وختونه
په شېبو لکه باران هسې تېرېږي

ته ماشوم وې بیا زلمی او بیا بوډا شوې
بس د عمر دا دوران هسې تېرېږي

څومره راغلل دې نیمګړې دنیاګۍ له
څومره لاړل په ارمان هسې تېرېږي

هر ذي روح به د مرګي پیاله ضرور څښي
نن حساس هم په جهان هسې تېرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمت یار

راوغږېږه

زمــــا د ســــختو ورځـــو یـــاره لـــږ را وغږېـــږه
لاس کـــړه اوچـــت لـــه قنـــداهاره لـــږ را وغږېـــږه

پـهٔ مـړاوو سـترګو کښـې یـې هغـه اثـر شـته او کنـه
لږ.رانـــژدې شـــه اې رېبـــاره لـــږ را وغږېـــږه

ذهنـــي مصـــروف یمـــه ببخـــي مـــې توجـــو نـــهٔ اوړي
نـــن ســـخت بـــې صـــوره یـــم ســـتاره لـــږ را وغږېـــږه

څوک دې یادیږي چې دې سترګې شوې لـه اوښـکو ډکـې
اې پـــهٔ روغتـــون کـــې پـــروت بیمـــاره لـــږ را وغږېـــږه

د خپـــل وطـــن مـــازیګرې درتـــه یـــادیږي کنـــه
پـــهٔ پـــرادي ښـــار کښـــې دکانـــداره لـــږ را وغږېـــږهٔ

مـنم چـې سـتړې یـې سـتومان یـې خـو زمـا د پـاره
لږ.پـــهٔ خنـــده شـــه حکمـــت یـــاره لـــږ را وغږېـــږه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حبيب ماسيد

غرېږم

لېوني په شان د ځان سره غرېږم
کله کله د ګرېوان سره غرېږم

اوښکې توې مې شي د سترګو نه په ځمکه
زه چې کله د آسمان سره غرېږم

حق وئيل زما هنر تجربه نه ده
څه چې وايم د ايمان سره غرېږم

زه انسان يم ګناهونه رانه شوي
په کوم مخ به د سبحان سره غرېږم

زه حبيب به د منصور غوندې په دار شم
په هر ځي د حق بيان سره غرېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حافظ میرزین الله احساس

ګور ګورې

شو وخت د پسرلي کېږي مزلي خوندوري
ګور ګورې به راوړو که مو مونډلي خوندوري

رنګینې ځکه ښکاري دا د دنګو غرو لمنې
چې ګرځي پکې زرکې او بلبلې خوندوري

شپونکیه د وطن ډېره موده زمانه ورکه
ځو نن کړه زمزمه راته بدلې خوندوري

بندار د شاعرانو جوړوي کله نه کله
چې یو بل سره اوراوو غزلې خوندوري

ارمان نور د احساس په دې دنیا جانانه نشته
چې خوب یې کړې وې ستا په ځنګلې خوندوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان عالم بدروال

خــــــــبڼې دو

تــــه ګــــــرام نـــــه یـــــي مهنـــــګايي دو
نـــــن ســـــابو لشــــــکي نـــــېشــــــتي دو

ملکــــــــــون ســـــــره پــــــــــې رټ دي
دې یتــــــــــیم ژنکـــــــــــي خــــــبڼي دو

نـــــه تربیـــــــر شـــــته داي نـــــه تـــــره شــــته
بس ملـــــــــګریه ځــــــــــون ځـــــوني دو

لـــــــژ پــــــه ښنــــــګ رو ســــــره کشــــــــېنه
ده نـــــــن شــــــــــپه مـــــــې آخیـــــــري دو

دې مـــــــــو زړه دې پـــــــــــې رو شــــین کـــــه
ده دې ښــــــــــــه رنګــــــــــه یـــــــــوري دو

خــــــــدایه ج تـــــــه مـــــې شـــــې پـــــه لـــــوري
ستــــــــــــړيي ستـــــــــــړيي زنـــــــدګي دو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــه یـــــوه لیـــــار دوه وریـــــنه نـــــهٔ ځـــي
نـــــــن ســـــــابو داســـــــې وروري دو

میـــــنه وکـــــې میـــــنه شـــــه دو
میـــــنه تـــــوله وررولـــي دو

مـــــوته ګـــــرونه مالیـــــمـــــیژي
میـــــژ مـــجبور یـــي! تـــــوس خـــاني دو

تـــــوس ووړهٔ زوړهٔ مشـــــرون یـــــې
ژنیـــــه ده ووم بیبـــــخـــــتـــي دو

خـــــان عالـــــم بـــــدروول وســـــوؤي
پـــــه سکـــــروتې وخـــــتیری دو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلیل مهجور صيب

تش کچکول

ویئــلے نـهٔ شـم چې پـاګل او کــه هوښــیار یمــه زهٔ
خــو ژړېــدلے د پښــتون پــهٔ انتــشار یمــه زهٔ

وس مـې نــور نشــته د قلـم پـهٔ ژبــه خـېر غــواړمه
قــامي بــازار کښــې د یـــووالي خریــــدار یمــه زهٔ

دا چې خـړپړ او زېـړ زبېښلے نیـم ژونـدے ښـکارمه
راغلـے اوس د دهمــاکې لــــه وران بــازار یمــه زهٔ

زهٔ د ارمــان پـهٔ شــنو کونتـرو پــسې منــډې وهــم
ارمان دے یوه پـهٔ لاس رانغـله نــهٔ د ښـکار یمــه زهٔ

بېګا مـې خـوب کښـې ډرون حملې او بمـبارۍ لیـدلې
ډېــر ژړېـدلے پـــهٔ کابـــل او کنــــدهار یمــه زهٔ

اوس پـهٔ څـهٔ هیلـه د دیدن تـر هغـه کلـي نــهٔ ځــم
تـش کچـکول ګرځمه ملنـګ د خپـل اختـــیار یمــه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ښاپیریو بې اختیاره پټ مخونه نهٔ کړل
قسم به ستا پهٔ ښکلا نهٔ خورم زمه وار یمه زهٔ

پهٔ هنداره کښې د حالاتو چې خپل ځان ته ګورم
د زړهٔ چاودون پهٔ ننداره د خپل کردار یمه زهٔ

لافې کوؤم چې زهٔ به داسې وکړم داسې وکړم
کولے نهٔ شمه غازي د تش ګُفتار یمه زهٔ

د ننګ پګړۍ مې صندوقي کښې لا د پلار پراته ده
زهٔ لا شکي یم چې سړے د یو دستار یمه زهٔ

چې مې ټول عمر پکښې ونړه د ژړا واخیسته
ډرامه د ژوند کښې مهجور هغه اداکار یمه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلیل الله خلیل

جانانه

څه ده زما د زړه رضا جانانه؟
زما رضا ده ستا رضا جانانه

خدای خبر چرته به وي څنګه به وي
ده مې ملګرې دا سودا جانانه

ځه چې "پیغام د امن" او رَسوو
تر لرې برې پښتونخوا جانانه

نن ماښامے به مې په نوم کړې که نا؟
که به کوې "نن او سبا" جانانه

لږ یې د مینې امتحان اخَله
ړوند اعتماد مه کړه په چا جانانه

ګرَمه منمه چې په وچو شونډو
غواړم آ "د ناز مُسکا" جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینــــې کښــــې ډېــــرې کشــــالې راتلــــی شــــي
ګــــوره چــــې نــــه شــــې وارخطــــا جانانــــه

دا "غمجــن نــن" مــو چــې بــې غمــه شــي لــبږ
هلــــه بــــه کــــړو غــــم د ســــبا جانانــــه

خلیــــل د داســــې محبــــت قــــاءل یــــم
چــــې وي خلــــوص ، وفــــا وفــــا جانانــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاورین خاورے

د چا کردار

څوک خوښ د چا صفات کــړي پهٔ هغو باندې مئین شــي
څوک ځیر ځیر ورتــه ګــوري پهٔ لیدو بانــدې مئـین شــي

څــوک زیــات لـري ښایست د چا کـردار مُــتاثر کُن وي
څــوک تــش د چــا د غــږ پهٔ اورېـدو بــاندې مئـین شــي

څوک وتـړي د زړهٔ لارې یـو خاص چاله مخصـوص شــي
څوک پراخه کړي سینه ځي پـهٔ دوه دروبانـدې مئـین شــي

څــوک سانده ، کـړي سنــدره د وطن پـهٔ اندېښــنو کښې
څــوک غــږ د یاقـربان شـي پــهٔ ټپــو بانـدې مئـین شــي

څــوک غـم د خپلې خپټې کــړي د بــل فکـر یې نــهٔ وي
څــوک غم کړي د مِلت څــوک پهٔ پردو باندې مئـین شــي

څــوک غـږ د کُل جهان شــي پـهٔ ښـکاره احـد احد کړي
څوک پټ پـهٔ نیمه شــپه کښې پـهٔ سجدو باندې مئین شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک دومــره قیمتي شي چې حساب یې د ثانیو شي
څـوک تـش د ژونـد د شـپو پـهٔ تېـرېدو باندې مئین شي

څوک خاورې کړي حالات،خاورې د خاوروسره سم شي
څـوک مـومي زر زمـین پـهٔ سپینوسـرو باندې مئین شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاورې پښتون یار

سندرې غوږې

زړګـاې مـې نـه منـي پـهٔ یـــوهٔ سورت سـندرې غــــوږې
پـه دا پـرادې وطـن دې خپـل وطـن ګوارګـورې غــــوږې

دسـې پــــهٔ یـــوهٔ پـــه دوه کسـون انقـیلاب نـه رو دریمـې
انقـیلاب شـــور غـــوږې اولـس غـوږې لاشـکرې غـــوږې

آس دې تعجب کیسه دو کور مې ړنګ بازور مې ړنـګ دای
خو میژ لیـا وېس هـن دې مسلې حل پـهٔ خبرې غـــوږې

دا تورلنګـاې دې میـــژ دې پـــوره امـــن نـــهٔ جـــوړه وې
دا تورلنګـاې دې مـیژ دې تـورې غـــرې نشـترې غـــوږې

مــیـــژ ده پـــــه خپـل وطـن دې امـــن زنـدګې تـه پرېـژدې
میـژ نـــهٔ بنګلـې غـــوږې او نـــه څنـې موټـرې غـــوږې

پـارین مـــې بیـا دې زړه دې دړده شـپه کـــړه ویشـه تېـــره
لیوانـاې زړه مـــــې یـــو دیـدان دې څنیـاورې غـــــوږې

خاااورې جان څه غوږې چې هـــره ریځ پـه دغـه لیار څې
لکه چې وېس مې هـــن مړې سترګې بانـــه ورې غـــوږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوست علي لېونی

پري ذاد

دې حسن پري زاد که عشق پيري لېونې بولي
بېلتون خلق يادوي که نه مرګی لېونې بولي

ای تاسو ورته څه وايئ او کوم نوم ورته اخلئ
زمونږ خلق اکثرره پسرلي لېونې بولي

بانه دې چې په دې سترګو کېږه واړه ولاړ وي
اګرم نه دې چې ګل پورې ازغي لېونې بولي

هغې وويل چې دا سړی خو نه لېونې نه دی
نو ولې په دې چم کې دا سړي لېونې بولي

زه نه يم لېونې او نه په نور لېونې کېږم
ملګري لېوني مې لېوني لېونې بولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دین الله پاشیتن

مئنتوب

ژړـی دې داموم چې دې غـرئـیزې په سیـولي نهٔ څـي
بـیا وو دې لاوانګـې دې ګـــړدي خـتهٔ نـه بي نهٔ څـي

ځون پسې قاطـور دې فـریشتې قیصه بـې غـامه شـه
چا وېل چې سـړای وي او پـه دهٔ پسې سـړي نهٔ څـي

تاګ یـې وېـس دې مینې دې قدام نه خاتو شـوای دای
ځکه مې وهٔ مـخ تـه لکـه تېر پـه چکچاکـي نهٔ څـي

وېس یـې مئینتوب لکه چـې زور دې زړهٔ کم کړای وي
وېس یې دې جـومې نـه دې رامبېلې خـواشبیي نهٔ څـي

اس دې پـه سندرې خپل یقـین بـاروبـار شـوای دای
داسـې پـه سنــدرې دې وطـن نـه پنــجاپي نهٔ څـي

څـرنګ وو جنـت ته بـې حیـسوبه بـې کېـتوبه څـي
حـکم چـې دې خدای وي او پـه مانـړه دې نبي نهٔ څـي

مـړ د دې نیشـــتی نه پـه مـرګي شي دیــن الله دیـاته
خـوژ د مــزدیري تـه دې پــرادي وطــن ببخي نهٔ څـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغ بادشاه خیال

راکه

څـــهٔ لـــږ ډېـــره مـــینه د پـــښتو د پـــښتنو راکـــه
تـاؤ راتـاؤ بـندېز کـښې شـــور ماشور د لېـونو راکـــه

ستـړي ستمـېدلي پښـــتانهٔ چـې پکـښې ســاه واخلــي
ځـای پـــه مـېکده کـښې د سـرو میـــو د کاســـو راکـــه

زه پښـــتون پـــه لـــومـــه د زاړهٔ منطــق کشــېوتی یـــم
نـــوې فـــلسفه نـــوې منطـــق د خلاصېـــدو راکـــه

لـــمه پښـــتونخوا چـې پرې دمـــه دمـــه خـــړوبه شي
واســـې واسـې فـکر لـــه اتـــکه تـــر آمـــو راکـــه

خـونه د سامـراج چـې پکښې وســـوزي لمبــه وکــړي
څــهٔ داســـې لـــه اوره ډک زړګـــې د اســـويلو راکـــه

چـا یـې څــه دارو درمـــل عـــلاج د بیمـــارۍ وکـــړو
لـــږ غـــونـدې خـــبر د خـــړو پـــړو پښـــتنو راکـــه

خیـــاله هسې نـه چـې وعـدې وشي تېـرې هېـرې شي
ماتـه د ځـــوانـــۍ پـه سـر قسـم د یـــو کېـدو راکـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

روئدار برکي

سلګۍ

ستــــرګې دې شيــــرين يـــــار شـــــرابونه دي
مستــــــې دي نشـــــې دي ډک جـــــامونه دي

بــرند بــرند راتـــه اوګـــوري زخمـــي مـــې کـــړي
ستـــــرګې د بڼـــــو يـــــې خنـــجرونه دي

لاس مـــــې د ژونـــــد وختـــــل غـــورزېــــږمه
هـــــر خـــــواته تيـــــارې دي ګنـــــړګونه دي

ســـر مـــې پـــه زنګـــون ايښـــې سلـــګۍ کـــوم
زړهٔ کښـــې مـــې بـــل شـــوي ســـرهٔ اورونـه دي

تـــش دې د يـــــادونو چـــــوکيـــدار شـــــومه
زه يـــــم تنـــــهايي ده ستـــــا غـــــمونه دي

خـــــدايه زه روئـــــدار درنه ډېـــر ژونـــد غـــواړم
پـــاتې مـــې پـــه زړهٔ ډېـــر ارمـــانونه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راحيدالله وزير

د شمله ورو پښتنو

د زخـــم زخـــم آنديښـــنو لـــه زوره څـــــهٔ خبـــر يـــې
د زهـــرجنـــو شـــوکيـــرو لـــــه زوره څـــــهٔ خبـــر يـــې

دلتـــه ســـوچه مُحبـــتونه پـــهٔ چـــــــړو حـــلال شـــي
د شمـــله ورو پښـــــــتانو لـــــه زوره څـــــهٔ خبـــر يـــې

لکـــه کافـــر د دوزخـــي لمبـــو پـــهٔ ســـــــر ولاړ وم
د انتـــظار د ســـرو غـــرمو لـــــه زوره څـــــهٔ خبـــر يـــې

موســـم ســـپرلے، د هجـــر باد خـــزان خـــزان ذهنـــونه
د ګل پـــــهٔ پـــاڼو د لمبـــو لـــــه زوره څـــــهٔ خـــبر يـــې

لکـــه مـــرغۍ پـــهٔ دېـــوالونو بـــاندے شـــــپې تېـــراوم
د وحشـــتونو د تيـــــارو لـــــه زوره څـــــهٔ خبـــر يـــې

رنځـــور تصـــوير د ژونـــدانهٔ، جنګ او جـــانان فـــرياده
بـــس د نـــاترسه حـــادثو لـــــه زوره څـــــهٔ خبـــر يـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رفعت الله مخلص یار

توره شپه

دا څــه وشــول چــې سپــین تــور روتــه لیــدهٔ شــي
تــوره شــپه شــوهٔ دیشــمان ورور روتــه لیــدهٔ شــی

زه دې حــق بــاطل تمــــیز کـاولایٔ نــــه شــه
روغ ســـړای وي خــــو بیـــمور روتــه لیــدهٔ شــی

پــه اسمــون کشــې دا چــې تــورې وریــځې ګــرځي
خــدایٔ د خــیر کــو ژالــی وور روتــه لیــدهٔ شــی

بیــا دې ســـرې غـــوشې مــرغی ویـــنهٔ چغـــیژي
پــه مانځــوله کشـــې مانګـــــور روتــه لیــدهٔ شــي

پــه ظاهـــره وو اپـــرې وي ایـــرې نـــهٔ دي
دې ایـــرې لونـــدې آنـدړخـــور روتــه لیــدهٔ شــي

بـــې ګنــاه وینــه توئیــــژي پـــه وطــن کشــي
ځکــه خپـــل وطــان خیـــنخور روتــه لیــدهٔ شــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه چې خپل وطن ته غور فکر وکه
پۀ یور سوائ دائ تک تور روته لیدۀ شي

چې قومینه پسې تلل آ مشرون څه شول
مشار ژنهای کور پۀ کور روته لیدۀ شي

مشري چې دې اجهل و لوس ته وپرشي
عزتمان ؤو پۀ خرۀ سوور روته لیدۀ شي

پۀ قرآن او پۀ حدیث هن نه پئېژه
پۀ پشتنه ځون کمزور روته لیدۀ شي

خپل رواج رسم دستور ځوانونې پرېشوي
دې دیشمن فیشن دستور روته لیدۀ شي

مخلصیاره دا روتلینکای وخت مې زړۀ خوري
دې پاړدې دیوول نسکور روته لیدۀ شي

رضاءالله پخواني

ګلاب نه کړم

زه پالنه د خواب نهٔ کړم
انقلاب انقلاب نهٔ کړم

د ازاره دې یرېږم
تاته ځکه ځواب نهٔ کړم

تر هغې پورې یې ښبنمه
څو چې ځان پې خراب نهٔ کړم

په هر څهٔ باندې پوهېږم
غلې یمه حساب نهٔ کړم

د رښو سترګو مجنون یم
بوسه راکه ګلاب نهٔ کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

رېحان مجنون

تېر شوای وخت

واپـــاس نـــه روخـــي ډېـــر وو ارمونینـــه پســـې وکـــې
زړګیـــه بـــې مانـــې وو پریوودینـــه پســـې وکـــې

تېر شوای وخت "رحمان" یایي چې مړای دې لحد وي
مـــړ نـــه رو ژوانـــدای کیـــژي کـــه ویـــرینه پســـې وکـــې

شـپونکیه خیـال مـې نـه شـي چـې رامـې دې وي راوونـې
چـې بیـا وو دې "هـای" ژاغ پـه ګاړنګینـه پسـې وکـې

ترخـــه خابـــره څـــه چـــې پـــه ترخـــه رانـــګ دا پېـــژي
وېـــس نـــه روګـرځـــي آســـې وو ژاغینـــه پســـې وکـــې

مجنون ماسید وو مړ دي جنوزې پـه کـاټ شـي یـش وي
خابـــار وو شـــې چـــې کلـــه تکبیـرینـــه پســـې وکـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضاء الله هلال

ګناهګار

ګناهګـــــار دې وي چـــې زړه د چــــا ســـــخي وي
پــــه ســـړیو کـــښې بـــس دا ســـړي ســـړي وي

یـــو مـــې ســـخته التجـــا مالـــیار تـــه اوکـــړه
مالیـــار پرېښـــودم خـــو پـــه ګـــل پـــورې ازغـــي وي

د ژونـــدون مـــزه د یـــار ســـترګي لـــیدل وي
أف! د هجـــر شـــه بـــې خونـــده زنـــدګي وي

چـــې یـــې زړه وي ګناهګـــار دی ګناهګـــار دی
ګنـــې ډېـــره خـــو درې لوپشـــتې د هـــندي وي

کـــوم ســـړي کښـــې چـــې خلـــوص وي او حیـــا وي
د هغـــه ســـړي ژونـــدون ډېـــر قیمتـــي وي

کـــه د مـــرګ پـــه خـــوب ویـــده رضـــا هـــلال شـــوم
تـــر قیامتـــه بـــه مـــې وینـــه شاعـــري وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضا راغزیوال

لشکرې غوړي

زړګـای مـې نـه مـاني دي چګـې غـرې سـاندرې غـوړي
پـه خـړ دامـوم شـې لپوانـای تـورې ګوارګـورې غـوړي

انقــلاب چــا دای رو واســتلای دي جــذباتې پــه زور
انقـلاب ســوچ غــوړي تنظـیم غــوړي لشــکرې غــوړي

کیســې پـه مـړي نـه حـال کېـژي پـه نوسـتي حـال کېـژي
میژ نور جانګ نـه غـوړي نوسـتای غـوړي خبـرې غـوړي

څوک چې په دغ واخت شې دې چا نه دې وفـا طامـه کـو
لکــه دې "ســري" پــه ټیپــي شــې ملغلــرې غــوړي

راغزیوول څه غوړي دې سولې سوول مینـات یـې کـړای
بیغامــه خــوب تــه ســاړه ســیوره دې ناشــترې غــوړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

رحیم اظهار

جادوګرۍ

دې تــو دا خــواږې ســترګې جــادوګرې دي جانانــه
کیســـې دې پـــه مثـــال دې ملغلـــرې دي جانانـــه

دې خیـال مرغـه مـې ولویـده منـزل یـې نصـیب نـه شـه
ارمـــون دای مـــوتي شـــویې یـــې وازرې دي جانانـــه

روڅـه چـې نـن خـو خـولې زۀ تـه پـې تـوري کـې پـه مینـه
رو وړیـــي مـــې دې چګـــې غـــري ګوارګـــورې دي جانانـــه

دا وشـــایه چـــې بیـــا دې نـــن دې څـــه شـــي ارادې دي
کیســـې دې ګـــاډې واډې مختصـــري دي جانانـــه

وېرڅـه خواشـه دي خپلـه دې اظهـار غامینـه مـه کـه
بـــادالې مـــې پـــه زړه دې صـــابر زغـــرې دي جانانـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زېب منتظر

پاڼې پاڼې ګل

ارمـــان د بیـــا لیـــدو یـــې پـــه زړګـــي کـــې ګـــرځوم
خوږ یاد یـې د منګي، پـه مات کودي کـې ګـرځوم

چـې تـا راتـه راکـړی، لکـه نښـه وه د میـنې
وچ شـوی، پاڼـې پاڼـې ګل پیـکي کـې ګـرځوم

لـه دې نه بـه نـو بلـه بـدمرغي، تـه وایـه څـه وي؟
لمـن تـشه لـه ګلـو، پـه سپـرلي کـې ګـرځوم

جـانان مـې لـو تـه تللی د لونـګو، سـره غـرمه ده
اوبـه وریپسـې څـکه پـه منـګي کـې ګـرځوم

یاد کـړی دې وو چیـرته، پـه غـزل کـې (منتـظره)
اوس څـکه شینکی خـال پاس، په تنـدي کـې ګـرځوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زابیت حقمل صېب

وير ماتم

پښــتون چــې يو بيـا تــر اټک تـر قنـــــــدهاره نـهٔ شـي
دا ويــر ماتــم کيــسه به کـــله هـــم قـــــراره نـهٔ شـي

چـــې زهٔ و تـا ته او تــهٔ ما ته احـــــــــترام و نهٔ کړې
دا دې وطـن فضـاء بــه کله خــوشګـــــواره نـهٔ شـي

نــوې فتوې نـــوې فـــــــــتنې به ډېــر دوام و مومــــي
دا دې مـــلا لاســـونه پــرې چـــې لـه دربـــــاره نـهٔ شـي

د ځـــان پـهٔ وينو ډېـوې بلې کړئ او مــــړې چې نـهٔ شـي
يارانــو پـام کــوئ چې شـــپه اجـــــــاره داره نـهٔ شـي

حـــــــــقمله لاره د نجـات نـهٔ ده فـــرسوده نظــريات
تــر څـــــو يو نــوې انقـــلاب ته لار هــــــواره نـهٔ شـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیدي محسود

د جار نامه

ژونــــده د خپـــل یـــار نـــامه مـــې ورکـــه شـــوه
اوس لـــــکه د جـــــار نـــامه مـــې ورکـــه شـــوه

ستـــــا د جـــــــــــدایي هـــوا وهلـــے یـــم
ځـــــکه د سیـــــنګار نـــامه مـــې ورکـــه شـــوه

سیـــوري مـــې پـــه سـر بـانديې اوس نـــه ښـــکاري
آخ لکـــــه د پـــــــلار نـــامه مـــې ورکـــه شـــوه

قـــرض د خنـــــدا چـــې راکــــــــــولو یـــې
هغــــــه دوکانــــــدار نـــامه مـــې ورکـــه شـــوه

ویلـــې یـــې غـــــزلې د زیـــــدي محــــــــسود
خـــلکو د غمخــــوار نـــامه مـــې ورکـــه شـــوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم قرار

مکرجنه جادوګره

په اسانه ژړا راشي ، په اسانه ایمنېږم
ډېر په ګرانه له عشق اوړم ، ډېر په ګرانه مینېږم

زما ژوند افسانوي دی ، لکه اور کښې سمندر یم
نه وتلی شم له اوره ، نه پړه اوربانديې سوزېږم

په پنجره د غلامۍ کښې ، تل به"میټهومیټهو" وایم
که توتي به شم د غرونو ، سردرو کښې به ګرځېږم

ستا د فکر هر کتاب مې ، پاڼه پاڼه دی لوستلی
ستا د کرکې الفبا یم ، ستاکتاب کښې نه ځایېږم

مکرجنه جادوګره ! ستا خبرو ته غوږغوږ یم
له تا ستر یمه پوهېږم ، ولې بیا هم نه پوهېږم

پسرلی دی ورمې را غلې ، هلته بیا سنځلې ګل شوې
یوه څانګه راته راوړئ ، "قرار"ډېر پسې ځورېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سېلاب محسود

ځله کډې بارولې

ځلا کډې بارولې
کواري کاتُّې يې ترانګلې
له شوال يې بائولې
و بېرمل ته يې بيولې
د پرېغله له لوړې خوکې
ورته ما کول ژاغونه
مخ يې نه را اړولو
په خولي يې پټولو
کتار ئيشکې بائېدې يې
پستې شوندې رپېدې يې
په سلګو وه سلېدله
غرېو نيولې ژړېدله

ورته وېل مې

په ما ګرانې له ځان ګرانې
راته و ياېه جانانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دامره ولې ته خپه يې
زورولې دامره چا يې
چې نه ژاغ راته کوې ته
او نه مخ را اړوې ته
دا په په څه يې ته ناتلې
دا يې ولې غم زپلې
په ما ګرانې له ځان ګرانې
راته وايه جانانې

راته وېل يې

دا دې ځمه درنه ځمه
دا وطن نور در پرېږدمه
دلته وسول چنارونه
د شوال شنکي بڼونه
دلته ړنګ شول ګودرونه
هم حجرې هم جماتونه
نه زرکون کوي ژاغونه
نه بلبلو اوازونه
د شپونکي شوه شپېلۍ ماته
ځنې جوړه شوه ميراته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلـــــته ګـــــــرځي اوس زاغـــــــون
ورســـــــره پړانګـــــون لېـــــــوون
دلـــــته وشـــوې بـــورې کـــــونډې
هـــــم بــــې شمـــــــيره يتــــيمون
کـــور مـــې ړنګ شـــو مـــور مـــې مـــړه شـــوه
ورور مـــې مــــړ شـــو خـــور مـــې مـــړه شـــوه
لــــوپټه مـــې هــــــم لمــــــبه شـــوه
راتـــــــــــه مـــــــــاته دروازه شـــوه
مـــــړي ايشــــي دي پـــــه غــــرو کشـــــــې
د شــــــوال پـــــه ســـــرداروکشـــــــې
نـــــه ګــــورکن شـــــته نــــه قــــبرون
خــــــوري لاشــــونه مـــــو لېـــــوون

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان مرصود

غږ کولې نهٔ شو

زمـــــا د شــــعر مضمونه او عُــــــنوانه پسرلِیه
جـــــانانه پسرلِیه
رنګــــونه راچــــاپېر کړه لــه هـــــــر خوانه پسرلِیه
جـــــانانه پسرلِیه

مــــــودې وشوې زمــونږ چې په اوړونو کې راګېر یو
هیڅ غــــږ کولې نشو
د جبــــر او وِحشت پــــــــه زنــځیرونو کې راګېر یو
هیڅ غــــږ کولې نشو
دا ګـــــرانه کړه پــــــر مــونږ باندې آســانه پسرلِیه
جـــــانانه پسرلِیه

مــــونږ خپل آرمــان په تا پــورې تــړلی درته ناست یو
راځه راپیــــــښه وکړه
خپـل سر او خپـل سامان مـو دې بایللی درته ناست یو
راځه راپیــــــښه وکړه
د ســــــولې زیــــــــری راوړه لــه آســمانه پسرلِیه
جـــــانانه پسرلِیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـــــا د وطن کـونډې یتیمــان لــه ژاړه خلاص کړه
خندیړه او غـــــوړیړه
د وخت غـــــرمو ځپلي مــزدوران له ژاړه خلاص کړه
خندیړه او غـــــوړیړه
هیـڅ یــــــره چې ونـــــــکړي له هیـچانه پسرلیه
جــــــانانه پسرلیه

رســــــا که له کابل نه پیـښور تـــــه راروان شوې
ژوندۍ بـه کړې سندرې
مـــــرصود به تېـه وکـــړي ورته ته که یاقُربان شوې
ژوندۍ بـه کړې سندرې
په جــــاره به دې ونــــــمانځو افــغانه پسرلیه
جــــــانانه پسرلیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید محمد صادق شاه صادق

د زړهٔ مرهم

تعبیر یې راته وایه ملا حل به شي که نه
خفه جانان زما د لارې مل به شي که نه

منت زارې یې نه کړمه خود دار یمه ملګرو
مغرور زما د مینې په درشل به شي که نه

مات یې تکبر شه لوی الله ته به زارې کړم
د یار مغرور انداز چرته بدل به شي که نه

د عشق لار د خندونو او ازغو ډکه ملګرو
رالنډ چرته زما دغه مزل به شي که نه

یاران د زړهٔ مرهم وي، ولې زه یم بدقسمته
صادق زما د خوږ زړګي درمل به شي که نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان احمد نادان وزیر

کرکه وشه

د آمـــن فصـــل پـــــه دې زمـــــکه ؤشـــــه
لار یـــــې زمـــــونږه تـــــر خنـــــدکه ؤشـــــه

چـــې مـــې خـــزان خـــزان ژونـــدون لـــه راشـــې
د پســـــرلو ســـــره دې سپـــــکه ؤشـــــه

مـــونږه څـــهٔ نـــهٔ وړو د کوکنـــارو لـــه بـــاغه
خـــو د لالـــي جـــولۍ مـــې ډکـــه ؤ شـــه

چـــې بیـــا زمـــونږ کلـــي تـــه راشـــې پســـې
بیـــا دې د پـــلار نـــه داســـې ورکـــه ؤ شـــه

"نـــادانه" بیـــا مـــې زنګـــوي شـــعرونه
د غـــزلـــونو نـــه دې کـرکـــه ؤ شـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبیل زانګاولای

دې تو وعدې

یـوري چـې یـووري کـه بیـا یـې تـر ورهٔ پیـره کـاوه
لاوژینـــه قـاسـامینـــه وبـــس پـوخـــهٔ پیـــره کـــاوه

دې تـو واعـدي نیمګړیـي پـوتې کـېـژي داسـې مـه کـه
څـــه تـــه پیـــره کـــاوه او څـــه وو زه پیـــره کـــاوه

وؤخستای مې په سار قران دای کا خدای ګونانګور نه کړه
بـاس هـار چـا تـه دې ځـون ســوؤره وژده پیـره کـاوه

تـو هـن پـه چتـرالۍ ټوپـۍ ګؤلـون ټیمبلـي نـه دي
پـــه زیـــېړه زنیـــې زه خـولینـــه نـــه پیـــره کـــاوه

که خدای چېرې واست روکه دا واعده مې پاخه کړیـې
پـه هـار ځـوی شـې وو لار بـار پاشتونـه پیـره کـاوه

کـه زانګـي لېوانـای پـه خپـل واطـن دبرتـه ژوانـداي وه
لایلـــو دې تـــو وو هـــاره ګیلـــه زه پیـــره کـــاوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهېل شکیوال

مرغۍ

مرغۍ ووم ویشتې ، رټ شیطونون وي
په ټول کلیوول زه اوجنان ګرون وي

مرغۍ ووم ویشتې ،تللي وو غره ته
پیره ریځ ووم کړا ، تیره وه غورمه ته
په ینډې ریژدي ، نه په تاوون وي

سبق ته نه تلي ،هر وخت خولې وي
پیر ریځ ګرځیدلي ،بس وولې وي
چې کورته روتلي ، لومده بارون وي

جومې ووم بژه وې ، جوړې لندې وې
په غوړام ګرځاولې ، تاموشې وې
هرچا لیدلي، یوه ځوی راوون وي

مرغۍ ووم ویشتې ، په سره غورمه کنبې
هیڅ رحم نه روته ،والله په زړه کنبې
سهیلا کنه څومره ظالمون وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیرباز اخلاص صیب

ځلمیه سور ګلابه

د ګل غـوندې ځواني دې پـهٔ نشـو کـړله خـرابه
ځلمـیه سـور ګلابــــه !

دا ځکه پـاتې شــوی یــې ډېــر لــرې لـه کتـابه
ځلمـیه سـور ګلابــــه !

دا څـهٔ کـوې پهٔ خپـله خـپل عـزت پهٔ ځان کې وژنــې
همت پهٔ ځـان کې وژنې

دا زهـر شیـطاني دي ، انســانیت پـهٔ ځان کې وژنــې
همت پهٔ ځـان کې وژتې

تـهٔ ! نـهٔ ګـورې پښـتو خلــک وبــاسي لـه نصـابه
ځلمـیه سـور ګلابــه !

دنیا څهٔ کوي چـرته ځــي کـوم فکـر دی کوم خـیال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما او ستا څهٔ حال دی ؟
زما او ستا پهٔ زور هر یؤ دښمن کړی کمال دی
زما او ستا څهٔ حال دی؟

مونږ دلته د دنیا یو هر یؤ سوال ته بې ځوابه
ځلمیه سور ګلا به!

راځه د سبا زیریه !! نور رڼا وطن ته راوړه
ځلا وطن ته راوړه

تیارې له ګلشن وشړه ښکلا وطن ته راوړه
ځلا وطن ته راوړه

غفلت وړي ذهنونه ویښول غواړي له خوابه
ځلمیه سور ګلابه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوکت عزیز شوکت

ګڼ خت

چې همېشه ترېنه زما د درد شعرونه چاپېر
له هغه حسن دي د خاورو دېوالونه چاپېر

زما ساړه ساړه زګیروي ماته په شا رالېږي
خاونده ولې دي زموږ نه دغه غرونه چاپېر

په ما مینې زما نوم پټ په مړوند لیکلی
او هم یې دي ترېنه واړه واړه خالونه چاپېر

داستا د ګڼ خته دا یوه خواري مې ډېره خوښه
له هر ځونډي د ګلمخیو کتارونه چاپېر

ستا غاړکۍ د بالښتونو لاندې رنګ اړوي
زما له غاړې نه جانانه تاویزونه چاپېر

راځه راځه درته د مینې سپیناوي کومه
له غزلتورو مې داوښکو مشالونه چاپېر

شوکت عزیز به هله ځان د سیالو سیال وبولم
چې شي له مانه ستا د مینې ډک لاسونه چاپېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاوالدین ماسید

تانکي غیتۍ

ځون وو باربود کې دې سپرلي تانکي غیتۍ غوړې
زړه په تېره بونړه ویشتل سترګې میرچې غوړې

شکورجنه ته دې محابات دې لیبې نه ئې خبار
دې سیلانې کمتارې شکور ډېر په پښشې غوړې

زه مینه نکه زه خیولی سترګې په ناز توره وه
ته مې دې سپین جبین دې تور پیکي ریپې غوړې

خواژیکیه پام که غرشانې مینې دې ویر ډاکې دي
ته دې ګودر دې غوړې هغه ملګرې غوړې

دې شاوالدین ماسید مالانګ زړګیه ده څه کوې
دې کلي میانخ دائی دې سرې شنډې شکرونې غو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهد مرکي خېل

بې مقصده

پـه دا دنیـو بـې حـده څۀ په میږ خـوري تیـره شـوه
څـه بــې معنې او بـې مقصــده زنـدګي تیـره شـوه

دې ډول پـه ډانګ بـوندې مې ځکه زړه هـاوو نه کوي
چې دې زړګي زور مې کمیږي ستي ځووني تیـره شـوه

پـــه ړانګ وطن آغـه ځـانډن واختـینه نه رودریـمي
پـــه ړانګ وطن هـاوو سپیره دې پسرلي تیـره شـوه

زړه مـــې لیـا وولـــې موتـیې وکـړله روغـیـږۀ کلـه
دې تـــو ډولې چـې کله تلـه پـه نـاراکي تیـره شـوه

پـه پشتــونخواه کشې پــه تـرخه رواج دې یـور ولاګـي
دې هـر میـن هـره شـپاکې په شبګـیري تیـره شـوه

بیا یـــې ووړه ووړکـي دي وړي مَـرکي خـیل شـاهِده
بالو دې میـږ په وربـویۀ بـوندې واختـي تیــره شـوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاه خالد خاکسار

غوټه او چاړهٔ

یاره ستا بانهٔ سره ګډ شوي دي
زړه ته مې سکارهٔ سره ګډ شوي دي

اوس به ستا د ظلم پته اولګی
لر بر پښتنهٔ سره ګډ شوي دي

بیا به کومه خور زمونږ سرتوره شی
بیا دا تورکارغهٔ سره ګډ شوي دي

خدایه پښتونخواه ته امن راولي
غوټه او چاړهٔ سره ګډ شوي دي

لویه حادثه به ترینه جوړه شی
ګرم او ساړهٔ سره ګډ شوي دي

اوس د اتفاق نښه ښکاره شوله
اوګوره ړاندهٔ سره ګډ شوي دي

باسی شاه خالد خاکسار د خپل کلی
دلته څو سپیرهٔ سره ګډ شوي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیر یار خان

دې مو خوږ دای

په پـــــرادي وطن کشـــې ژونــــــد دای تیـــراوۀ یـــې
دې بیلـــــــتون تـــــــــرخه قصــــــه دو وژداوۀ یـــې

کـــوندې بیـــــــا داســـې دائـــیس کـــورینه نه کـــو
دې تــــــربرې پـــه مـــخ شـــې هـــسې شـــارماوۀ یـــې

لـــــژ مـــالانډې نـــن پـــې وایـــهٔ! چـــې څـــــــهٔ ویـــایي
دې مـــو خـــوږ دای پـــه مـــو ګـــرون دای ستـــړیاوۀ یـــې

پـــه حاضر وخـــت هـــر ساړای ځـــون تـــه صـــوبه دو
د پـــه ســــــار مـــې چـــې پـــوس ګـــرځي کیـــزاوۀ یـــې

چـــې دې ځـــون ســـورهٔ وژدهٔ وېــــرته مالـــیـم شـــې
دې ســـړې پــــــه مـــــــخ شـــې هســـې زیېـــړاوۀ یـــې

د سپـــېرهٔ راقـــیب دې مــــو پـــه لـــوس کـــه روغـــای
شــــــهٔ یـــې پـــوی کـــه نـــن ریبــــــــاره ژړاوۀ یـــې

زه شیریــــــــــار مســـید وو ډېـــر زر لیـــواناۍ شـــه
دې یـــــور غـــــم روبنـدې پاـــنډه شــــــوراوۀ یـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهدين مسيد

سپينه غاړه

تـــورې ستركي تـــور مـــژكان ســـبحان الله
دومـــــره حـــسن د جـــانـان سبـــحان الله

پـه ګلاب نـــه راتـــه ښـــكلې ښـــكلې ښـــكاري
ستـــا مســـكا پـــه ســـرهٔ لـــبان سبـــحان الله

هـيـــرؤل دي نامـــمكن دي ګـــرانـــه يـــاره
دومـــرهٔ خـوږ يـــې پـه ايـــمان سبـــحان الله

سپـــينه غـــاړه كښـــې دې هـــار داى دا ســـرو زرو
بـل پـــه پـــوزه دې پـــېزوان ســـبحان الله

تـــورې زلفـــې دې د مـــچ جـــيل هتـــكړى دي
شـــاهدين يـــم بنـــديوان سبـــحان الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

شانور بوبرای

لوانیه

روښه په رامه ژاغ وکه دې خیه لېوانیه
لامنې ړانګاوي لماشوم شپونکیه لېوانیه

دې پالې بالوخورې خینخوره ژموري وخیژي
په وخت کور ته رودریمه لېوانیه لېوانیه

په دروي کوټې کښېژده شه خواژه غوړه شېرې که
چې وچ زړینه لومده شي غرښانیه لېوانیه

وو وړې دې اېبه په مورګې ښه ظلم دې وکه
لامده دې کړله پوس په سار مانګیه لېوانیه

چې توند که شه وچ زړه دې یور په ړانګه پانګه غېژ کشې
نن مه ښه شه ماتال موزدیګاریه لېوانیه

په رانګ دې واله تور وسوه په غوشې دې ډانګار کړه
په ژوند کشې بیا مایان مه شي زرګیه لېوانیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داغـاس مـې په صـيرات ځنـې سـاړې پېشـې تېريـژي
سـتي مـه رو يـوداوه نېشـتي سـاړيه لېوانيـه

دي زړې نـه چـې شـي چګـې دي نـافرات تـورې خاپسـې
غزلـه مينـه وروه دې بوبريـه لېوانيـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیر ماسید

مو لېوانۍ کې

دا خلک تــه څــهٔ پتــه وه تــودی ویــرته کړیـې جـامې
دې مو دې شنې خولې دې سرې شینډې دې څنېې جامې

دې مــو پــه خپــل ځون نه پتــو بــندې وه ډیــر اعتیبار
تــو پـه مــو جـوړې دې دې غــونډ کلـی دې ژنېې جامې

دې مــو دې یوه خبــره هــن پــه زړه کشـې پتـه نه کــړه
مو دې یــوه یــوه زړه تــه پېــله لکــه مشکنېې جامې

ځون مې پـه خپـله دې ټـول کلې وخــاندو تـه سیخ کهٔ
مــو لېـوانۍ کــې دې مــو پــوتې کــې خــوشمړیې جامې

ګیلې دې ډیرې دې د ځوی دې ګیـلې نـه دای خــــواژې
دې لیارې میانځ دای داتــه نــهٔ کیــژی زیـمړیې جامې

نه پیـره کیژې ستــی رودریمــه خپــل وطن تــه یــوره
چا پیــره نــه دې دې فـــانې دنـــیو نیـــمګړیې جامې

پـه ژواندونهٔ شـې خـواشول نــه دای چـاته حـال نه یایې
شیرماسید نکـوې دې خـپل ژوانـدین دې سـتـړیې جامې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شامان مسید

سندرې

لیکلیې مې دې غـام پهٔ سـرې سـکاروانې وې سـندرې
دې ځکـه مې پـهٔ هـر ځوی کشـې جـواتې وې سـندرې

شـاعر وهٔ کـه ادیـب وهٔ کـه شـپونکای وهٔ دغـي خـوورې
دې ویـرنه یـې بیخي قـاسم دای ډاکـې وې سـندرې

نـوزکې وې پاسـتې وې خـو پـهٔ زړهٔ ننـواتلې
دې تـو پـهٔ میـنه ماسـتې وې ځـیراکې وې سـندرې

دې تـو تـېرې بوـنړې تـه وې بیـخي عاجـزې شویې
ویلـوړې مـې پهٔ شیـنډې شـې کـواکې وې سـندرې

شـامان مسید دې ځـکه دیـرته دا کلاځ دیـر پرېـیاش
نغـمې شـؤلې دې سـاز سـره چـلاکې وې سـندرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شفیق محسود

امام نه لرو

اوس در په در پـــــراتهٔ یـــــو، قـــام نـــه لـــرو
اوس مـــــتاثـــــر یادېـــــږو، نـــام نـــه لـــرو

اوس پـــه کېمـــپونو کښـــې پـــه ډاګ پـــــراتهٔ یـــــو
اوس پـــه ســــر ســــورې په ســـر بـــام نـــه لـــرو

اوس پـــه خپل ښـــار کښـــې هـــم نـــهره ګـــــرځو
سهـــار چـــې اوخـــــورو، د ماښـــام نـــه لـــرو

اوس مـــو ګـــودر نشـــته منګـــي مـــو مـــات دي
اوبـــهٔ په لپـــه کـــې څـــــښو، جـــام نـــه لـــرو

ټـــول شمـــلور مـــو یـــې لـــــه منـــځه یـــوړل
اوس بـــې رهبــــــره یـــــو، امـــام نـــه لـــرو

ګـــــډ د ازغــــیو پـــــه کـــــاروان شفـــــیقه
ځـــــو بـــه تـــر کـــومه؟ کـــه انجـــام نـــه لـــرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعیب شیدا

د زړۀ قراره

ډېر غېـــراتي او ښـــکلی ځـوان دای
په فتح مـوړ کې مـــې جـانان دای
داسې ملنګ غـــوندې انـــسان دای
زه یـــې غېـــرت تـــه دوه لاســـي ســـلام کـــــومه

زمـــا ریـــباره مـــخ دې ورکـه شـــه
ورځـه غـــداره مـــخ دې ورک شـــه
لستـــوڼی ماره مـــخ دې ورک شـــه
زمـــا جانـــان تـــر مـــنځ دې تیـــر کـــړل دېوالونـــه

شونډې مې وچې رنګ مې تـور دای
دا تنګیـــوال دا غـــــمو زور دای
بـل مـې د زړه پـــه دشـــتو اور دای
د هیجـــر تـــاؤ دې زه پـــه اورکـــې ژونـــد کوامـــه

زمـــا پـــه لـــرې وطـــن یـــاره
زمـــا د ژونـد د بـــاغ بـــهـــار ه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرته خــــو راشــه خــدای د پـــاره
د زړهٔ قـــــــراره بـــې قـــــرار درپســــې یمـــه

زه یـــم د ســـتا او تـــه زمـــا شـــه
چـــېرته زمـــونګ کلي تـــه راشـــه
اې مـــــروره را پــــه خـــلا شـــه
بغېــــر لتـــانه ژونـــدون خـــوند نـــه راکوینـــه

چـــرته چـــې ځـــي د ستـــرګو تـوره
په مخکـي ځـي په ورســـتو ګوره
یـــاره ســــوزیـــګمه بـــې اوره
لمـــن دې نســـم چـــې زړګـــي در و چـــــومه

چـې کله مړشم تـه مـې هیـــر که
اوس مـې دا مینـــي نـــه کافـــر که
دا زړه رازونـــه مــــې ظاهـــر که
ستــا د یـــاري نـــه مـــې تـــوبې اســـتلې دینـــه

آ در یادیـــږي سخـــت ســـاعت وه
غمـــاز مـــې پـلار تـه پـه شـامت وه
پـــه مـــا شعیـــب خـــو قیـــامت وه
دا جنـان اوښـکي تـــوېدي زه ورنه تـلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیر تنها ماسید

څوک مې نشته

تــوره شــپه ده وار خــطا یــم څــوک مــې نشــته
ګــوښې نــاست یمــه جــدا یــم څــوک مــې نشــته

جــدا عمــر بــه تــر څــو داســې تــیریــږي
خفــه ژونــدون تــه یکتهــا یــم څــوک مــې نشــته

پیــن پــه لاس کاپــې مې غیــږ کــې کــړم ســوچونه
دچــا غــم لیــکم لګیــا یــم څــوک مــې نشــته

مســافر یــم داخپــل کــوره در پــه در یــم
کــړم ویــرونه پــه ژړا یــم څــوک مــې نشــته

د یــو چــا ســترګې مــې ســترګو کښــې غــړیږي
نــور لــه هر چــا بې پــروا یــم څــوک مــې نشــته

خــوشالی مــې نشــته تــل غمجــن غمجــن یــم
چــې راغلــې پــه دنیــا یــم څــوک مــې نشــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وفا نه یمه خلکه خو غریب یم
کنې تول وفا یم څوک مې نشته

توري زلفې یې د کیوبه هتکړې دي
پې ترلې یې رښتیا یم څوک مې نشته

خدایه داس وختونه راولې په ژوند کښې
چې خپل اوایي چې ستا یم څوک مې نشته

ځان به مړکړم بې نګې مې عدت نه دی
زه زلمی دا پښتونخوا یم څوک مې نشته

ناشکري نه کړم د ژوند کیسه مې وکړه
هر چې څه دي پې راضا یم څوک مې نشته

بدل نه یم خو وختونه لبر بدل دي
زه هغه شیرو تنها یم څوک مې نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعیب فنا

قاطور ایشکې

چې لیدلېِ مې دي کله دي پور ایشکي
هاره شپه مې وي راوونې قاطور ایشکي

مارګ کو لاؤ په تیره لور بیا دي ځوانوني
ډېرې مانديې وو کو توی کور په کور ایشکي

په موبایل پورې مړ که ظالموني
په یو ساري وروړ شې توی کړلي خور ایشکي

پاشتونه وو اخر کله په یوه خوله شي
چې ضایه نه کو دا قوم دي منظور ایشکي

وو باده ربځ و نه ویني شعیبه
چې کو توی په میساله چا ته مور ایشکي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهد ماسید

سره یورینه

پــه زړه بونــدې مــې بــال دي ســره یورینــه لپــوانیږۀ
اوف مــه غــوړه دې ســترې زړه وولینــه لپــوانیږۀ

ویېریــژې مــې تــه نــه پــه ملېګــون بنــدي ګرځېــژه
پــه غــوړه مــې دي پانــډې تړويزينــه لپــوانیږۀ

دې تــو ژونــد وو وي څنګــرې نــه پېــژۀ کبرجنــې
دې مــو خــو پــه ناصــیب دي تــش ویرینــه لپــوانیږۀ

چــې څــوک دې نــوم رو ووخلــي بــې اختیــاره ژاړو روشــې
زړګــای مــې وکــو راپ کــلاک کــلاک داړدینــه لپــوانیږۀ

دې ژوند په خوانـد و پـوی نـه شـې دېـر بـالي و لامبـي شـي
کــه کلــه مــې شــه پــام پــه ازورینــه لپــوانیږۀ

دې زړه عــلاج مــې نــه شــي مینــه داســې بیمــوري دو
شــاهده ډېــر مــې وکــړل زیوراتینــه لپــوانیږۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاکر زېب

مجبوري دو

ســـــاخت ډاریـــــژه تنهـــــایي دو مجبـــــوري دو
اندیشنـــــې دي پـــــه هـــــار لـــــوري مایـــــوسي دو

ټـــول لیکـــل مـــې پـــه غمینـــه کشـــې دي کـــړي
څـــه دې غـــام نـــه ډاک داســـتان دای شـــاعري دو

غـــام ځاپـــلای داردیـــدلای یـــه پـــه ژونـــد کشـــې
چـــې څـــوک مینـــه کـــو رشـــتینيې قربـــاني دو

چـــې ګیلـــې مونـــه کـــاوۀ پـــه دا وو ګـــرام وۀ
خپلـــه بـــاخره دې مـــو خـــوره ازلـــي دو

خپلـــې مینـــې راســـاؤلای یـــه تـــاړل تـــه
پـــه رشـــتیا چـــې مـــې باربـــوده زینـــداګي دو

شـــاکرزیبه محابـــات څـــه تټـــوقې نـــه دي
شاکرزیبـــه کـــه پییـــژې تابـــویي دو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمس الرحمن قرېشي

شپه دو

خاموشـــــي دو ډېــــوه مــــړه دو نیمــــه شـــــپه دو
تـــو پـــه یـــود مـــې ګـــوزاره دو نیمـــه شـــپه دو

ترانــــې ویایـــه دې مېنـــې پـــه لمونځـــه کشـــې
عجیبـــــه پکشـــــې مـــــزه دو نیمـــــه شـــــپه دو

دې یـــو چـــا دې یـــود چـــاپې دي وري رو وري مـــې
دې غــــامینې جزیـــــره دو نیمــــــه شــــــپه دو

چـــې دې وروو پـــه اوال شـــپه غـــازو تـــه دریمـــي
پـــه زړګـــي کشـــې یـــې جذبـــه دو نیمـــه شـــپه دو

زهٔ دې ســـتوري پـــه قـــاطور کشـــې جانـــان کســـه
میاشـــت دې مـــو پـــه تاموشـــه دو نیمـــه شـــپه دو

قربشـــي یـــه چـــې حـــال نـــه ویایـــه و چـــا تـــه
کـــاني ســـتړېې مـــې کیســـه دو نیمـــه شـــپه دو

(c) ketabton.com: The Digital Library

صمد هېواد

تاغیره شوې که نه شوې

په مو پسې دې مو غوندې دلګیره شوې که نه شوې
دې ژوند په هار ګرځنې کښې تاغېره شوې که نه شوې

دې هار اتاڼ و سار ته وو په غبارګې لیچې تللې
دې خالکې سترګې وخوارې رانخېره شوې که نه شوې

دې جانګ ګاټه دې ولیده وو پورې ټیپکزنه
دې کلې داروژې دې بې زنځېره شوې که نه شوې

دوه مخای وې تو دوې ژبې په خوله کښې ګرځاولې
دې تو دې خولې خابرې بې تاثېره شوې که نه شوې

چې شؤلې دار په دار دې زیوراتې لامنې نسې
آزور دې صمد و والې پاقېره شوې که نه شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طفیل ګوړي خېل

ړانګې مونې

ړانګــې مــونې ســوای جامــات خــو ســاړای څــه ویــایي
دې مېژ شېشنای هار واخت خولکات خوساړای څه ویايي

داغــه ســافار، لکــه ســاقار خــو دې بویــده نــه دریمــي
تــانکې ځــوونۍ تنکــای صــیرات خــو ســاړای څــه ویــایي

هاغــه ماتــال چــې تــه کــه مــرې خــو مــو وو خامخــا ورې
خــور مــې نصــیب ســپېره قبسـمات خــو ســاړای څــه ایــایي

تــور تارېژمــای دي ســپي غــاپو، دې لګــاډ ایبــې کــووه شــور
دې مېــژ نیمګــړای ملاقــات خــو ســاړای څــه ویــایي

ســاړه ســیلۍ دې وووري ګــاړد طفیلــه یــود کــه دې شــي
دې چا دي مړې مړې سترګې سات خو ساړای څه ویايي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظفر خان ظفر صیب

لویه مېله

خپلــــه خانــي کــوي پــه نــورو ملنګي خــرڅوي
ساده ســـړے دای خـو قسم دای چې سړي خـــرڅوي

کــه تاســو نــه مانــئ نـو مــه یــې مانــئ ما لیــدلي
د ښار په منځ کښې پښــتانه ولاړ دي سپي خـــرڅوي

دنیا د کـوم ځـای نـه تـر کـوم ځـای پـورې وه راسپـده
زمـــا شـیرین لالا نعــــرې وهـــي بنـګړي خـــرڅوي

لویـه مېلــه جــوړه ده شــور دے هــر ســړے راغلے
څوک په پښتــو لګیـا دي څـوک مسلمــاني خـرڅوي

تـا نـه ظفــر جــوړه وي تـاته مستــقبل پـرې اخـلي
پـلار دې خپـل ځان راوړے تـوله زنده ګي خـرڅوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضدي جانان

زمري يې مات کړل

د مرګ پــــه خــوب به مې لاهـــو کړي د ارمان ملګرو
کلـــه بـــــه وينـــــمه د لـــــر او بـــــر کاروان ملګرو

راپاسي اوکـــړئ ننګ غېــــرت پـــه خپله خـاوره بانـدې
مرګ خو یوځل وي خو ډېر خوند کړي په میدان ملګرو

ټـــوله دنیا کښې لـــوړ تـاریخ او شجـاعت لـــرو مـونږ
زر شـئ تـــازه کړئ لـــوړ تـــاریخ د باچـــاخان ملګرو

لـــر دي کـــه بـــر دواړه یوبل ته غـــاړه کلکـــه ورکړئ
مونږ یـو دا یـــو نیکه لماسی پــــه قـــوم افـغان ملګرو

امېـد مـی شـــته د لوی الله نـه نـااومېـــده نــــه یـــم
شي بـــه پېـــدا په لـــر او بـــر داسې درمـــان ملګرو

زمـــونږه غـــرونو تـه بلا راغلـــه زمـــري یې مات کړل
ضـدی جـانان وایـم چې دي ســـــړی خـــواران ملګرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظاهرخان ماسید

سلګۍ وي

یادونه د یو چا وي یوه شپېلۍ وي او سلګۍ وي
په سر باندې ولاړه مې سپوږمۍ وي او سلګۍ وي

زمونږه په اختر کښې هم سیالۍ نه وي قسمته
راټولې په قبرونو کښې مورکۍ وي او سلګۍ وي

چې ناست وي د پلار قبر ته زړګۍ رانه وباسي
چې لاس کښې د یتیم وچه ډوډۍ وي اوسلګۍ وي

دې تا به چې د جبر بدل څه وي په محشر کښې
زما به هم حساب د زندګۍ وي او سلګۍ وي

هغه هم شوګیرې کوي د ځان سره ګویانه
په لاس کښې یې زما د لاس والۍ وي او سلګۍ وي

چې خلک مې د مینې مثال یو اوبل ته وایي
چې ځان مې ظاهرخان پسې زندۍ وي او سلګۍ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظاهر غمخور

نبیوک ژوند

تــــهٔ کـــوه کـــړای شـــې دې تـــو وور دای اشـــنا
دې مــــو ســتـــي ولـــــې دې زړهٔ زور دای اشـــنا

څــهٔ پــــهٔ خـــــوروځ زوروځ تـــېریژي ګلــــه
دې نــــیبوک ژونــــد نـــه مــې زړهٔ تـــور دای اشـــنا

مـــینه کشــې نــور غــیرت چــا کــــړای نــــهٔ دای
مــرګ دای مــو مــرګ تــه ځــون تایـــور دای اشـــنا

اخ کــور یــې ړانګ کــې څــهٔ تنکی ځـــوونی خـــوري
عـشـــق حـــرام خـــور عـشـــق ادم خـــور دای اشـــنا

ظـاهــر یــــهٔ مـــــینه مــــې ظـاهــره نـــهٔ شــــوه
خــو مـــوته بیـــا هـــن جـــوړ پېغـــور دای اشـــنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظاهر خان ماسید

تور ټیپک

ترخــو پــورې تېرېــژي وو دې واخــت تيــارې تــه ژونــد
نــور نــه غــوړي مېــژ تــور ټيپــک، غــزل ټــاپې تــه ژونــد

واړې ابلــې مــې ځــوونی کــه خیولینــه مــې رېشــتیا کــه
اې خدايــه دېرخــه غــوړه دې اميــد ډېــوې تــه ژونــد

پـه مینـه دې نـافرات ورک کـه دې مـارګ مـخ دې کـه تـور
لالیــه ســالومې کــاوي دې تــو قبصــې تــه ژونــد

دا ژونـد چـې مـې رانګـین دای دا دې مـور پلـور پـه داعـوو
اللـه وبرکـه دې ډېـر واخـت پـورې دا آسـرې تـه ژونـد

مایــان یــه ظاهرخــان ماســید پــه کلــي پــه واطــن
دې ځکـه وبـر بخشـلای مـې دای تـوري غـري تـه ژونـد

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظهور اقرار ودان

ستا د لاسه

جنـــون مـــې لېـــونی شـــولو ســـریه ســـتا د لاســـه
اوتـــر اوتـــر ګرځېـــږم لېونیـــه ســـتا د لاســـه

قاتـل نـه وو مغـرور نـه وو پـه شـپن کسـه یـې مـړ کـړو
پـرې تـا غلبـل غلبـل کـړو تـور پټکیـه سـتا د لاسـه

ژونـدون مـو څـه بـې غمـه وو د کـرس پـه خنـدا سـر وو
مـونږ ټـول پـه غـم اختـه شـولو بنګړیـه سـتا د لاسـه

سـتا غـم زمـا رمـه شـو اوس د غـم پـه شـپېلۍ سـر شـوم
چـې مـړۀ مـړۀ دي کتـل راتـه شـپونکیه سـتا د لاسـه

د لـر افغـان او بـر افغـان تـه داسـې پېغـور ورکـړو
قیـدي شـوم مهـاجر شـوم افغانیـه سـتا د لاسـه

اقـرار د مینـې اوکـړه د زړګـي کـور مـې ودان کـړه
ژړېږمـه پـه تـا پسـې لالیـه ســـتا د لاســـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضدي جانان

ملګرو

دا مرګ په خوب به می لاهو کړی د ارمان ملګرو
کله به وینمه د لر او بر کاروان ملګرو

راپاسئ وکړې ننګ غیرت په خپله خاوره باندې
مرګ خو یوځل وی خو ډیر خوند کړی په میدان ملګرو

ټوله دنیا کښې لوړ تاریخ او شجاعت لرو مونږ
زر شئ تازه کړئ لوړ تاریخ د باچاخان ملګرو

لر دی که بر دواړه یو بل ته غاړه کلکه ورکئ
مونږ یو د یو نیکه نماسی په قوم افغان ملګرو

امید می شته د لوی الله نه نا اومیده نه یم
شی به پیدا په لر و بر کښې داس درمان ملګرو

زمونږه غرونو ته بلا راغله زمری یې مات کړل
ضدی جانان وایم چی دی سړي خواران ملګرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر شاه کوټی صیب

لاس دې مات شه

لــه زړه نــه زړه تــه لارې وی خـــو لارې مزیـد ارې
د ښــه ژونــدون لمحې بـه پـه کــې ځــارې مزیـدارې

ځـوانی یـې خـزان وروورو ربـژوی پـه ځـان پـوهیږی
خـو سـترګې یـې دی هغــسې خـونخـوارې مزېدارې

اې شېـخه ځـان ته لار همـــواروه پـه مـا مئـېن شـه
غــمی غـمی تســپې بــه راتــه شــمارې مزېدارې

نفــرت او ځان ځانی لـه انســان نـه دې پېـده شـوې
د میــــنې محبـــت لارې همـــــوارې مزېد ارې

ظالمه لاس دِ مات شه خپل ټوپک دِ ځان ته سیخ شـه
بـابـا بــه مـــې را وړې راتـــه وکـــارې مزېد ارې

ډاډه راځــه هیڅوک مــې د تپـــوس درځــخه نشــته
زمـــا پـــه وینــــو وګــــټه کلـدارې مزېد ارې

زمـا شاه کوټـي نن خومې بـې کچـه زړګـې شیـن دي
څـو اوښـکې مـې لیمـو کــې دی ایسـارې مزېدارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالقادر برکي" برق "

زه به نه یم

ستا د حسن به چرچې وي زه به نه یم
هر طرفته به نغمې وي زه به نه یم

پروت په خاورې کښې به وم زه خدای بخښلی
له غم ډکې به کیسې وي زه به نه یم

روغ عالم به څه خبر وي ما له حاله
نور نومونه به په خولې وي زه به نه یم

هر یو ګل چې شګفته شي زوال مومي
نرۍ پرخې به پرتې وي زه به نه یم

کرم یاري که نن په غلا پته له خلکو
بې له ما به یارانې وي زه به نه یم

ډلې ډلې به رادرومي ستا محفل ته
دا د ژوند به قافلې وي زه به نه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــوړ نــومونه بــــه دې اخــلي هــرې خــــــوا نه
تــــل د ســتا بــــه تـــــزکرې وي زه بـــه نـــه يـــم

اوبـــهٔ کيــږي مـــې نـظر د ستـــا پـــه لــور هـــای
بيـــا بــــه ښـــــنګه مـــرحلې وي زه بـــه نـــه يـــم

ســور ځيـګر مــې د هجــرن پـــه تيغ نــن غــوڅ دی
خـــير کـــه لنــــډې فــــاصلې وی زه بـــه نـــه يـــم

ټــول خـــــوران د زمــــانې بـــــه پـــــه مــــــا ژاړي
کـــه زمـــا ســـــوې مصــــرې وي زه بـــه نـــه يـــم

بــرق مــرګي دی قبــول کـــړی خــــــلاصې نشــته
وايــــي دا د مـــــرګ خـــــاکې وي زه بـــه نـــه يـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر پیر غر مسید

مرغۍ نه کېني

چـې وه ژونـد پکښـې د خـوند پـه ننـدارو کښـې
حـد د جبـر دی پـه هغـو ګلـدرو کښـې

څـوک پـه ذات کښـې لـوی جهـان د احسـاساتو
څـوک لـه ذاتـه بهـر هـم پـه دایـرو کښـې

اوس د ګل وطـن سپـرلي هغسـې نـه دي
مـرغۍ نـه کېني پـه دنـګو چینـارو کښـې

فطـرتونه مـو مبین پـه رڼـا ګانو
مـونږ دي نـه ساتي د جهـل پـه تیـارو کښـې

یـو نظـر کښـې پیـرغر: ټـول خـوندونه ټـول کـړم
او بیا ګـرځم ټـوله شـپه پـه نـظارو کښـې

عزیز نادان

هغه څوک دای

څه کیږي څه نهٔ کیږي
لیبې مې په زړهٔ کیږي

هغه څوک دای څه کوي
دا سړای دې څه کیږي

تو چې دې مو نه منل
ژوړه په تو شهٔ کیږي

وشهٔ په پریغلهٔ بارون
وخ رټ مې سوړهٔ کیږي

څه ظلم زیوتای په میږ
سمه او په غرهٔ کیږي

نیمه شپه دو ژوړي څوک
سوای نانونګهٔ کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیــــا ســـــــیرې نــــــــورې وروه
ژغ دې بیلــــــــــتونـــــــهٔ کـــــیژي

خـــــــوؤرې و خـــــــــوشي وکــــــــي
هــــــــره ریـــــځ چــــــــې مـــــــړه کـــــیژي

نــــــه مــــــې زړه پــــــه ځــــــون کـــــیژي
نــــــه مــــــې زړهٔ پــــــــه دهٔ کـــــیژي

ســــــــــترګې مــــــــــې در وخــــــــاتې
تــــــوته مــــــې کــــــــوتهٔ کـــــیژي

ګــــــــرون یـــــــې پـــــــه نـــــادان مسیـــد
اســــــــــې دې کــــــــــوژهٔ کـــــیژي

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالله وزیر

ژاړې سترګې

بیــا ایشکې دې اشـــنا پـــهٔ تــور بونـهٔ ویلـــوړې دي
دې چــانـه دې ګیـــلې چې بیـــا پـــهٔ زړهٔ ویلـــوړې دی

یــوه تــهٔ نـهٔ یــې چې وســوې پـــهٔ ربــواج دې قبـــائیلې
داس ډېــرې پېغلې نـــورې پـــهٔ یـــورهٔ ویلـــوړې دي

قسام دای کــه ویــریژي مې دغـاس مــې پهٔ غــوژ کیــژي
دې تـــو ســوېې سلـــګې مــې پـــهٔ مُغـــزهٔ ویلـــوړې دي

اې تــوس ده څــو ســړي خو مکمـاـل نـــور پنـجابي دي
پـــهٔ سر یـــې صرف پګـــړې دې پشـــتونهٔ ویلـــوړې دي

بیــا نــادره تـــه روغلـــیې دي دوانیـــم زره ریپـــې تـــه
ســـرې سپینې پشـــتانې پـــهٔ کاتـــورهٔ ویلـــوړې دي

ګــرمی پــهٔ وونـــهٔ روغلـــه دې غرمې پهٔ خـوب وؤدا دو
نــارې خــولې دي یــور پـــهٔ سپـــینه خلــهٔ ویلـــوړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ايی ځـکه کلیـوُولې پېغـلې منځ تـه ویــرتلای نـه شـي
چــې خـــواندیې دې آتــڼ پــهٔ مېــدونهٔ ویلـــوړې دي

ستَــر عیـد شهٔ رونـژدې میسوفرخپل واطـن تــه دریمـي
جیـــنکۍ پـــهٔ انتـــظار دې ســـاروُورهٔ ویلــوړې دي

زاړې ستـــرګې یــې ولـدې عبــدالله نـوای زخمـي شـهٔ
تـــاودې ویـــنې دې زړهٔ پـــهٔ پـــــراوُرهٔ ویلــوړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

عابد مسید

د چا په انتظار

د مینـــې د کـــورګـــي مـــــې دروازې تـــړلې دي
مـــا ځـــکه لــــه ناکامــــــه ارادې تـــړلې دي

د چـــا پـــه انتظار یـــم تـــر سحـــره خـــو بـــه راشـــي
مـــا زړهٔ کښـــې د هجـــران واړه ګیـــلې تـــړلې دي

دا یـــو نـــیم خـــو ورانکار وي د عـادت څـخه مجبـــور وي
د ځیــــنو ځیــــنو ولې خپــــلې خـــولې تـــړلې دي

د لـــوي عقـــل څښـــتن یـې ولې دومـــره یـــې غافـــله
ملنـــګ پـــه سپینه غـــاړه کښـــی تســــپې تـــړلې دي

مـا اوس لـــه محـــبته ورتـــه دواړه لاس زنځـــیر کـــړل
ماشـــوم دی نه پوهیـــږي نـــن یـــې پښـــې تـــړلې دي

عابـد څـه بنګي مار نه دی د چا پـه یاد کښـــی ځـانګي
تـــا ولـــې دومــــره کلـــکې میـــخانې تـــړلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

عابد محسود مزاحیه سندره

غرقې شوې

پــــورته دې واطــن پېــغلې، غرقې شـوې مـالنګې شـوې
خـړې یـې بیـکرې پـه سار، سرهٔ ختـهٔ نـه تـانګې شـوې

هغــه مخشـــینې پېـــغلې، ســـرې سپیـــنې کـوتارې وې
ګانړ خت پـهٔ لادینــه کشـــې، زرقــــې وې ډابـــارې وې
دا نــن دې پنجاب ګـرمۍ، تـورې کــړې بدرانګې شـوې

هغــه مخشینۍ پېــغلې، مړې شـــوې کـــه زاړې شولې
ووؤرې کشي یـي اېـبهٔ روړې، ګـوتې وؤئ ساړې شولې
مړې سترګې وې چګې کړې مړې ډېوې ؤ بلانګې شـوې

هغـــه دې وطـــن پېـــغلې، تیــرې تـــوریـــولۍ څهٔ شـوې
هغــه دې مېـــوند ملالې، خـــونزئ مــــلالي څهٔ شـوې
نــن دې ګلالۍ قیــــصې، ټول وطن کشـې ړانګې شـوې

مشــر دې پګـړئ پــهٔ څوی، سپینه ټیپــیکئ پـــه سـار
ژاړای وؤ تـور سار ګرځي ، لیـا وې وي سینډئ پـه سـار
لـــړې وشـوې لـړې دي، جـــوړې څــهٔ بدرنګې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزیز برمل وال

کارغهٔ

پــــه شیـــــشو بـــاندی کپـــــړه واهـــــي لګیــــا دی
یــو ســړی پــــه مــــزل شــــپه واهــــي لګیــــا دی

دا چــــي مخــــکې یــــــی غــــــوږونه بنــــــدول
نــن چــک چــکې هــــم هغــــه واهــــي لګیــــا دی

پــــه جـــامونو کـــــې خمـــار د ستـــــرګو ګــــــوري
پیـــــر مالنــــدې پــــــه نشــــــه واهــــي لګیــــا دی

دا د خــــــپل نـــــغري د ویــــــــره نـــا خــــــبره
پــــه پــــردي انګـــــڼ چمــــبه واهــــي لګیــــا دی

یـــــوه مــــې نــــوې واوریــــــدله چـــې کارغــــهٔ دی
او د بــــــاز ســـــره پنــــــجه واهــــي لګیــــا دی

بـــــرمل وال پــــه تنـــــهایي کـــې پــــکې اوســــي
د ســــــــندرو نـــــــه کــــوټه واهــــي لګیــــا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان خالد عثمان

دې تیت سیوره

چې څهٔ کیسه وو وه دې میږ پهٔ سیبوتهٔ کشې یوره
مو دې مائناکې غوندې توته وړه پهٔ خولهٔ کشې یوره

تو وو جانانه موته شې پهٔ پانډې پانډې رووړې
چې کله تورې شووې ګوارګورې پوس په غرهٔ کشې یوره

تو وو پهٔ قاست دې میږ دې کور پهٔ مخ رامه رو واسته
زه وو هر واخت دېرته ویلوړه وهٔ پهٔ ورهٔ کشې یوره

زه تهٔ وو شهٔ پهٔ جامې سترې شوی دې تیت سیوره ته
مومئی وې پنډې پهٔ شاوتالې پهٔ ووشهٔ کشې یوره

وېل وې چې ډینډا مې ده وای، چې وای مې ته پهٔ میله
داغه ارمون مې د وای خدای ته وچ پهٔ زړهٔ کشې یوره

موته وو هغې لیوانۍ وېل تل پهٔ تلل کشې داسې
چې بریولای د وې پهٔ هر یوهٔ میدونهٔ کشې یوره

مو آرویدلای دای دې شعر پهٔ ژبهٔ ډېر ډېر آشنا
دې تو خوږ نوم اې ډبکوټوول پهٔ کیتوبهٔ کشې یوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران برسات محسود

غېرات پشتو

ژونـــــد بـــاربـــوداوي زائيـــــراوي ئيـــــله
نـــهٔ د کـــو ســــړاي دې بـــل ســـړي ئيـــــله

زور د کـــو پـــه خپـــل غـــړي چـــې ځـــومره وي
نـــهٔ د کـــو دې بـــل دې لـــوس نيــــوي ئيـــــله

ځـــــو دې چـــې دې بـــل لمـــن نيـــوليـــې وي
ننـــګ غيـــرت پشــــتو وو دې هـــن خوري ئيـــــله

نـــوست ويلـــوړ کـــوه خـــو مقصـــد مـــــه لـــــره
ځـــون تـــه دې پـــهٔ خپـــل ځـــون شـــرماوي ئيــــله

وليـــــکي بـــې پامـــه ځـــــو دې زړهٔ کيســـــې
مـــا کـــې دې، بـــرسات ، دې شـــاعـــري ئيـــــله

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالرحمن مفتون

بارود

دې پاشـــتاني پــه خـــووره هـــار ظــالم بــارود ويشـــتلي
دې ابـــراهيم ع دې نظـــري خالـــک نمـــرود ويشـــتلي

زۀ خپــل ايمــون دې دجــالي فتنـــې نــه داســـې ژغــورۀ
مـو ټـول شـکوک شـبهات پـه ذکـر او پـه درود ويشـتلي

دې واطــن خــوورې نــه خوشــبو دې شــهيدونې روخـــي
دغ فرعــوني لښــکر يــاقوت، مرجــان، زمــرود ويشـتلي

ړانــګ چينارينـــه او ناشـــتري دې کارانـــګ ګوارګـــورې
دا خـــو تـــه څـــه کـــې، بازورينـــه يـــې ابـــود ويشـــتلي

دولـــې پـــه کيـــز کلـــي کشـــې داى امـــن، ســـکون مفتونـــه
هـــار يـــوه جـــابر دې پاشـــتنې خـــوورې حـــدود ويشـــتلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر ماسید

ارمون ارمون

ارمـــون ارمـــون جـانانه ځـنګرې بې پښـتنې لــوړې
دې زړه بېځلې مـې پــه تــو پســـې ځنګــزنې لــوړې

وطن تــه لــوړلۀ خړ ګـــړد ایـشون بـور شـوی ویلــوړ
چیـشتن يې نه وۀ سـتی مې ایشکې ارمون جنې لــوړې

پرېـغله تـــه لاک شـــوه آخـــواندینه آرنګیـــنه نـــه وی
زونـــړیې رو ګوډې وې واپـاس سترېې ستيـمنې لــوړې

بار مـې چـې وکـتل دې میـږ پـه کلـی شــــنه لیــګی وې
دامره وور نه وه ګـــږ شــه تېرې شـــوې بنګنـې لــوړې

پـه واپسی کشـې چـې پـې روغــلۀ دې جـانان پــه کلـی
دې پـــوسه ژاغ شــه چې عمـــره بـــې پښتنې لــوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عاشق حسن ماسید

تانکې څووني

سپېـــــره هـــــاوو روشــــــي ګولــــــون ورک کـــــو
تـــــانکې څـــــووني وخـــــوري ارمـــــون ورک کـــــو

نـــــن وي دې يـــــوه سابـــــو دې بـــــل جنـــــوزه
قاتـــل پـــه سپـــين لبـــاس شـــې خـــون ورک کـــو

دې مېـــــژ شعـــــور کـــــمال تـــــه وارسېـــــده
پـــــه تاوونـــــه بونـــــدي تـــــاوون ورک کـــــوو

تـــــوره بالـــــو پـــــه ميـــــژه شـــــې لېبـــــې کـــــو
پېغـــــلې سارتـــــورې کـــــو څوانـــــون ورک کـــــو

عاشقـــــــه دا دې حقيقـــــــات ژاغېـــــــدو
يـــــوه وربـــــخ وو تـــــو هـــــن پـــــه پېريـــــون ورک کـــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عرفان مسید

ارمون جنه

پــــه پښــــتې مــــې ګــــروني زړهٔ دېــــرپسې ووت
لکــــــه یــــــور دِ تنــــــــورهٔ دېــــرپسې ووت

دِ وطـــــن دِ روغـــــې رېځـــــې ارمـــــون جنـــــه
هـــر ســـړای پـــه لـــوس چـــوړهٔ، دېـــرپسې ووت

یـــو ســـړای تـــر نیـــمې شـــپې درپســـې ورک شـــه
یـــو ســـړای پـــه لمـــرخـــوتهٔ دېـــرپسې ووت

زه کـــه څـــه دېـــرپسې هســـې لـــوئ لـــوفـــر یـــهٔ
خـــــو مـــــــلو دِ جمـــــــوتهٔ دېـــرپـــسې ووت

یـــور خـــــبار کـــې چـــې نـــه تـــوته پتـــه نشـــته؟
ستـــې عــــــرفان دِ ژونـــدونهٔ دیـــرپسې ووت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غنم رنګ شمن خېل

دې خيال وزرې

لکــه خبـریت چــې دې پــــرادي کلـــي ملنګ غوړي
پهٔ لیار کشــې وهٔ داري دې خـدای پــهٔ نـوم لونـګ غوړي

مځــین وهٔ یـوهٔ نظیــر لیدل تـــه هــن پالمـــې غـــوړي
جانان پــهٔ تــور لمـاشوم دې سپینې خولې کلنـګ غوړي

دې نانــدونی خــوب یې چې تل پــهٔ سپــین مــړمند کـووهٔ
وېــس دا ټــکړې ټکړې بنګړي پـــهٔ ســـرهٔ پلنـګ غوړي

چـا چـې دې ننــګ پــهٔ هـــر ډاګــر موتیــې خــواړلیې دو
هغـــه ســـاړای نـــن دې مـــالالې ستـــرګې جنـګ غوړي

دې خیـــال وازرې ستـــړیاوې پـــهٔ ځـون ډوډمن ووړکـې
دې سمـــندر تـــال تـــه لـــــوېدلای غنـــــم رنـګ غوړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزنوي ماسید

ته وو نه وې

زه چـــې نــــه وه تصــــــویرینه تــــه وو ژوړې
بـــل سپـــېره یـــــودینه تــــه وو ژوړې

کـه دیـــدان مـــی کـــې خــــواژه بیـــړا رو وکـــه
بیـــا وو تـــل کـــې ارمـــــونینه تــــه وو ژوړې

کـــه مـــې براګـے سـترګـے پتـې پـــه مـــارګي شـــوې
بیـا وو نــــوست وې تبـــر وختـــینه تــــه وو ژوړې

چـــې جنـدې مـــې دې مـــزار پـــه خـــلي ویـــنې
کـازو شـــــــوي دیـــــــدانینه تــــه وو ژوړې

چـــې مـــې زرائ دې مـــارګي دیـــربونـــــدې وشـې
ړانـــګ وطـــن ړانګ دیـــــوالینه تــــه وو ژوړې

پـــه مـارګي وو مـــې پــــراداې خلــک کـــو ویــــرینه
تـــه وو ژوړې خـــپل ســــوچینه تــــه وو ژوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنـــــوزه وو مـــــې ووخلـــي تـــه وو نـــه وې
پـــه هـــر لـــــوري عـــلانينه تـــــه وو ژوړې

یـــود وې وي خـــو غـــزنوی وو پـــه دنـــیو نـــه وي
دې تمونـــې وه تـــور تـــور غـــرینه تـــــه وو ژوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزني افغان

دې منې تنده

دې ځــــــووني زور مــــــې دې لیـــــدلې نـــه دای
ژونـــد دای رانګـــین خــــــو دې کاتــــلې نـــه دای

دې امـــن دشـــتې تــــه څـــوک نـــه داریـــــژي
دې جنـــګ میـــدون تــــــه! دې روتلــــلې نـــه دای

داغــــه ســـاړای دې رانګــــه تـــور غـــــوندې دای
خـــو پــه خـــوله تـــور لکــه! دې خپــلې نـــه دای

دې میــــنې تنــده مـــــوتاوه؟ خــــو خیـــــال کـــه
جـــانان پـــه مینـــه کښـــې دې بـــلې نـــه دای

پــه چـا ځـــاورېژي پــه چـا نـــه ځـــاورېژي
'غــــزني افغـــان' پــــه تـــول دې تــــلې نـــه دای

(c) ketabton.com: The Digital Library

غفور تنها

ګرځاوه

په ناخشه یې روکړي تووېزینه ګرځاوۀ
دې ځکه خو موت زړه په زیوراتینه ګرځاوۀ

تامومه شپه دې خور یتیم دې غام څلي ته نوست وه
سپېږمي ته یې دې سپین مخ تصویرینه ګرځاوۀ

رانځیر دې یه په تورې ګوړګوتي غري ییزې څڼیې
دي ځکه خو په جیب کشې سوراتینه ګرځاوۀ

دې غام رامه دې واخت په چک چک غرینه ګرځاوۀ
زه خپل ستړای سیرات په نور ملکینه ګرځاوۀ

غفوره باس چې څه شي ستي دا وشي نوره نه شي
دې تو لیکلای نوم په مړواندینه ګرځاوۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

فیدا ماسید سنګر

خاباره نهٔ یې

جــانانه تــوته پتــه نشــته پــه مــو څــهٔ تېــريږي
ډېــرې خــورې ډېــر تکليــفينه مــې پــه زړهٔ تېــريږي

خــواشووله ګــرځې تــهٔ دې مو په حــال خاباره نــهٔ يــې
قسام داى نــه دې مــو ماړی نــه مــې ايبهٔ تېــريږي

زه دې چــې تېر خالــي دې کور په خــو شــهٔ باد اېــديږهٔ
ګنـــې پــه دغــه ليــار خو ټــول ووړهٔ زوړهٔ تېــريږي

ته خو په براګې سترګې رتې ډېــر چنګې پنګې تــوی کــې
په مـــو خوژهٔ واختــينه رتې تــرخهٔ تــرخهٔ تېــريږي

کيــز پــه پنجــاب شې خو په ميــنه پابــندي نشــته داى
خـــو دغــه ظلم داى چې پــوس پــه پشــتونهٔ تېــريږي

فِــدا مسيده دې ځونه جوړ ستي ويرته چګ افغان داى
هـــر څهٔ زغمــي چې يې هر څهٔ په ګريوونهٔ تيــريږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فولادي محسود صېب

خرڅ يې کړم

ټول عمر مې تېر کړو انتظار باندې
ولې نه رادرومې په دې لار باندې

ما خو دا خپل زړه ورته بخښلی دی
وریت یې کړو مخلوقه په انکار باندې

داسې خو آقاء نه کړي غلام سره
خرڅ یې کړم بې نرخه په بازار باندې

لاړه مې ځواني، بږیره مې سپینه شوه
نه کوي سلام تش په بیمار باندې

ښه که کړې تلوار را او کړه مړشومه
بیا به مې ژړا کړې په مزار باندې

زه یې فولادي د هر څه و ایستم
ډېر یې کړم بې قدره په اغیار باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

فاروق جان

د اور بخري

میـــــــنه محـــــــبت د اور بخــــــري د ي
دلـــــــته حقیـــــــقت د اور بخــــــري د ي

دلـــــــته د انصـــــا ف تـــــله کمـــــزوری د ه
دلـــــــته کـــــــزاوت د اور بخــــــري دي

یـــــو خـــــواته نفـــــرت پـــــه وطـــــن زور وکـــــه
بـــــل خـــــوا د غـــــربت د اور بخــــــري دي

شیـــــخه خپـــــل میـــــزاج تـــــه دي لـــــږ پـــــام کـــــوه
ستـــــا خـــــو نصـــــیحت د اور بخــــــري دي

نـــــه مـــــې شـــــي لـــــه وســـــه چـــــي ســـــرتیـــــټ کمـــــه
مـــــا کښـــــې د غیـــــرت د اور بخــــــري دي

چـــانه مـــــې د هیـــخ یـــــو شـــــي ګیـــــله نشـــــته
خپـــــل مـــــې پـــــه قســـــمت د اور بخــــــري دي

ستـــــا فـــــاروق جان زړهٔ پـــــورې نیـــــولي بـــــس
ستـــــا دمحبـــــت د اور بخــــــري دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرمان راعزیوال

حېران یمه

درد مـــې کـــوي زړه رانـــه قـــرار غـــواړي
ستـــا د لېـــونو ستـــرګو دیـــدار غـــواړي

زه دې خپـــل ســـاده زړه تـــه حیـــران یمـــه
ژاړي پـــه پـــردي وطـــن کـــې یـــار غـــواړي

زه بـــه د اوږده بـــریتونه لنـــډ کـــړمه
ګـــرانې ستـــا اوږدې زلفـــې سینګـــار غـــواړي

ښـــکلي د کـــړي بند پـــه خلکـــو دا ظلـــم
ولـــې پـــه پـــردو زړونـــو اختیـــار غـــواړي

ښـــکاري راغـــزیوال فـــرمان ګمـــره نـــه کـــړي
یـــار مـــازدیګر بنګ غـــواړي خمـــار غـــواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فتح الله تابي وال

داړدينه

په سامه کشې داړدينه دي په غرينه کشې داړدينه
په مېږ رو واربدلي په کورينه کشې داړدينه

په خوب شې مې ليدلای دای خپل کلای په لمبې کشې
رو پورته دي دې زړه په دېوالينه کشې داړدينه

خاندو يې لکه و راپيږي څروغ دي چا په کابر
رو نغشتي يې دې خولې په خولکاتينه کشې داړدينه

يو واخت وه چې دا لياري وي غارغوړې په ساندې
وېس وير دای، چا کارلي په ووړخينه کشې داړدينه

دې مو فتح الله دي ژوند کيسه چې دېر ته وکه
دې وينې په ځوی تشتي مې راګينه کشې داړدينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمال کمال

ضمیر فروشي

پـه هـار شـه بـاد بنـدي خاموشـېِ خـالکي ژونـد وکـړي
شـه پـه مـازې ضـمیر فروشـېِ خـالکي ژونـد وکـړي

مـوټر بـانګلي نـوم او پـاګړۍ نـور داسـي ډېـر شـه
دا تـه دي مېـژ پـه سـويې غوشـېِ خـالکي ژونـد وکـړي

دا چي هار واخت په وير تانډير سيرې نورې غارغور داى
پـه دا وطـن کشـي هـن پـه شوشـېِ خـالکي ژونـد وکـړي

دي خپـل واطـن دي خپلـواکۍ وو مـي نـور شـه ژاغـاوې
بس خو په رانګ دي يوې مېړوشـېِ خـالکي ژونـد وکـړي

دي پلـور نيکـه نيکـات وو شـته خـو دي اغـي بـا وجـود
مېـژ دي کـاډووول خانـه بدوشـېِ خـالکي ژونـد وکـړي

پـه خـوب وووده هـن چېـرې لشـکي سـاره وغـازيژي
کمالـه دا تـه خـو مدهوشـېِ خـالکي ژونـد وکـړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرامت چارګل

کڼه مینه

مو لېوانای یور کۀ میندۀ ژاغیژي
سار یې دای ټیټ پۀ سریندۀ ژاغیژي

دې موزدیګار بود یې آووز رووري خو
چیرې دای نوست پۀ چګ تندۀ ژاغیژي

غیږ وو مې توته دېر چوپړ وای ګله
بیا وو ټول خالک پۀ پېر سوندۀ ژاغیژي

خؤش مړیې تنده مې پې موته نۀ شوه
لایلو پۀ غوړه دې سیندۀ ژاغیژي

مو چارګل ګونګه کڼه مینه وکړه
ټول ارمونینه مې ړوندۀ ژاغیژي

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالرحمن کوکي ماما

ړیند قوم

دې پاشتـانــې دې ســـار سـړي تــه بداعــوو شــويې دو
په پردي جنګ شې يې نن بيا دې مارګ ساو دو شـويې دو

میژ کـه لمانځینه دې جماعـت پـه آوال صف شــې وکـي
دو دا مـالـيمــه چـې دې مـــيژ نــه نـــراوو شـــويې دو

کـه وي خېريات کـه وي تحفه کـه وي اسکات او خالـوت
آه دې شــامــر باخــره پــه هــر ځـوی دې ملــو شــويې دو

مـيژ چـېرتـه ژونـد شــې خواشولــی او خانـدو و نـه ليده
دې میـژ پـه ټـول عمـر بـس بخـره دې ژاوو شـــويې دو

کـوکي قسام دای که دا ړینـد قـوم دې په ژوند بيـدور کـه
کــوکي دې تـوس پــه شـاعــرون پـرې خانـدو شـويې دو

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت الله مسافر

رنګین ماښام

زور د قلـــم، شـــور د شعـــور، میـــنه د مـــور مـــزه کا
درد د احســاس، روح د عمـل، فکــر سمســـور مـــزه کا

پاخـــون ملـــي، ګام تاریخـــــي، اوبـــــهٔ رڼـــې مـــزه کا
جزبې تـؤدې، مازغـــهٔ ساړهٔ، پـــوهه پـــر زور مـــزه کا

ژوُنـد د ځـــوانۍ، انجام د صـــبر، صـحت روغ مـــزه کا
مـوج د ایمـان، جام د کـــوثر، د جنـت حـــور مـــزه کا

غـــږ د تکبیر، ژوُنـد د غېـرت، مرګ شهـــادت مـــزه کا
فـــکر ازاد، نفـــس بنـدي، یـــاران غمــخور مـــزه کا

شیـــبې د وصـــل همـــه وقـــت د مســـافر مـــزه کا
رنګیـن ماښـام ،تیارې د زلـفو، تـڼـګ تکـــور مـــزه کا

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاسم مئين

خو په دې شرط

څـهٔ به درته ووايـم،اشنـا، کــه غــوږ نيــولی شې
بيـا به درته غــوږ شمه، کـه تـهٔ هـم څـهٔ ويئلــی شې

زهٔ يــم ور روان، چـــې دروازې د دوزخ مــــاتې کړم
تــهٔ وايــه، دا کـــار د ليــونتــوب، تـهٔ هم کولی شې؟

زهٔ د جنګ ميـدان تـه هـم رقيبـه، پــهٔ اتــڼ ځمــه
تهٔ دې د خپـل کـور مخکې کې هم، وايه ګډيـدلی شې؟

ايبلــې پښې به درشـم کـوه قاف ته سـتا ديدن ته خو
تهٔ کــه د ديـوانــو د تــور بنـد نــه را وتلــی شې!

ور بــه شـم پهٔ پټو ستـــرګو هـــم د درخـــو کلي تــه
لاس تــه مــې ربــاب د ادم خـــان کــه را کولی شې!

و به خــوري خـپل سـر او پهٔ راتلـــو به پښيمـانه شي
غــرهٔ غـوندې و مـخ ته د طــوفان کــه دريــدلی شې!

روئ دې د(مئين)راوړو، بس تير به له خپل ضد نه شم
در به کړمه زړهٔ خو پهٔ دې شرط ، کـه بې ساتلی شې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاسم فګار

ړانګ پانګ

پــه ســره یورینــه ســوای دای بادارانــګ دای واطــن
لیتــې لیتــې لوېــدلای دای ړانــګ پانــګ دای واطــن

پــه ځنــې ځنــې خالــک بنــدې آبــاد دای واطــن
دې ځنــې ځنــې خــالکې نــه ستي تانـګ دای واطــن

نـــافرات کینــــه او بغـــض داغـــه دري بېمـــوري
دې مېــژ دې لوســه وچ پکشــې شــولانګ دای واطــن

روخــۍ چــې سـاره جـوړ یــې کــې جانـات دای واطــن
بــاربود شــه ډېــر دې ځــاؤر دای مالانــګ دای واطــن

دې مینــې پــه رېکمــال یــې ســاپویي کــاوه فګــار
دې: زې؛ مســئله دو زیوتــه لکــه زانــګ دای واطــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

لالـک خون خېل

ګنـــاهګوره وو شۀ

دغـې خبـرې وو مـې زړۀ خـــوړ چـــې بـــې یـوره وو شـۀ
دېـر واتـۀ ځـکه نـه مـو وېـــل چـــې ګنـــاهګوره وو شـۀ

مـو پـــۀ شېـرین وطـن کشـې ړانګـه وختـــېري کـــوله
ده مـې پۀ خوب خاطرکشې نۀ وه چې بـــې کـوره وو شـۀ

مـه مـــې پـرېژده دې بيلـــتونـه ســـرېخواره سيـلۍ تـــه
لالیـــه پـام روبـونـدې کـــــه دېـرخه سـرتـــوره وو شـۀ

لـــوړې ژاورې پېچـــامینـه دي پـــۀ لـــوس مـــې ونخـه
دامانـــې پېغلـه يـــۀ ختـــائ نـــۀ شـــۀ نســـکوره وو شـۀ

څـــوک وو دې مـړ کـو لیـــوانیه مـــړ ده نـــۀ شـې روخـه
دې هـــرې چيـغې سر تـه څـــې لالـــکه خـــوره وو شـۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد خلیل ' مهجور صیب

د کالج زمـانه ــ کال 1969ء

چـــې شعـــور رښـا وانــخلي ســتا لــه نامـــه
نبـــکلے شعـــر نــهٔ شــي لیــکلے بـــې الهامـــه

لا تـــر اوسه هـــم زیـــاتے کـــړي پــهٔ کمـــزورو
سـامراج هېڅ سبـق وا نــهٔ خـیست لــه وېنامـــه

پــهٔ لمــانځهٔ کښـــې دې چـــې ســوچ د کچهــرۍ وي
داســـې لـــمونځ خـــو راتــه مــه کـوه امامـــه

د ډېـــوې تـــر لمبه ځـــرخي پـــروا نـــهٔ کـــړي
کــه هــر څـــو پتـــنګ خـــبر دے لــه انــجامـــه

شـــو پـــهٔ میـــنه تـــر قیـــامته ژونـــدے پـاتې
خـو قیصـــه د مینــې قیــس نــهٔ کـــړه تمامـــه

کـــه فـــرهاد شـــاودهٔ را نــهٔ ویســـتل لــه غـرهٔ نه
شـــیرینۍ یـــې میـــنه نـــــهٔ کړـــي ناکامـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــه سبـــا دې لــوظ نـه وې نـــن د خــولې نـــو
میئـــن زړهٔ انتــظار نـــهٔ کـړي تـــر ماښامـــه

ښکلـــي ښکلــي چـــې آزاد بـــې ویـــرې ګـــرځي
مطمـــئن شـــم ؟ د کالـــج لـــــه انتـــظامـــه

چـــې د ســـــرو ویـــنو د زړهٔ پـــهٔ بیـــعه راغـــے
مهجـــــور نـــهٔ ځي د سرو شـــونډو بـــې انعامـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مظلومیار محسودي

نهٔ پوهېدم

د مینې پهٔ بازار کښې ګرځېدم نهٔ پوهېدم
ماشوم لکه هر څهٔ ته اودرېدم نهٔ پوهېدم

غرور د بلها حسن و خپل ځان ته بندي کړای
ناڅاپه یې پهٔ کور ورګډېدم نهٔ پوهېدم

د مینې پهٔ بهیر کښې مې هېڅوک ملګري نهٔ وو
ډېر ډېر د خپل سفر نه وېرېدم نهٔ پوهېدم

اخر دا لوی کاروان تر خپل منزل ورسېدلو
خو زهٔ پهٔ هر قدم به تمبېدم نهٔ پوهېدم

یو لور ته مایوسي وه او بل لور ته لوی ارمان
یؤ خیال پسې روان ؤم ژړېدم نهٔ پوهېدم

یؤ راز د خپل مزل او د منزل نه راته جوړ ؤ
د ځان سره لګیا ؤم غربېدم نهٔ پوهېدم

تورتم د رواجونو راته لارې وې نیولې
ژړا کړي مظلومیار و پوهېدم ، نهٔ پوهېدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

معصوم وزیري

ژړا ده او سلګۍ دي

سبب د کـړکیـچن ماحـــول دا لاره خو به نهٔ وي؟
زمـونږ خپـلې خـامۍ چیـرته بې شماره خو به نهٔ وي؟

بیګاه راتـه خوشحال بابا په خـوب کې داسـې اووې
لښــــکر د پښــتنو مـې بـې ســالاره خو به نهٔ وی؟

نعـــــرې د تکبـیرونو مــې راځـي چې تـر غــوږونو
دا خاوره مې پردي جنګ کښې ایساره خو به نهٔ وی؟

لـه هـــرې خـوا یې خلق چې پـه کاڼو بانــدې ولي
مالیـــاره دغـــــه ونـــه میـــوه داره خو به نهٔ وی؟

مکتب تـه چې ماشـــوم لیــږم دا یـره راســره وي
بـلا ولاړه لارې کښــې خـونخـــواره خو به نهٔ وی؟

پښـتو وایـي شمـله پـه سـر ښـکلا یـې بـلې بـلې
راغلـي دا زلمـــــي لـــــه ننګــر هاره خو به نهٔ وی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ښـکلي قیمـتي غمـي د بـل چـا کـیـدی نـهٔ شـي
پـــریــوتي د لیــلا د غــــــاړې هـاره خو به نهٔ وي؟

پښـــتون د وچــو پاڼــو غونــدې الـوځـي دنیـا کښــې
راغلــی پـرې قیـامت چیــرته بـــې واره خو به نهٔ وي؟

نــری نـــری ژړا ده او سلګـــی دي تـــوره شپـــه ده
معـصومه جـدا شـــوی څـوک لـه یاره خو به نهٔ وي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویس چې دې کوره رو وو وزې ستـرګې وغـړوه
ووړکـي ګاډیـژي چـګـوي په درمنـدهٔ لـوسـینه

محزونه لوظ مې دې تو سره دې خلـې کړای دای
مو دې یورۍ تـو تـه دیر کـړي دي پوخـهٔ لـوسـینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

منور شامیر محسود

ورکه مینه

وینــه مې دې زړهٔ، میــنه ډېــــبه کــو خــواټیژي نه
ونــه دې نارګــوسې ســــرهٔ ګلــــینه کــو وچــیژي نه

ژمای چې پې رو شي پخې تیې کــو ونې خـــړې کــو
اصــل بادال نــه کـــو کســـه شــــنې ونې رټــیژي نه

زړهٔ کشــې مــې یــودینه پریودیــــنه کــو سلــګی وایــي
ورکـــه میــــنه غـــوړي پــه ســـازینه غـلاطیژي نه

وګـــرځه طبــیبه لــــژ دې میــــنې کتــــوب ویـــایه
موت کــــه ترمامیـــټر دې مـــو تبـــه مالیـمیژي نه

زړهٔ ته مې لوس رو وره په سیــنه کشې مې تم کیـژي نه
وکســـه بلډ پرېشـــر مې پــه څـــه دای چې چــګیژي نه

مو غامـینه غلـي کـړل خاطـــر مې دې تـــو وســـوتل
پوی شـوهٔ په انجام یې چې زړګـای دې خـواشولیژي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ايشکې مــې دي راډې تـور سـپين دواړه لمـداول غــوړي
ګانې بــونهٔ نه ليار غـوړي په ســـترګې کشــې تـم کيـژي نـه

اې شـامــيره چـپ شـه قـلـم ووچـاوه شپــه تيــره شــوه
څــاته غله عـــمر هـن په يـــوه شـپه کشـې ختميـژي نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد اقبال شکتوی وال

د یادولو نه یم

زړګیــــه مــــه یــــې یــــاد وه، د یــــادؤلو نــــهٔ یــــم
وېښــتهٔ مــې سپین سترګې مې تتې د کتــلو نــهٔ یــم

و نشــانونو تــه یــې ځیرځیــر ورکتــلی نــهٔ شــم
شکتــوئ تــه نــهٔ ځم پهٔ شــکتوئ د اوســېدلو نــهٔ یــم

جــوړ لــوټې لــوټې یــې کــړو ما ورتــه پــه ځــیره کتــل
دومــره بې وســه یــم د خپــل کــور د ژغــورلو نــهٔ یــم

د ستا ژونــدون پــه محــلونو کښــې بــې غمــه اوســه
زهٔ پټــواري یــم ښــپې تنهــاکې د لیــدلو نــهٔ یــم

زمــا آهــونه پــهٔ زړګــې بانــدې اودهٔ پــراتهٔ دي
دومـره تـربت یـم ستــا تــر مــخ د ژړېــدلو نــهٔ یــم

نــوره مــې پــرېږده چــې مــرګي تــه پــهٔ قلاره ورشــم
تــل لوبېــدلای یمــه نــور د لوبېــدلو نــهٔ یــم

اقبــاله بیــا موســم بدلیــږي د ږلــی خــطره ده
ښــې دې وباســه و دامــان تــه د ښــارلو نــهٔ یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولانا بنيامين مجروح

جنازې

مـــا د ژونـــدون د خوشـــحاليو جنـــازې وكـــړې
پـــه خپلـــو هيلـــو ارمـــانونو مـــې نخـــرې وكـــړې

مـــا څـــومره ســـتړي ناتمـــام غونـــدې مـــزل وكـــړ
پښـې مـې تنهاكې شـولې شـونډو مـې هـم خـولې وكـړې

خپـــل ارمانونـــه بـــه مـــې شـــا تـــه غورځـــول او تلـــم
راپســـې غرونـــو څـــه ويرژنـــې انګـــازې وكـــړې

يـــو ځـــل مـــې بيـــا د قســـمتونو تـــوازن وكـــړ
ځـــان تـــه مـــې ښـــې ډېـــرې دعـــاوې او ښـــېرې وكـــړې

زمـــونږ صـــفونو يـــو ځـــل بيـــا مـــذهبي رنـــګ راوړ
زلمـــو د هنـــد غـــذا تـــه كلكـــې ارادې وكـــړې

مجروحـــه وايـــه نـــور د مينـــې انتهـــا څـــه وي
زمـــا جنـــون ته د نـــــړۍ جنـــون سجـــدې وكړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولانا حزب الله احساس

روان یم

زه غبرګ د انقلاب یمه یو کړنګ یمه روان یم
زه سوی یم بارودو تور لونګ یمه روان یم

روان یم په لټون د خپل منزل یم په صحره کې
کچکول مې دی په غاړه یو ملنګ یمه روان یم

ده نه چې زه ده ستاسو نه خفه یمه ملګرو
ده خپل بدبخت قسمت سره په جنګ یمه روان یم

نه غم نه پریشاني لري مسکا یې وي په شونډو
زه داسې یوه سړي سره په ځنګ یمه روان یم

چې ځومره دي مزل وي زه منزل درسره کرای شم
زه مسته غوندې چیغه ده، کړنګ یمه روان یم

احساس محسود یارانو باندې مړ یم خو دي ښار کې
بس زه ده ځو سړیو ځخه تنګ یمه روان یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولانا ثناء الله د قاسمي

موده کېږي

پــوره شــوې د دردمنــد زړګــي مــراده دا دے راغلــم
اوس اوخانــده زخمــي زخمــي هېــواده دا دے راغلــم

مـوده کېږي د چـپ شـه لاس دې خـولې بانـدې نيـولي
د زړه کيســـه کـــوه راتـــه آزاده دا دے راغلـــم

منصــور يمــه د پــاکې مينــې تــور بانــدې ککــړ يــم
کــه وژنــې مــې حاضــر يمــه جــلاده دا دے راغلــم

پـه خپلـو وينـو اولمبېـدم ځـان مـې سـپين ثابـت کـړو
څــه فکــر دې دے اوس وايــه نــقاده دا دے راغلــم

سـلګۍ مـې اوربـدلې خـو فنـا مـې لـه نظـر وې
ذرې ذرې زړګيـــــه و بربــــاده دا دے راغلـــم

اميـد دے قاســمي بــه دې خــندا بانــدې بــدل کــړم
لــږ صــبر د يتيم د خــولې فــرياده دا دے راغلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

میراسلم پشتون

په اور کې سوزم

دَ قصابانو دَ چاړو د لاندې ژوند کومه
دَ صیادانو دَ ګیرو د لاندې ژوند کومه

پهٔ زړهٔ مې اوور بل دی له تنه مې لوګي وخیژي
دَ وران مزل دَ تناؤو د لاندې ژوند کومه

درته پهٔ سوال یم نور پهٔ ما خوار باندې وترسیږئ
پهٔ ما رنها کړئ دَ تیارو دَ لاندې ژوند کومه

دَ ترس خوک نهٔ لرم خپلو کښې چې ما اووینې
زهٔ دَ پرادیو دَ قبضو دَ لاندې ژوند کومه

خلق پهٔ مخه دې روان بَره اسمان ته خیژي
زهٔ دَ ظلمونو سِتمو دَ لاندې ژوند کومه

پهٔ هر اړخ مې دَ بارودو سرې لمبې بلې دي
پهٔ اوور کښې سوزم دَ لوګو دَ لاندې ژوند کومه

منم چې چا به بعیه کړې وي پښتو ژبه خو
زهٔ له " پشتون" یم دَ پښتو دَ لاندې ژوند کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

محب مصرف پشتین

سرې وینې

په چا پسې دې چیرې شـــهٔ ژاړلـــي دي کــــه نــــه
بــوښـــهٔ دې سیلَـول بنـــدې ووکـــشلـــي دي کــــه نــــه

دې چــا دې ډېـره غامه دې چې ویشه شــپه سابــو وي
خـــــوبینه دې دې ستــــرګې تشتېـــدلي دي کـــه نـــه

چې کسي دې تک سـرهٔ دې وینې ډاک وي لکه زخـــم
ګایېځ دې څـوک په سـرې سترګې پېدلي دي کــه نــه

په ډاک زړهٔ په لمـاشوم دې چې مــاړۍ خـــواړلیې نوي
دې ایشکې رنهٔ سوســکي دې لـــؤېدلـي دي کـــه نـــه

چې تــهٔ وو خواشــېدې وېـرته خــرچه دې پې کَـــؤلـه
لـوسـینه دې دې یغ څـــوئ نـــه وینځلـي دي کــــه نــــه

چې تک تــور بارود سـوي وي لوسینه پشې ېي نـــوي
بهشتیون دې پــه ســـرې وینــې لامبېدلـــي دي کـــه نـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نیمه شپه تیارهٔ کښې بې پښتنې ګاوېژنې
پهٔ کور بندې لېوون دېر نناتلي دي که نه

ویلوړ دې چې بچي وي تورسرې سیرې نورې کو
بوتې سره څوک سام دېرکښې خاتلي دي که نه

چې پته بي دې شي دې بادې نهٔ لګیژي ورک وي
مشرون دې بې ګُنا چا تشتولي دي که نه

دې دغې ځهېنډې خوته تهٔ خو کې چې مېژه یو بي
نا تو په ژؤند کښې لووړغامینه لدلي دي که نه

چې بیا دې مُحِب یور شي فیصله دېرسره وکو
دې خدای پهٔ نوم دې یوره څهٔ منلي دي که نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد ایاز مسعود

ژوند

ژوند دای بس تېریږي څه به او وایم
عمر دای لنډیږي څه به او وایم

کاش په شنهٔ ګلشن دَ بورګانو کښې
تور زغان ګرځیږي څه به او وایم

بیا دَ پورې غرهٔ بوبرې نښتر وسول
شنهٔ لوګي ترې خېږي څه به او وایم

دَ ښنکه جنت جنت وطن کښې یو
هر ځای یې سوزیږي څه به او وایم

راشه که دَ زړهٔ دَ درد لیدل غواړې
شوندې ترې وچېږي څه به او وایم

ښومره چې جانان کوي نفرت هومره
مینه یې زیاتیږي څه به او وایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسـې مـراور جـانان تـه سـور سـلام
پـټ راتـه خنـدیږي څـهٔ بـه او وایـم

آخ دَ یـوه شـوخي دې راتـه معـاف وي نـو
زړهٔ مـې نـهٔ صبـریږي څـهٔ بـه او وایـم

زهٔ دَ خپـل فطـرت او دَ عـادت غـلام
سـر مـې نـهٔ ټیټـیږي څـهٔ بـه او وایـم

یـار او ایـاز ډېـر ډېـر سـره لـرې دي
یـو چـم کښـې اوسـیږي څـهٔ بـه او وایـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

منهاج نادان

بې واسې

څــو اَرمونيـــنه ؤُو دې مــو پـــه نـــادان زړه پــوتې شـــې
دَنيـــو فــانی دو دې انســـان نه څه نـــه څه پــوتې شـــې

لـژ بـــې واسی دو څـــه کړای نهٔ شهٔ کــــنی داســـې نـــه دو
دې تــو دې ایشکې سمنـدر پـه تـــور بورنړه پــوتې شـــې

تـه کـه مانـــې کـــه نـــه مانـــې خـــالی پشـــتنه وکـــه
رانګ مې شهٔ تـور لکـه سکـرواټه پـه یوره پــوتې شـــې

دې تـو یودینـه مـــې دې زړه پـــه دېـــؤُول داس پـروته دي
لکـــه پـــه ژمـــی سپـــينې ؤُورې پـــه پرېـغله پــوتې شـــې

دې لېـوانۍ میـــنې پېـریون دې پـــه مـــو داســـې وکـــو
منـهاج نـادان نـــه دې تـــو نـــوم پـــه کیتوبه پــوتې شـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد امین جان ارماني (مرحوم)

د ژوند ارمان

یوځــل خــوشحال چــې د غمــجن وزیرســـتان او وینم
چې په خپل ژوند کښې ارماني د ژونــد ارمــان او وینم

انصــاف انصــاف وي خــوشحالي وي ظلــم زور نــه وي
امــن سکــون وي رور والــي وي چــرته شــور نــه وي
داسې نــظام وي چــې ظالم او رشـــوت خــور نــه وي
چې مســاوت وي چــرته خــوار غریب مــزدور نــه وي
چــې نیست نابــود د ایجنــسۍ ټــول ملــکان او وینم
چــې په خپل ژونـد کښې ارمـاني د ژوند ارمـان او وینم

د ایف ســي ار د تــور قــانون چې زنځرونـه مـات شـي
دلته چـــې راج د تــول فرســـوده رواجـونه مـات شـي
د انقـلاب په تـوره ټــول د فـریب چـالونه مات شـي
زمـــونږ د سیـمې د غـدارو ښـــپې لاســـونه مـات شـي
یــوځــل خــوشحال خپـــلواک ازاد تیـــمان او وینم
چې په خپل ژونـد کښې ارمـاني د ژوند ارمـان او وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل اختیار مو هر تحصیل کښې کونسلونه جوړ شي
دغـه کـونسل زمـونږ په رائـے پـه ووټــونه جوړ شي
ملـک غدار دی چې خــپل ځان خـرڅوي قام خرڅوي
چې مـو رهبــر وی رهـزن څنګ به قامونـه جوړ شي

کاش چـې پـه ژونــد بیا د انصاف هــغه دوران او ویم
چې په خپـل ژوند کښې ارمـانی د ژونـد ارمـــان او وینم

تعلیم یافـته زلـمو راویـښ شئ د خپـــل قــام په خاطـر
هـر ځای جلسې اوکــړي په هر ځای جلوسونه جوړ شي
وزیــرستان کشي بــه د مـــري اېبټ اباد پـــه شـــانې
چې امــن وي دلـــته بنـــګلې به بلــډینکونه جوړ شي
چــې بـــدي نـــه وي رور ولـــي امـــن امـان او وینم
چې پـه خپل ژونـد کښې ارماني د ژونـد ارمــان او وینم

مـــونږ د انګریز ســره پــه هـــر محاذ جـهاد کړی دای
پـه هـــر محـــاذ مـــو الله پاک غیـــبي امـــداد کړی دای
مـــونږ منـــظم قـــام یـو دوکه څـوک راکــولی نه شي
مـــونږه عمل د خپـــل امـــیر پـــه هـــر ارشاد کړی دی

(مونږ قیادت کې د ملا پیونده آمیر)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ جان مراور

خواره بر خه

چـــرته بـــه روغ شـــي کـــه دغسې بـــه رانځـــور زړه وی
لاســـونه کېـــبږدم پـــرې نـــيولی مـــــې پـــه زور زړه وی

څوک چې سفر تـه ځي بيخي پسې څوک نه وی خفه
پلار يې دولت تـه خـوشال پـرې پسې د مـور زړه وی

پـــه مېخـــانه کې څـــوک ساتونه يو او بـل تـــه نه کړي
جـامونه ډک دي ښـه يـې وڅـــکه کـــه دې نور زړه وي

زمـــا د خـــواره بـــرخـــه وي تـــاتـــه مســـتي مبـــــارک
زما د ړنـګ کابـــل جـــان وی ســـتا دې لاهـــور زړه وي

ملنګ يـې غـواړم ښه په شوق خو پکـې شـرط مې د دی
چـې ســاده خېـل نـه وي د ميـــنه د شعـــور زړه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقصود مسيد

د اور بخــــرکي

واخلــــه ګلــــونه، د ګلــــونو لــــه بــــازاره يــــاره
د ژونــــد او ميــــنې تقــــدس ؤ پــــاله يــــاره يــــاره

پــه زرتشــتي مينــه مــې وســـوزوه هـــر يــو انــدام
را غــــورځــوه د اور بخــــرکي پــــه دې لاره يــــاره

مــونږ شکست خوردو پــه تـاودهٔ زړونو منلي شکـست
مونــږ په ســاړهٔ سينه روان يــو له دې شــاره يــاره

راپــاتې زړه مــې راځــوړند دی د ډېــورنډ تارو کښې
مــــاته خـــورده راوړه ورځـــه لـه کنــــدهاره يــــاره

د دې ډرامې پــه اخــري قسط کې مې زړه نـور تنګ شو
جـــولۍ مـــې ډکـــه ده لــه چيـــغو لـــه ازاره يــــاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

میناور مسید

غنمرنګه

خوږه مور یې سرګکره پسې ګرځي
لټوي یې ادیرو کښې شوه ملنګه

د ماښومې خور سلګۍ یې په زړه ټک کړې
وایي وروره چرته لاړې غنمرنګه

په بارودو باندې سوې لوغړنه
درنه لاړم اې وطنه ړنګه پنګه

د ظالم د لاس هجرت مې خدای قبول کړه
چرته ورک یې د غازې د توري شړنګه

نن دې بیا په شنه ډالر باندې قابض کړو
چې مې پلار نیکه شړلای وې فرنګه

زه دې وړم چې دا (پیرغر) په سر دې ښخ کړم
اې شهید شهید ټوټه ټوټه لونګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــر یــو شعــر مـــي دا مــلالي خــور تـــپه کــه
خــدایه ګــرځي پښــتانــه ځـوانـــان بـــې ننـــګه

کـــنــډواله دې روغ کـــورنـــه دې ویـــجاړ کـړل
څــهٔ بـــې رخــمه څــهٔ ظالــم ي سپـــېــرهٔ جـــنګه

میـــناور مســـید غــمــونــو تـــه دې پـــریښـــوم
مــرګـــــه وړي دې یـــاران زمـــا د څـــنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی چاچا (عرف چاچک)

نه روغیږي

لیـــــواني شـــوي لیوانیــــــون روســـــره ژوړي
نـــــه روغیـــــږي تابیبــــــون روســـــره ژوړي

خیـــر دې میــــنې تـــولاوي کلــــي پـــه کلـــــي
دار پــــه دار یــــــي ملانګـــــون روســـــره ژوړي

میــــږ پـــه میـنه پســې مــــړه یـــي مینانـــوک یـــې
ونــــې بیـــــتې ســـــره ګلـــــون روســـــره ژوړي

دردېـدلای خلـــک پـــه درد بونـــدې خـــــبر دي
ځـــــاورنـــــوک دي مۀینــــــون روســـــره ژوړي

بـس یــو تــه یــې پـه (چاچک) دې رحــم نـــه شي
کني خـــدای شـــته چــې هینـــدوون روســـــره ژوړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

منصور قبائلیستاني

نوی نوی زړهٔ لوګی شو

نــوی نــوی یاد یې راغـلو، نــوي نــوي شـــول غمــونه
نــوې نــوې آرزوګـــــانې، نــوي نــوي ارمـــــانــونه

نوی نوی زړهٔ غمجن شــو، نــوی نــوی یــې ګفــتن شــو
نــویې نــویې تمــنا کــړي، نــوی نــوی بیــا مئــین شــو
نوی نوی بیــا زخــمي شو، نــوي نــوي کـــړي دردونــه
نــوې نــوې آرزوګـــــانې، نــوي نــوي ارمـــــانونه

نــوې نــوې چــې یاري وي، نــوې نــوې زنــــدګي وي
نوې نوې پهٔ ژوندون کښې، نوې نوې خوشـــــحالي وي
نوي نوي بلها خــوند کـړي، نــوي نــوي دیــــــــدنونه
نــوې نــوې آرزوګـــــانې، نــوي نــوي ارمـــــانونه

نوي نوي پهٔ هجـران کښــې، نــوي نــوي دې دوران کښــې
نوې نوې قحط سالي کښې، نوي نوي خړ خــزان کښــې
نــوي نــوي مــې زړهٔ غــواړي، نــوي نــوي بهــــــــارنه
نــوې نــوې آرزوګـــــانې، نــوي نــوي ارمـــــانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوی نوی مې زړهٔتنګ شو، نـوی نـوی يـې آهنـګ شـو
نـوی نـوی پهٔ غـصه شو، نـوی نـوی بیـا ملنـګ شو
نـوې نـوي کـړي خبـرې، نـوي نـوي کړي سـوالونه
نـوې نـوې آرزوګـانې، نـوي نـوي ارمـانونه

نوی نوی زړهٔ لـوګی شـو، نـوی نـوی سپـېلـنی شو
نوی نوی شورغوغـا کړي، نـوی نـوی لېـونی شو
نوي نـوي اې منصـوره!، نـوي نـوي کړي آهـونه
نـوې نـوې آرزوګـانې، نـوي نـوي ارمـانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مفتون مسید

بد حال دی

شـــپې دي، او کـــه ورځـــــې مختصـــرې دي
ژونـــد ، یعـــــني مېـــــږي کـــړې وزرې دي

دلتـــه د څلـــوور لسیـــــزې بـــــد حـــــال دی
ویـــر دی،کـــه نغمــې دي،کـــه سنــــــدرې دي

هغـــه پښـــتون، تـــش پـــه نـــام پښـــتون پاتـــی
زنـــګې دي، کـــه تـــورې دي، کـــه زغـــرې دي

ښـــار کښـې د ارې خـــولې تـــه پـــراته لـــرګي
دا مـــې د واوریـــــن پیـــــرغر ننښتـــــرې دي

تـــه داســـی اوبلـــن اوبلـــن غړېـــږی جـــــار
ستـــــا خبـــرې ډېـــرې خونــــــدورې دي

شـــونډو یـــې مفـــتونه صلـــحه کـــړې ده
ستـــرګې یــــې کـــږې دي مــــرورې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نثار احمد نثار وزير صيب

رژېدل ګلونه

زمــا لـــه ګـــوتو ښـوئــېدل او تــا ټــومبـــل ګلونه
تــه وې سپـــرلی ؤ ول پــه ول مو چې اوبـــدل ګلونه

د چـــا پـــه در خـــاورې کېـــدل د چـــا پـــه در ګلونه
د ګل کېـــدۀ پــه خــاطر بیــا خــاورې کېـــدل ګلونه

زه د نمـــرمخیـــو پـه پـــلو پـــرېـوتم مــا ښــۀ اولیـــدل
د چــا پـــه پلـــونو پـــرېـوتـل لـــه چـــا زوول ګلونه

مـــا د غـــوټۍ لـــه دنیــاګۍ د زړه دنیـــا سهي کـــړه
چــې غــوڅـــېدل بــه ســـم د لاســـه رغـــېدل ګلونه

زه بــه هر څـو که ګـل پــه لاس د ګـل پـه کـــور ورغلـــم
پـــه ګل تنـــدي بـــه د ګل مخـــــي رژېـــدل ګلونه

نــن مــې هــغه مئـــین لیـــدۀ د زړه ګـنـــډل یــې ښـــه وو
د ګل غـــوټۍ پـــه خــولۀ یې تېـــر پـــرون تبـــل ګلونه

نثـــار وزیر بـــه یې په در کښـې خاورې نه وي څه وي
کـــه د تنـــکي دیـــدن یـــې بیـــا راټـــوکېـــدل ګلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورعلي شــاه کاروان صیب

کله کله

چې په سینه کښې ټوک راټوک شي پرهــر کلــه کلــه
چې په بــې نــازه حــسن ښــخ شــي نظــر کلــه کلــه

چې یــې ښــکاره شي پــهٔ لِمــو کښــې اثــر کلــه کلــه
چې یــې راڅـرو ب وهــي د شــونډو ساغــر کلــه کلــه

خدایګو پــهٔ ډیر څهٔ نهٔ غـوځیږي نـهٔ پـهٔ ډیـرو کیســـو
خـــو زړهٔ غوځیـــږي د بـــانو پـــهٔ خنجـــر کلــه کلــه

زهٔ د حـــــلاتو مقیّـــــد یـــــم درواج پـــــهٔ ګـــــناه
زهٔ تـــــوره کلـــه کلـــه واخلـــم سنګـــر کلــه کلــه

څـوک د قـدرت پـهٔ براق سپـور د کهکشـان پـهٔ سفـر
د چـا د بخـت پـهٔ تلـــه مـــات شـــي وزر کلــه کلــه

پـل صــراط دی مــونږ پـهٔ نیـمه کښـې ایســـار پاتې یــو
څـو بـه د لـــر نـــارې وهـــو څـــو د بـــر کلــه کلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــو خـوا شــراب د شــین کـوثر بـل خــوا لمبــې د دوزخ
بـل خـوا شي خپـل ورکښې ګـډ وړ پـهٔ ممبـر کلــه کلــه

اوس ځــونډوري هــم لـهٔ کبـره تــرې حیــاء نــهٔ کــوي
اوس چــې کاروان شــي راخــرګند پـهٔ ګــودر کلــه کلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورخمن سپین امل خېل

کبرجنه

څکـــه لــــوس پـــه زړه نیـــــوالای ګـــــرځوهٔ
پـــه ســـــینه کشـــې زړهٔ ګنـــــډلای ګـــــرځوهٔ

بـــې وفــا کـــه دې یقــــین روبنـــدې کیــــــژی
درپســــــــې زړګـــای ټیـــــــکلای ګرځــــوهٔ

تـــهٔ مـــې نـــه کـــوې پشــــتنه کبــــــرجنه
زه دې نـــــوم پـــــه زړه لیـــــکلای ګرځــــوهٔ

هـــر ارمـــون مې دای پـــه خـــوورې بنـــدې لـــوندې
زه سپــــــېرهٔ نصـــــیب ځیـــــتهلای ګـــــرځوهٔ

خلــک څـــه د بېـــغامې پـــهٔ خـــوب وودهٔ شــــی
زه دې غـــــــم پیـــــتاېٔ تـــــاړلای ګــــــرځوهٔ

نـــورخمـــن دې زینـــدګۍ نـــه لـــوس وینځـــلی
زه چـــې داســــــې زړه دوهــــــلای ګرځـــــوهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورخمان جوشي محسود

د مینې لاس

مـزل کـه اُوکـړ وؤ خـو آخېـر منـزل تـه ورسېـدو
د بـاد پـه شـوندو مـې سـلام ؤ ګـل تـه ورسیـدو

ستـا په فـراق کښې مـې لالیـه چې شلېدلی پـروت وؤ
دا زړه پـرهر مـې اُوس هیـله ګنـډل تـه ورسیـدو

شبـګیرې شپې د انتـظار وې اخېـر تېـرې شـولې
د میـنې لاس مې د جـانان اُوربـل تـه ورسیـدو

ځکـه مـې وینـې د زړګـي د اسـوېلو سـره ځـي
د یـار د غـم لښـکر د زړه مورچـل تـه ورسیـدو

هغـه تېر ژونـد د هجـرانه پـه کلي تېـر شـو رانـه
جـوشي هیـله دا خپـل جـانان څـنګل تـه ورسیـدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نيکدل وزير

صادقه مينه

نور هيڅ نه دي د سترګې ژوند شيبې راټولوم
را ځم د يار په کلي انديښنې راټولوم

د هجر په صحرا ورپسې ګرځم در په در
زه ستا د قدم خاورې نښانې راټولوم

د هر چا زړه چې روغ ساتم ممکنه نه ده يار
يو څو زړونه پرهر پرهر ټوټې راټولوم

زما صادقه مينه او ستا حسن ستمګر
په خيال کې دې له شونډو نه مزې راټولوم

زړګې د وسوسو سره بلد ساتم نيکدل
خوبونه غزوم د هجر شپې راټولوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظام شوبي خېل

غـــزلیزه سندره

پــه زړه ظالېـــمه یـــــوره ، غـم دې زغـــملې نـدای
سترګې مې سرې وې هرواخت ، مخ مـــې کاتــلې نـدای

اوال وي شـــــهٔ واخـــــتینه ، ریـــبور حالیـــنه رؤړل
دې مو دې خـوژ جـانـان نـــه، وې ســـره ګلیـــنه رؤړل
دې ریـبور پـشه مـوتـه شــوه، دې ګــــــرزاولې نـدای

قاسام که عـید خـؤاند روکو ، دې مینې یـور مـې نشـته
دې غـــامې زور روبـــوندې ، دې زړګـي زور مـې نشـته
دای مـې قسمت په غـم سـیر ، دې خـــــنداولې نـدای

دې عشـق توپـان ســیلي مې ، پــه ژؤانـدونـه تــېریژي
دې بېلـــتونـــهٔ ژالۍ مــــې ، وچـــه پـــه زړه واریـژي
دې ایشـکې ګاڼ بـارون مـې ، دې تــام کـــــؤلې نـدای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغــه پــه کیـــم مـــلو دې ، پـــه مــو دامیــنه کــړي
دې تــو غـامې مــې پـــه زړه ، ډېر پــراواریــنه کـــړي
نــه پــه دوري شــه کـــیژي ، زړه دې ګانـــډلې نـدای

دې شـــــوبی خېل نــظام ده ، خـدای دا ارمون پیـره کـو
په خپــــل واطن بـونـدې یې ، امــن سکــون پیـره کــو
هــر یو ارمون یـــې دې زړه ، دې نـــه مـــــانلې نـدای

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورعالم مسید

پربغال

راځــه چــې نــن دې بوځــم د پربغله د غـــره لمن ته

راځـه چې نـن دې بـوځم د پربــغلهٔ اوکـــړو ســیلونه
پـریغلهٔ پـه سـر بــه ګــورو ښــکلي ښــکلي منظــرونه
د تـــورو غـــرو لـــمنـــې د نـــښتـــرو ځـــــنګلونه
دي ګـېر چاپېر هــر لـورته رنګیـنئ او شــنهٔ فصـلونه
نـن ښـهٔ اوکړه سـېلونه تـرې سـبا بــه ځـو وطــن ته
راځـه چې نن دې بـوځم د پــربـغلهٔ د غــرهٔ لمــن ته

پـــربــغال یـــې د بــولي د د ټــولو غــرونو پــــیر دای
د پـیر د بـاللزیو تـر څــه حـده خپل جــاګــیر دای
قــدرت عجیبه جــوړ د نــورو غـرو منځ کې اســیر دای
سیالي یې کـوای نشي کـوهـیستان او کـه بونـــیر دای
راځــي ډېـر عــالمونه یـــې پـــه اوړي کښــې دیــدن ته
راځــه چــې نــن دې بوځــم د پریــغلهٔ د غــرهٔ لــمن ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا يــولــس زره شــپږ ســـوه پـــه فـــټ يـــاديږي دنـــګ
شـوئـدر غـر يې شـمال تـه او قـتمه يــې د پـــه څـنګ
قدرت يې منځ کښې ايستې يوه چينهٔ په عجب رنګ
د هسـې رنـګه يـخه لـکـه وي پـه کښـې کـرنـګ
نـور مخکښې درتـه وايـم غـوږ مې اونيـسه ګفتـن تـه
راځـه چې نـن دې بـوځـم د پـريـغلهٔ د غـرهٔ لمـن تـه

د سـر نـه يـې ښـکاريـږي لـرې لــرې وطــنونه
کـوهـاټ بـنو خـو پـرېـږده تـر کابل پـورې ملـکونه
په څوکه يې چې ناست يې،کـږه سـيلونه او سيــلونه
د هـر لـوري رادرومـې پـې سـاړهٔ ساړهٔ بـادونه
ســکون ســکون د ذهــن او دمــه د تــن بــدن تـه
راځـه چې نـن دې بـوځـم د پريغـلهٔ د غـره لمـن تـه

پريغله ته لار په کوټ او لنګرخيـل بـاندې تـيريـږي
دا دې نـه لـږ ورمخکښـې بدينزئ تـنګئ يـاديـږي
تـر منځ يې اباسين غوندې يــوه لويـه لـګډ بـهيـږي
هـم داسـې لـر و بـر نـور قـبائل دلـته اوسـيـږي
ليدلـى چې هـر چـا دى حاجت نـه لـري لنـدن تـه
راځـه چې نـن دې بـوځـم د پـريـغلهٔ د غـرهٔ لمـن تـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لالـیه دلـته نـورې داسـې ډېـرې عـلاقـې دي
د نـورې عـلاقـې د غـرو لمنـې کښـې پـراتـې دي
پـه هـره عـلاقـه کښې بېلـې بېلـې قـابيلـې دي
د هـرې قـابيلـې د نـنګ غېرت چـرچې خـوارې دي
اواز د بـهادرۍ يـې رسـيدلی دې جـرمـن تـه
راځـه چـې نن دې بـوځـم د پرېـغلهٔ د غـرهٔ لمـن تـه

دي غـرهٔ کښې قسم قسم قيمتي بـوټـي مونديـږي
د ځنـې ځنـې بـوټي د شپـې زيـب کـوي بليـږي
بې شـمېره کستوري پکښې نـور ډېـر ګلان ياديـږي
خوشبو يې دومره مسته چې سـړای پـې نـه مړيـږي
شفاء يې هـر يـو بـوټی د مـرض دی هـر يـو تـن تـه
راځـه چـې نن دې بـوځم د پـرېـغلهٔ د غـرهٔ لمـن تـه

پـه دې ښـکلي وطـن زه نورعـالم چـه فـخر نـه کـړم
لالـيه راتـه وايـه نـور بـه څـه کـړم نـور بـه څـهٔ کـړم
سـتايـنه د قـلم پـه ژبـه تـل بـه د پـرېـغلهٔ کـړم
يـم څـومره بختور چـې نـن سـيلونه پکښـې زه کـړم
اباد دې هميشه وي دا مـې سوال دای لـوی څيښتن تـه
راځـه چـې نـن دې بـوځـم د پـرېغلهٔ د غـرهٔ لمـن تـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجیب ارماني

مارګای رو والې

چې بې جانانه ژوند تیریږی ته مارګای رو والې
که خپل مې نوي پهٔ نصیب خدایه پرادای رو والې

چې پهٔ دا پوتې عُمر ایشکې وچاوهٔ دې سترګې
پهٔ داسې ژوند بوندې مې مارګ موزدیګارای رو والې

پهٔ ویشه باند شول دیدانینه ظالبمون پارې کو
خدایه پهٔ خوب شې مې باندې باندې لالای رو والې

لوس وو دې مینې نه زهٔ ووخلهٔ څنځارینه روری
بس لوستاړلای مې پهٔ کلي لیوانای رو والې

دې ډېرې شینډې نه سپېری پشتو کشکري جوړ دې
خدایه پهٔ هار مئین دې نهٔ تامې سپرلای رو والې

زهٔ نجیب ګل آرماني داغه سول کوهٔ الله ته
پهٔ راقیبونې بوندې رانځ خدایه نارای رو والې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورسلام مسید

پټ مخ

کــه چېــــرې روغللـــــې دې میــــــږ پــه کلـــې
دې مــــو پشـــــتنه وو راغــــــزې شـــې وکــــې
کــه مـې خـــاباره شــوې پـــه حـــال دې ژوانـــدین
ارمـــون وؤ ډېـــر پـــه اســــویلې شـــې وکـــې

کــه چېــــرې روغللـــــې دی میـــــږ پـه کلـــې
اوال ســـــالوم وؤ دې پـــــــه چـــــا وي آشــــــنا
ســالوم نـــــه بـاد وو دې وي څـــه پـــه زړه شـــې
څـــــه وؤ دې زړه شـــــې سـلسلـه وي آشــــــنا
دې مـــــو پـــه خیـال تــــه وؤ ژاړیـــږې آشــــــنا
چــې دې مــو حـــال بـــوندې خـــبرېږي آشـــــنا
پـټ مـخ سلګـی وو پـــه ټکـــــرې شــې وکـــې
ارمـــون وو ډېــر پــــه اســــویلې شـــې وکـــې

زه خـــو دې ســـام پـــه ژونـدون ســـتړایی پـــریشوۀ
لایـــلو پـه لیــــار شـــې دې نیمګـــرایی پـــریشوۀ
مـــو وېـل چـې ژونـــد وو کــــه دي تـــو پـــه تـــامه
تــو پـــه ژونــــدینیـــې لکــــــه مـــړای پـــریشوۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبــــوبې تـــــه وو هــــن ویـــــرینه کـــــوې
چـــې پــه تېـر واخت بــوندې سوچیـــنه کـــوې
رب تـــــه ژاړو وو عــــاجــــزی شــــې وکــــې
ارمــــون وو ډېـــر پـــه اســـــویلې شــــې وکـــې

محبــــوبې نـــــویې زنـــــدګې تــــه روشــــه
بـــیا دې واطـــن مـــوزدیـــګارې تـــه روشــــه
روشـــه دې مــــیژ پـــه خـــــړاکې کـــــورینه
دی میـــژ دې کلــــې و ســـپرلې تــــه روشــــه
مــــو وه پــــه کـــــور لاکا جـــــنډا وې دېـــــرته
دې مـــو دې کـــور نخشـــــه وو دا وې دېـــــرته
نـــور مـــالومات وو پــــه کوټکــــې شـــې وکـــې
ارمــــون وو ډېـــر پـــه اســـویلې شــــې وکـــې

د زغـــــبیرول اشـــــنا ســــلام دای خــــــلکه
بس د یـــو چـــاته یـــې پیــــغام دای خـــــلکه
دیــــرته پـــــه ژبــــه دې نجیـــــب وې یــــایې
دی (نـــــورســــلام ماســـید) کلام دای خـــــلکه
زغـــــبیرول چـــــې کلــــه شــاعـــــری کاومـــــه
ســــام ســــټړې اســــویلې کومــــه
کـــه لـژ نـــــظر پــــه شــــاعـــرې شـــې وکـــې
ارمــــون وو ډېـــر پـــه اســـویلې شـــې وکـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګیال وزیر

ګډې وډې

چې د عقل په زور پوه شي
افلاطون شي سکندر شي

چې په علم لږ سینګار شي
نو حاکم په مقدر شي

چې د مینې شراب نوش کړي
بس غلام د یار د در شي

چې ناکام سره بلد شي
ستر بابا د فن هنر شي

چې دنیا نه ځان راغوند کړي
نو ملنګ شي قلندر شي

چې مادې زړه ته داخل شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خــــــږه خـــــــاوره هـــــــم ســــــره زر شــــــي
چــــــې د وخــــت پــــــه ژبــــــه پــــــوه شــــــي
پیــــــسه دار شــــــــي مــــــوثــــــــــر شــــــي

چــــــې غــــــرور جــــــامه پــــــه ځــــــان کـــــړي
نــــــو فرغــــــون شــــــي لا بــــدتــــــر شــــــي

چــــــې لــــــږ ځــــــان ګــــــوشه نشــــــین کـــــړي
پــــــــه زهنــــــــي سکــــــــون خبــــــر شــــــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیاز خان پروانه

دا طبیب

دارد مې په راګینه کشې بايير کاوي
زړه مې په پاړه ده دې ننه ځير کاوي

نه مې کې پشتنه دې سروي ځيګر
تونډ مې شه ګرېوون سترګې مې وير کاوي

دا طبيب دې مو په دارد پېژي شه
دا طبيب علاج دې روغ رانځير کاوي

داغه دې تقدير دې قبسمات جامه وه
څوک په چا پشتنه دې تقدير کاوي

نه مې شي ياقين چې يې ويېر کړای وه
شپه رېځ مې ويرينه په تصوير کاوي

ويس دې پروانه رانګ دې کاتي نه داي
هاره شپه په تو پسې شاوګير کاوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورالله نورین

ارمون دای

نـه مـې رادیـف نـه مـې کافیـه نـه مـې غـزل کـړه مینـه
زهٔ پـه خپـل شـعر کشـې روتهولـه پـل پـه پـل کـړه مینـه

بېخـي پـه تـو کشـې دې غـري ییـزي یـوري مـخ نـه وه
شـرینه تـو وو پـه ازغـي مـو وو پـه ګـول کـړه مینـه

وخـای چـې یـو ور والاکـاډ وم وای دې هـوی تکـای
ارمـون دای مـو وو پـه مړونـد تـو پـه مـانګول کـړه مینـه

بـې شـک شـوبې دې رو نیمګـړي کـړه څـه داس نـه وه
کـاني پـه تـول پیـره وي مېـژه یـو پـه سـل کـړه مینـه

اخـر لایلـو دې وهٔ چـې جـوړ مـې کـهٔ مئېرګـل پـه ټکـري
ویلـي چـې تـو وو هـن نورینـه پـه مئېرګـل کـړه مینـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال وزیري

ګودر ټپه ټپه

سهــــــار ټپــه ټپـــــه او مـــــــازیــــګر ټپــه ټپــه
شپونکي شپلۍ په خــوله د غــره پـــــه ســـر ټپــه ټپــه

الهــــام ټپــه ټپــه شــي څـــه پـــه تـــورو شــــپو
ستـا نــوم پـه کې راټـول شــي بــس اکــــــثر ټپــه ټپــه

خمــارې ســترګې ګـــوره او شـین خــال دې شي منګې
چیــــــنار اتـــڼ شــــــي او ګــــــودر ټپــه ټپــه

ناصـــحه زه یــې نــه کــوم پــه زړه کـــې یـــې ســـاتم
والله چــې خــولې تــه خپـل راشــي دلبـــــر ټپـه ټپــه

وصـــاله لېــونۍ دې کړم چــې کـــوم طـرف تــه ځـــم
شــــــــکاځ ټپــه ټپــه دی او انځـــــــــر ټپــه ټپــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وحید ساګر محسودي

پښتون یم

یادونه مې په زړه کښې له مودو ګرځي را ګرځي
یو څوک مې د زړګي په منارو ګرځي را ګرځي

پښتون یمه په مخ مې بې اختیاره راتلی نه شي
مړې اوښکې مې په څوکو د بانو ګرځي را ګرځي

رېښې رېښې ګرېوان پکښې ښېونه د چا غواړي
مجنون په خړو دشتو او مېرو ګرځي را ګرځي

چې رسي تر منزله د څپو په حواله شي
بېړی مې د قسمت په کنارو ګرځي را ګرځي

څه وخت او څه د یار د لېونی مینې اثر دی
ژوندون مې د وختونو په لمبو ګرځي را ګرځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښــتنه بــه اشــنا درنــه د هــــرې يــوې خــطاء کـــړم
وختـــــونه دي د بـــــدو او د ښـــــو ګرځـي را ګرځـي

مجبور دې وم پښــتون يـم حوصـلې مـــې ماتې نــه دي
غـرور مـې لــه د غــرونو پـه ســرو ګرځـي را ګرځـي

ســــاګـــره زه د دې خلــکو مطــلب تــه نــه رســـېږم
ړونـد نـه وي خـو د بـل پــه اشـــارو ګرځـي را ګرځـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وسیم شوبي خېل

سوېې زمزمې

پـــارین مـــې بیـــا دې غمـــه ســـوېې زمزمـــې وکـــړې
پـــه چکـــه غـــوږه مـــې وژدې وژدې تـــاپې وکـــړې

خـــدای مهربـــان دای کؤنـــدې وشـــي نـــا امیـــده نـــه یـــه
وېګـــا چـــې مـــو پـــه زړه شـــې کیمـــې پایصـــالې وکـــړې

زه په تول ژوند شـې دامره زیوت چا خاپه کړای نه یـه
لکـه چـې ځرانګـې نـن تـو مـو تـه قیصـې وکـړې

هـیخ اثـار نـه کـاوي پـه کـؤنې زړینـه ومـې لیـدل
موکـه پـه پـرې زړه دیـرته ځـو ووره ګیلـې وکـړې

کـه ژونـد وه نـوم وو زه پـه خولـه دې مینـې نـه وو خلـه
تـو چـې خـابرې لنـډاکې ترخـې ترخـې وکـړې

تـه داسـی لـوړې چـې خـالي مـخ دي رو وو نـه ړووهٔ
پـه شـوبي خپـل وسـیم دې هسـې شـوګیرې وکـړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یونس رخسار

حېران شوم

روان وومــه یــو دښــته کښــې ســنګر مــې اولیــدو
پــه لار کښــې چــا وژلــی مســافر مــې اولیــدو

د خپلـې سینې زخـم رانـه هېـر شـو حـق حیـران شـوم
د جبــر پــه لمبــو ســوی پرهــر مــې اولیــدو

د چــا پــه رنــګ ســره وو هغــه دور یــې یــاد کــړو
ډېــر پــام مــې ورتــه نــه وو یــو نظــر مــې اولیــدو

یــادې زمــانې شــوې د پیرنــګ ګوتــه پــه خولــه شــوم
ناڅاپــه مــې ورخیــال شــو لــوئے لښــکر مــې اولیــدو

مــا ویــل کلــي تــه لاړ شــه چرتــه شــپه نیمــه بــه وکــړې
پښــېمان شــوم چــې د کلــي وران ګــودر مــې اولیــدو

ګــلاب ګــلاب ځــواني وي عجیــب وختونــه تېــر شــول
رخســار د زمانــــې خــــاورې پــه ســر مې اولیدو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library